BISERICA LUI ISUS HRISTOS A SFINȚILOR DIN ZILELE DIN URMĂ • APRILIE 2018

Liahona

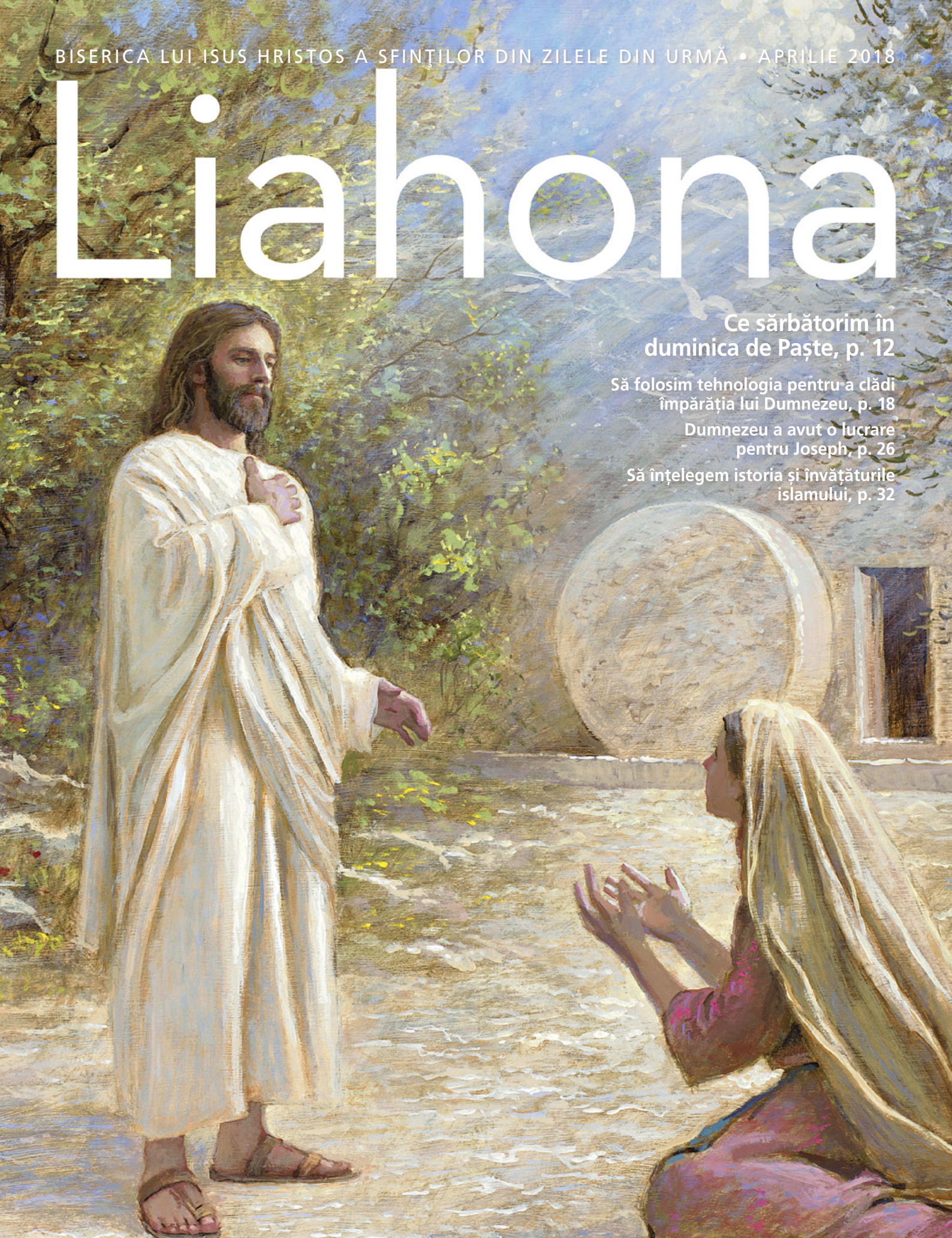

Ce sărbătorim în duminica de Paște, p. 12

Să folosim tehnologia pentru a clădi împărăția lui Dumnezeu, p. 18

Dumnezeu a avut o lucrare pentru Joseph, p. 26

Să înțelegem istoria și învățăturile islamului, p. 32

PREASLĂVIREA DUMNEAVOASTRĂ ÎN TEMPLU ȘI SLUJIREA ÎN BENEFICIUL STRĂMOȘILOR DUMNEAVOASTRĂ... VĂ VOR ÎNTĂRI ÎN ANGAJAMENTUL DUMNEAVOASTRĂ DE A RĂMÂNE PE CĂRAREA LEGĂMINTELOR.

PREȘEDINTELE RUSSELL M. NELSON

Din mesajul Primei Președinții, pagina 4.

Liahona, aprilie 2018

MESAJE

4 **Mesajul Primei Președinții: În timp ce înaintăm împreună**
Președintele Russell M. Nelson

ARTICOLE DIN ACEST NUMĂR

12 **Ultima călătorie pe care Salvatorul a făcut-o singur**
Chakell Wardleigh
În această perioadă de Paște, gândiți-vă la modul în care vă influențează diferitele aspecte ale sacrificiului ispășitor al Salvatorului în călătoria dumneavoastră prin viața muritoare.

18 **Să împărtășim cunoașterea noastră despre un Salvator**
Vârstnicul Gary E. Stevenson
Datorită ultimelor progrese în domeniul tehnicii, avem mult mai multe modalități decât am avut vreodată de a împărtăși despre Isus Hristos.

26 ***Sfinții* Relatări despre Biserică – Capitolul 3: Plăcile de aur**
După ce a fost vizitat de îngerul Moroni, Joseph Smith a văzut, pentru prima oară, plăcile de aur.

32 **Să înțelegem islamul**
Daniel C. Peterson
Un scurt istoric și învățături de bază ale religiei care ocupă, ca mărime, locul doi în lume.

RUBRICI

8 **La pupitru: Coșuri și borcane**
Chieko N. Okazaki

10 **Clasici ai Evangheliei: Acea luminoasă duminică dimineață**
Vârstnicul Joseph B. Wirthlin

40 **Glasuri ale sfinților din zilele din urmă**

44 **Portrete de credință: Rakotomalala Alphonse**

80 **Până ce ne vom revedea: Realitatea învierii lui Hristos**
Vârstnicul D. Todd Christofferson

PE COPERTĂ
Ilustrații de Jon McNaughton.

TINERI ADULȚI

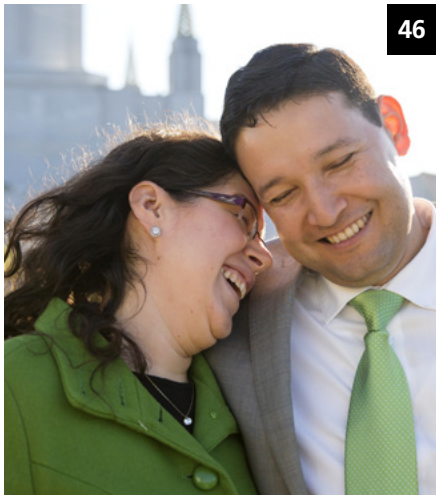

46 **Căile spre adevărata fericire**
Vârstnicul Ulisses Soares
Fericirea adevărată și de durată poate fi găsită numai când trăim potrivit principiilor Evangheliei lui Isus Hristos.

50 **Căsătorie, bani și credință**
Sunday Chibuike Obasi
Logodnica mea și cu mine ne-am pus credința la încercare când nu aveam bani suficienți pentru pregătirile de nuntă.

Vedeți dacă puteți găsi Liahona ascunsă în acest număr. Indiciu: Ce lecții ați învățat de la bunicii voștri?

TINERI

52 **Întrebări și răspunsuri**
Ce pot face să-mi redobândesc credința? De ce permite Dumnezeu să aibă loc războaie?

54 **Rugăciunea: cheia mărturiei și a restaurării**
Vârstnicul Robert D. Hales
Viața lui Joseph Smith ne învață primul pas pentru dezvoltarea unei mărturii: rugăciunea.

58 **Ce, de ce și cum: o descriere detaliată a restaurării**
Faith Sutherlin Blackhurst
Cum se potrivesc dispensația, apostazia și restaurarea una cu cealaltă?

62 **Să ajungem să Îl cunoaștem pe Salvator**
Sarah Hanson
Putem să simțim că avem mai multă pace și un scop mai clar când folosim scripturile pentru a învăța despre Isus Hristos.

COPII

66 **Ce înseamnă restaurarea pentru mine**
Folosiți acest joc de potrivire pentru a învăța despre evenimentele din istoria Bisericii care vă influențează viața astăzi!

68 **Apostolii depun mărturie despre Hristos**
Vârstnicul David A. Bednar

69 **O lecție minunată**
Vârstnicul Valeri V. Cordón
Când ne încredem în Domnul și plătim zeciuiala, El ne va binecuvânta cu ceea ce avem nevoie.

70 **Magazinul de pantofi al lui abuelo**
Ray Goldrup
Cel mai bun timp pentru a ne pocăi după o alegere greșită este acum.

72 **Să strălucească lumina voastră: Îndrăzniți să fiți buni!**

74 **Pierdut și regăsit**
Cael S.
M-am pierdut în pădure, dar știam că pot să mă rog și că Dumnezeu mă va ajuta.

75 **Pagina noastră**

76 **Povestiri din scripturi: Iosif este vândut în Egipt**
Kim Webb Reid

79 **Pagină de colorat: Isus spune: „Vino și urmează-Mă”**

APRILIE 2018, VOL. 21, NR. 1
LIAHONA 14750 171
Revistă internațională a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Prima Președinție: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Redactor: Hugo E. Martinez
Redactori asistenți: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Consultanți: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Director general: Richard I. Heaton
Director Revistele Bisericii: Allan R. Loyborg
Director comercial: Garff Cannon

Redactor-șef: Adam C. Olson
Asistent al redactorului-șef: Ryan Carr
Asistent de producție: Francisca Olson
Colectiv de redactare și editare: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garry H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Marissa Widdison

Director general artistic: J. Scott Knudsen
Director artistic: Tadd R. Peterson
Colectiv de grafică: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Susan Lofgren, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coordonator proprietate intelectuală: Collette Nebeker Aune
Director de producție: Jane Ann Peters
Colectiv de producție: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson
Responsabil tipărire preliminară: Joshua Dennis, Ammon Harris

Director tipar: Steven T. Lewis
Director difuzare: Troy R. Barker

Distribuire:
Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmuhlstrasse 16, 61352 Bad Homburg.v.d.H., Germany

Informații privind abonamentul:
Pentru abonare sau schimbarea adresei, vă rugăm să contactați Serviciul clienți
Tel. gratuit: 00800 2950 2950
Tel.: +49(0)6172 4928 33/34
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.lds.org
Prețul abonamentului pe un an: 6,52 lei pentru România și 1,85 lei moldovenești pentru Republica Moldova

Trimiteți manuscrise și întrebări pe Internet accesând liahona.lds.org; pe e-mail la adresa liahona@ldschurch.org; sau prin poștă la adresa *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (termen din Cartea lui Mormon însemnând „busolă" sau „îndrumător") este publicată în albaneză, armeană, bislama, bulgară, cambodgiană, cebuană, chineză, cehă, croată, daneză, olandeză, engleză, estonă, fijiană, finlandeză, franceză, germană, greacă, marshaleză, maghiară, islandeză, indoneziană, italiană, japoneză, kiribati, coreeană, letonă, lituaniană, malgașă, mongolă, norvegiană, polonă, portugheză, română, rusă, samoană, spaniolă, slovenă, suedeză, swahili, tagalog, tahitiană, thai, tongană, ucraineană, urdu și vietnameză. (Frecvența publicării variază de la o limbă la alta.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii.

Informații privind drepturile de autor: Dacă nu se indică nimic altceva, persoanele interesate pot copia materiale din revista *Liahona* pentru a le folosi în scopuri personale, necomerciale (inclusiv în chemări). Acest drept poate fi revocat în orice moment. Ilustrațiile nu pot fi copiate dacă există restricții în legenda lor. Întrebările legate de drepturile de autor trebuie adresate la Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
April 2018 Vol. 21 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Romanian (ISSN 1096-5157) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $4.00 per year; Canada, $4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

MAI MULTE INFORMAȚII ONLINE

Citiți articolele și trimiteți articolul dumneavoastră la **liahona.lds.org.**

Găsiți mesaje care inspiră (în limba engleză, portugheză și spaniolă) pe **facebook.com/liahona**

Trimiteți întrebări și sugestii la **liahona@ldschurch.org**

Abonați-vă pe **store.lds.org**
Sau vizitați un centru de distribuire, întrebați conducătorii episcopiei ori sunați la 1-800-537-5971 (S.U.A. și Canada)

ICONURI DE LA GETTY IMAGES

TEME DIN ACEST NUMĂR

Cifrele reprezintă prima pagină a articolului.

Apostazie, *54, 58*
Botez, *75*
Bunătate, *72*
Cartea lui Mormon, *26, 54, 66*
Căsătorie, *50*
Conducători ai Bisericii, *4*
Credință, *46, 50, 52, 68*
Duhul Sfânt, *8, 42, 52, 66, 72*
Exemplu, *72, 76*
Fericire, *46*
Inspirație, *40, 42*
Ispășire, *10, 12, 80*
Istoria Bisericii, *26, 54, 66*
Isus Hristos, *4, 10, 12, 18, 62, 66, 68, 79, 80*
Înviere, *10, 12, 80*
Joseph Smith, *26, 54, 58, 66*
Legăminte, *4*
Mărturie, *12, 62*
Moarte, *10, 12, 26, 43, 80*
Onestitate, *70*
Paște, *10, 12, 80*
Pocăință, *70*
Război, *52*
Religie, *32*
Restaurare, *26, 54, 58, 66*
Rețele de socializare, *18*
Rugăciune, *26, 52, 54, 74*
Sacrificiu, *12, 44*
Scripturi, *41, 52, 62, 76*
Tatăl Ceresc, *12, 46, 52, 66, 74, 80*
Tehnică, *18*
Temple, *40, 75*
Zeciuială, *66, 69*

Președintele Russell M. Nelson

În timp ce înaintăm împreună

Nota redactorului. Președintele Russell M. Nelson, pus deoparte ca cel de-al 17-lea președinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă în data de 14 ianuarie 2018, a rostit aceste cuvinte în data de 16 ianuarie 2018, în timpul unei transmisiuni în direct din anexa Templului Salt Lake. Dânsul a cerut ca aceste cuvinte să fie publicate în acest număr al revistei.

Dragi frați și surori, mă simt umil să mă aflu alături de dumneavoastră în această dimineață. Cu patru zile în urmă, am înmormântat un om cu adevărat măreț, un profet al lui Dumnezeu – pe președintele Thomas S. Monson. Nu există cuvinte care să descrie îndeajuns însemnătatea și măreția vieții sale. Voi prețui pentru totdeauna prietenia mea cu el, cu recunoștință pentru ceea ce m-a învățat. Acum trebuie să privim înainte cu credință deplină în Domnul nostru Isus Hristos, a Cărui Biserică este aceasta.

Acum două zile, toți apostolii în viață s-au întâlnit în camera de sus a Templului Salt Lake. Acolo, au luat hotărârea unanimă, în primul rând de a reorganiza Prima Președinție acum și, în al doilea rând, ca eu să slujesc ca președinte al Bisericii. Nu am cuvinte pentru a vă spune cum m-am simțit ca frații mei – apostolii care dețin toate cheile preoției restaurate prin profetul Joseph Smith în această dispensație – să își așeze mâinile pe capul meu pentru a mă rândui și a mă pune deoparte ca președinte al Bisericii. A fost o experiență sacră și plină de evlavie.

Apoi, am avut responsabilitatea de a discerne pe cine a pregătit Domnul să-mi fie consilieri. Cum puteam alege doar doi dintre ceilalți doisprezece apostoli pe care îi iubesc atât de mult? Sunt profund recunoscător Domnului că a răspuns rugăciunilor mele fierbinți. Sunt foarte recunoscător că președintele Dallin Harris Oaks și președintele Henry Bennion Eyring sunt dornici să slujească împreună cu mine ca primul și, respectiv, al doilea consilier. Președintele Dieter F. Uchtdorf și-a reluat locul în Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. El a primit deja responsabilități majore pentru care doar el este pregătit.

Le aduc un omagiu lui și președintelui Eyring pentru slujirea lor excepțională în calitate de consilieri ai președintelui Monson. Ei au fost pe deplin capabili, dedicați și inspirați. Le suntem profund recunoscători. Fiecare este dispus să slujească acum acolo unde este cea mai mare nevoie de el.

Se renunță la mesajul Primei Președinții

Acest mesaj va fi ultimul mesaj din partea Primei Președinții publicat lunar în reviste. Pe viitor, Prima Președinție va oferi mesaje importante prin intermediul diferitelor canale ale Bisericii, inclusiv prin revistele Bisericii și pe LDS.org.

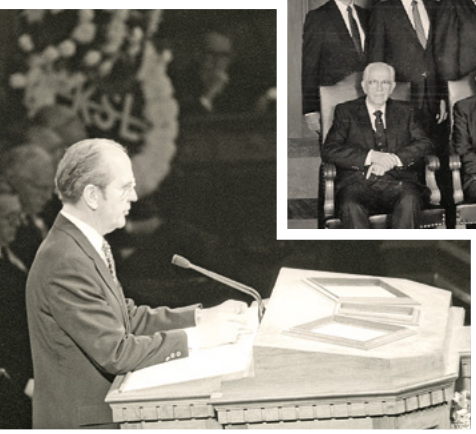

Fiecare zi de slujire din viața unui apostol este o zi de învățare și pregătire pentru o mai mare responsabilitate în viitor.

FOTOGRAFIE CU PREȘEDINTELE NELSON VORBIND ÎN TABERNACOLUL SALT LAKE. FOLOSIREA ESTE PERMISĂ PRIN AMABILITATEA BIBLIOTECII DE ISTORIE ȘI ARHIVELOR BISERICII.

Fiind al doilea apostol ca vechime, președintele Oaks devine, de asemenea, președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli. Totuși, având în vedere chemarea sa în Prima Președinție și conform ordinii Bisericii, președintele M. Russell Ballard, următorul apostol ca vechime, va sluji ca președinte în exercițiu al acelui cvorum. Prima Președinție va lucra alături de Cei Doisprezece pentru a cunoaște voia Domnului și a ajuta la progresul lucrării Sale sacre.

Suntem recunoscători pentru rugăciunile dumneavoastră. Au fost rostite pentru noi în întreaga lume. În dimineața de după decesul președintelui Monson, o astfel de rugăciune a fost rostită de un băiat de patru ani pe nume Benson. Citez câteva fragmente din scrisoarea pe care mama sa a scris-o soției mele, Wendy. Benson s-a rugat: „Tată Ceresc, Îți mulțumim că președintele Thomas S. Monson își va putea vedea soția din nou. Îți mulțumim pentru noul nostru profet. Ajută-l să fie curajos și să nu-i fie frică pentru că e nou. Ajută-l să crească mare ca să fie sănătos și puternic. Ajută-l să aibă putere pentru că are preoția. Și ajută-ne să fim mereu buni”.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru astfel de copii și pentru părinții care sunt serioși în ceea ce privește angajamentul lor de a fi părinți neprihăniți și autentici – pentru fiecare părinte, învățător și membru care poartă poveri grele și totuși slujește de bunăvoie. Cu alte cuvinte, pentru fiecare dintre dumneavoastră, sunt, cu toată umilința, nespus de recunoscător.

Domnul Se află la cârmă

În timp ce înaintăm împreună, vă invit să vă gândiți la modul măreț prin care Domnul guvernează Biserica Sa. Când un președinte al Bisericii decedează, nu există niciun mister privind persoana care este chemată să

Rămâneți pe cărarea legămintelor. Angajamentul dumneavoastră de a-L urma pe Salvator făcând legăminte cu El și, apoi, respectând acele legăminte, va deschide ușa pentru fiecare binecuvântare spirituală și privilegiu disponibile.

slujească după el în această poziție. Nu există nicio propagandă sau campanie electorală, ci doar lucrările discrete ale unui plan divin privind succesiunea, pus în practică de către Însuși Domnul.

Fiecare zi de slujire din viața unui apostol este o zi de învățare și pregătire pentru o mai mare responsabilitate în viitor. Este nevoie de decenii de slujire pentru ca un apostol din cvorum să ajungă din poziția de apostol junior într-una de apostol senior. În acel timp, el dobândește experiență personală în fiecare aspect al lucrării Bisericii. De asemenea, devine foarte familiarizat cu popoarele pământului, inclusiv cu istoriile, culturile și limbile acestora, în timp ce responsabilitățile sale îl poartă în mod repetat pe tot globul. Acest proces de succesiune în conducerea Bisericii este unic. Nu cunosc ceva asemănător lui. Acest lucru nu ar trebui să ne surprindă, pentru că aceasta este Biserica Domnului. El nu lucrează după felul oamenilor.

Am slujit în Cvorumul celor Doisprezece sub conducerea a cinci președinți ai Bisericii. Am urmărit cum fiecare președinte a primit revelație și a acționat potrivit acelei revelații. Domnul Și-a instruit și inspirat mereu profeții și o va face mereu. Domnul Se află la cârmă. Noi, cei care am fost rânduiți să mărturisim numele Lui sfânt în întreaga lume, vom continua să căutăm să cunoaștem voia Lui și să o urmăm.

Rămâneți pe cărarea legămintelor

Invit pe fiecare membru al Bisericii să rămână pe cărarea legămintelor. Angajamentul dumneavoastră de a-L urma pe Salvator făcând legăminte cu El și, apoi, respectând acele legăminte, va deschide ușa pentru fiecare binecuvântare

FOTOGRAFIE CU O FEMEIE ÎN FAȚA TEMPLULUI JORDAN RIVER, UTAH. FOTOGRAFIE CU O MIREASĂ ȘI UN MIRE ÎN FAȚA TEMPLULUI NEWPORT BEACH, CALIFORNIA.

spirituală și privilegiu disponibile bărbaților, femeilor și copiilor de pretutindeni.

Ca nouă Primă Președinție, dorim să ne începem slujirea având în minte obiectivul. Din acest motiv, azi vă vorbim dintr-un templu. Obiectivul pe care fiecare dintre noi l-a stabilit este de a fi înzestrați cu putere într-o casă a Domnului, pecetluiți ca familii, credincioși față de legămintele făcute într-un templu, ceea ce ne face demni de cel mai mare dar al lui Dumnezeu – acela al vieții eterne. Rânduielile din templu și legămintele pe care le faceți acolo sunt cheia pentru a vă întări viața, căsnicia și familia, precum și abilitatea de a rezista atacurilor dușmanului. Preaslăvirea dumneavoastră în templu și slujirea în beneficiul strămoșilor dumneavoastră vă vor binecuvânta cu mai multă revelație personală și pace sporită și vă vor întări în angajamentul dumneavoastră de a rămâne pe cărarea legămintelor.

Acum, dacă v-ați îndepărtat de cărare, vă invit, cu toată speranța din inima mea, să vă întoarceți. Indiferent de preocupările și provocările dumneavoastră, există un loc pentru dumneavoastră în această Biserică, Biserica Domnului. Dumneavoastră și generațiile încă nenăscute veți fi binecuvântați de acțiunile dumneavoastră de a vă întoarce acum pe cărarea legămintelor. Tatăl nostru din Cer Își prețuiește copiii și dorește ca fiecare dintre noi să se întoarcă acasă, la El. Acesta este obiectivul suprem al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă – să ne ajute pe fiecare să ne întoarcem acasă.

Îmi exprim iubirea profundă pentru dumneavoastră – iubirea care s-a dezvoltat de-a lungul deceniilor în care m-am întâlnit și am preaslăvit cu dumneavoastră și v-am slujit. Chemarea noastră divină este să mergem la fiecare națiune, neam, limbă și popor, ajutând la pregătirea lumii pentru a Doua Venire a Domnului. Vom face acest lucru cu credință în Domnul Isus Hristos, știind că El Se află la conducere. Aceasta este lucrarea Sa și Biserica Sa. Noi suntem slujitorii Săi.

Îmi declar devotamentul față de Dumnezeu, Tatăl nostru Etern, și față de Fiul Său, Isus Hristos. Îi cunosc, Îi iubesc și mă angajez solemn să-I slujesc – și să vă slujesc pe dumneavoastră – până la ultima suflare. În numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

COȘURI ȘI BORCANE

Chieko N. Okazaki

Această serie nouă scoate în evidență viețile femeilor devotate și mesajele lor, extrase din cartea *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017).

Dumnezeu ne-a dat multe daruri, o mare diversitate și multe diferențe, dar lucrul esențial este ceea ce știm despre fiecare dintre noi – că noi, toți, suntem copiii Săi.

Provocarea noastră ca membri ai Bisericii este ca noi, toți, să învățăm unii de la alții, să ne iubim unii pe alții și să creștem împreună.

Doctrinele Evangheliei sunt absolut necesare. Sunt esențiale, dar ambalajul este opțional. Permiteți-mi să împărtășesc un exemplu simplu pentru a arăta diferența dintre doctrinele Bisericii și ambalajul cultural. Iată un borcan de piersici din Utah, pregătit de o gospodină din Utah pentru a-și hrăni familia în timpul sezonului cu zăpadă. Gospodinele din Hawaii nu pun fructele la borcan. Ele culeg suficiente fructe pentru câteva zile și le păstrează în coșuri ca acesta pentru familiile lor. Acest coș conține un mango, banane, un ananas și o papaia… culese de o gospodină polineziană pentru a-și hrăni familia într-un climat unde fructele se coc pe tot parcursul anului.

Coșul și borcanul sunt recipiente diferite, dar conținutul este același: fructe pentru familie. Este borcanul corect și coșul greșit? Nu, amândouă sunt corecte. Sunt recipiente adecvate culturii și nevoilor oamenilor. Și ambele sunt potrivite pentru conținutul pe care îl au, care sunt fructele.

Acum, ce sunt fructele? Pavel ne-a spus: „Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea [și] înfrânarea poftelor” [Galateni 5:22–23]. În calitate de surori în cadrul Societății de Alinare, în fraternitatea cvorumurilor preoției, în respectul celor care se reunesc pentru a lua din împărtășanie, roada Duhului ne unește în dragoste, bucurie și pace, fie că Societatea de Alinare este în Taipei sau Tonga, fie că cvorumul preoției este în Montana sau Mexic și fie că adunarea de împărtășanie este în Fiji sau în Filipine…

Când am fost chemată în Președinția generală a Societății de Alinare, președintele [Gordon B.] Hinckley m-a sfătuit: „Aduceți o calitate deosebită acestei președinții. Veți fi recunoscută ca reprezentata acelor persoane care se află dincolo de granițele Statelor Unite și Canadei…

DESPRE SORA OKAZAKI

Chieko Nishimura Okazaki (1926–2011) a crescut în Hawaii, S.U.A., într-o familie budistă cu strămoși japonezi. Ea s-a alăturat Bisericii la vârsta de 15 ani.

Până atunci, sora Okazaki ajunsese să recunoască complexitatea statutului ei etnic și cultural. Îngrijorate de modul în care ceilalți le-ar percepe după ce armata japoneză a bombardat Pearl Harbor, Hawaii, sora Okazaki și mama ei au adunat și au ars fiecare obiect japonez pe care îl dețineau. Dar, apoi, ea s-a uitat în oglindă și s-a gândit: „N-am pus niciodată piciorul în Japonia. Nu sunt japoneză în inima mea. Dar, nu pot fugi de mine însămi. Ochii, pielea și părul meu sunt japoneze”[1].

Sora Okazaki s-a confruntat cu rasismul pe parcursul vieții ei. A început să predea curând după cel de-al Doilea Război Mondial, când atitudinea anti-japoneză era încă puternică în Statele Unite. Trei mame au refuzat să își lase copiii să facă parte din clasa ei. Dar, curând, sora Okazaki le-a atras de partea ei.[2]

Sora Okazaki a fost prima femeie care a slujit în toate cele trei comitete auxiliare ale femeilor: mai întâi Tinerele Fete, apoi Societatea Primară și, apoi, Societatea de Alinare.[3]

Acest mesaj este un fragment din cuvântarea sa privind unitatea și diversitatea, rostită în cadrul Conferinței Generale din luna aprilie a anului 1996 (punctuația și ortografia au fost standardizate).

Ele vor vedea în dumneavoastră o reprezentare a unirii lor cu Biserica”. Dânsul mi-a dat o binecuvântare ca limba mea să fie dezlegată când voi vorbi oamenilor[4]

… [Când am vorbit în alte țări,] am simțit cum Spiritul mi-a purtat cuvintele în inimile lor și am simțit „roada Duhului” care mi-a adus dragostea, bucuria și credința lor. Am simțit că Spiritul ne unește.

Dragi frați și surori, fie că fructele dumneavoastră sunt piersici sau papaia și fie că le aduceți în borcane sau în coșuri, vă mulțumim că le oferiți cu dragoste. Tată din Cer, să fim una și să fim ai Tăi[5], mă rog în numele sacru al Mântuitorului nostru, Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Chieko N. Okazaki, *Lighten Up!* (1993), p. 7.
2. Vezi Okazaki, *Lighten Up!*, p. 48–50; Gregory A. Prince, „«There Is Always a Struggle»: An Interview with Chieko N. Okazaki”, *Dialogue: A Journal of Mormon Thought* p. 45, nr. 1 (primăvara 2012): 114-115.
3. „Obituary: Okazaki, Chieko”, *Deseret News*, 7 aug., 2011.
4. Vezi Prince, „There Is Always a Struggle”, p. 121. Gordon B. Hinckley a fost primul consilier în Prima Președinție când sora Okazaki a fost chemată în 1990.
5. Vezi Doctrină și legăminte 38:27.

FOTOGRAFIE A SURORII OKAZAKI PRIN AMABILITATEA BIBLIOTECII DE ISTORIE A BISERICII; ALTE IMAGINI DE LA GETTY IMAGES

ACEA LUMINOASĂ DUMINICĂ DIMINEAȚĂ

Vârstnicul Joseph B. Wirthlin (1917-2008)
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

În acea zi, Domnul Înviat a rupt legăturile morții. S-a ridicat din mormânt și a apărut triumfător și glorios ca Salvator al întregii omeniri.

Știm ce este învierea – reunirea spiritului și a trupului în forma lor perfectă…

Vă puteți imagina aceasta? Viață în floarea vârstei? Să nu fim niciodată bolnavi, să nu simțim niciodată durere, să nu fim niciodată împovărați din cauza ispitelor și a păcatelor care ne-au stăpânit în viața muritoare?

Învierea este la baza credinței noastre creștine…

Când Salvatorul S-a ridicat din mormânt… a făcut ceva ce nimeni altcineva nu putea face. El a rupt legăturile morții, nu doar pentru El Însuși, ci pentru toți cei care au trăit vreodată – pentru cei drepți și pentru cei nedrepți…

El a făcut ca acest dar să fie disponibil tuturor oamenilor. Și, prin acest act sublim, El a ușurat durerea devastatoare, distrugătoare care chinuie sufletele acelora care au pierdut pe cineva iubit și prețios.

Mă gândesc cât de neagră a fost vinerea în care Hristos a fost ridicat pe cruce…

Pământul s-a cutremurat și s-a întunecat…

Acei oameni ticăloși, care au vrut să-I ia viața, s-au bucurat…

În acea zi, perdeaua dinăuntrul templului s-a rupt în două.

Maria Magdalena și Maria, mama lui Isus, erau amândouă copleșite de durere… Omul minunat pe care-L iubiseră și-L onoraseră era pe cruce, fără viață…

Apostolii au fost devastați. Isus, Salvatorul lor – omul care mersese pe apă și înviase morții – era, El Însuși, la mila celor ticăloși…

A fost o zi de vineri plină de durere devastatoare, distrugătoare…

Cred că, dintre toate zilele de la începutul istoriei acestei lumi, acea vineri a fost cea mai întunecată.

[Însă], disperarea n-a ținut mult, pentru că duminică, Domnul Înviat a rupt legăturile morții. S-a ridicat din mormânt și a apărut triumfător și glorios ca Salvator al întregii omeniri.

Și, într-o clipă, ochii ce fuseseră plini de lacrimi nesecate s-au luminat. Buzele care șoptiseră rugăciuni pline de disperare și durere umpleau acum aerul cu laude minunate, pentru că Isus Hristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu, stătea în fața lor ca… dovada că moartea este doar începutul unei noi și minunate existențe.

Fiecare dintre noi vom avea propria vineri – acea zi în care universul însuși pare că se năruie și ruinele lumii noastre zac împrăștiate în bucăți în jurul nostru…

Dar vă depun mărturie, în numele Celui care a învins moartea – duminica va veni. În întunericul durerii noastre, duminica va veni…

RABUNI, DE MICHAEL MALM

Nu contează supărarea noastră, duminica va veni. În această viață sau în viața viitoare, duminica va veni.

Vă depun mărturie că învierea nu este o născocire. Avem mărturiile personale ale celor care L-au văzut. Mii de oameni din lumea veche și din lumea nouă au depus mărturie despre Salvatorul Înviat. Ei au simțit rănile din mâinile, picioarele Sale și din coasta Sa…

După înviere, ucenicii au renăscut. Au călătorit în toată lumea… proclamându-L curajoși pe Isus Hristosul, Fiul Înviat al Dumnezeului celui Viu.

Mulți dintre ei… au murit ca niște martiri, având pe buze mărturia despre învierea lui Hristos în timp ce mureau.

Învierea a schimbat viața celor care au fost martorii ei. Nu ar trebui ea să schimbe și viața noastră?

Noi, toți, ne vom ridica din mormânt…

Datorită vieții și sacrificiului etern al Salvatorului lumii, noi vom fi reuniți cu cei pe care i-am iubit…

În acea zi, ne vom bucura că Mesia a învins totul, astfel încât să putem trăi pentru totdeauna.

Datorită rânduielilor sacre pe care le primim în templele sfinte, plecarea noastră din această scurtă viață muritoare nu poate desface pentru mult timp relațiile pe care le-am legat strâns cu corzi făcute din legături eterne.

Mărturia mea solemnă este că moartea nu este sfârșitul existenței…

Fie ca noi să înțelegem și să trăim mulțumind pentru darul neprețuit care ne-a fost dăruit în calitatea noastră de fiice și fii ai unui Tată Ceresc iubitor și pentru promisiunea acelei zile luminoase, când cu toții ne vom ridica triumfători din morminte…

Indiferent cât de întunecoasă ne este vinerea, duminica va veni. ■

Dintr-o cuvântare de la Conferința Generală din octombrie 2006.

Ultima călătorie pe care Salvatorul a făcut-o singur

Chakell Wardleigh
Revistele Bisericii

De-a lungul vieții Sale muritoare, Salvatorul a făcut mai multe călătorii – din Betleem în Egipt când a fost bebeluș, călătoria de 40 de zile în pustiu, numeroasele călătorii în orașe, sate și cămine pentru a propovădui, vindeca și binecuvânta în timpul slujirii Sale și multe altele. Dar este o călătorie pe care Salvatorul a fost nevoit să o facă singur, pe care numai El a putut-o îndura.

O, TATĂL MEU, DE SIMON DEWEY

„În duminica Paștelui, noi sărbătorim cel mai așteptat și glorios eveniment din istoria lumii.

Este ziua în care totul s-a schimbat.

În acea zi, viața mea s-a schimbat.

Viața dumneavoastră s-a schimbat.

Destinul tuturor copiilor lui Dumnezeu s-a schimbat."

Președintele Dieter F. Uchtdorf, al doilea consilier în Prima Președinție, „Darul harului", *Liahona*, mai 2015, p. 107.

ECCE HOMO, DE LOUIS ROYER, RIJKSMUSEUM

A suferit peste măsură

„Nicio minte muritoare nu poate concepe importanța deplină a ceea ce a făcut Hristos în Ghetsimani.

Știm că sudoarea Lui s-a făcut ca niște picături mari de sânge care ieșeau din fiecare por în timp ce bea drojdia acelei cupe amare pe care i-o dăduse Tatăl Său.

Știm că El a suferit, atât în trup, cât și în duh, mai mult decât poate suferi un om, în afară de moarte.

Știm că, într-un fel de neînțeles pentru noi, suferința Sa a satisfăcut cerințele dreptății, a răscumpărat sufletele celor care se pocăiesc de la durerile și pedepsele păcatului și a făcut ca mila să fie disponibilă tuturor celor care cred în numele Său cel sfânt.

Știm că era căzut cu fața la pământ în timp ce durerile și chinurile de moarte ale unei poveri infinite L-au făcut să tremure de durere și să voiască să nu bea din paharul amar."

Vârstnicul Bruce R. McConkie (1915-1985), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Puterea purificatoare din Ghetsimani", *Liahona*, apr. 2011, p. 16, 17.

Punere în practică personală: Deși poate nu ne dăm întotdeauna seama, în timpul ispășirii, Salvatorul a suferit durere în toate formele ei. El înțelege fiecare durere fizică, de la cea cauzată de un os rupt până la cea provocată de cea mai gravă boală cronică. El a simțit întunericul și disperarea cauzate de tulburări mentale precum depresia, anxietatea, dependența, singurătatea și durerea. Și El a simțit fiecare rană spirituală, deoarece a luat asupra Lui păcatele omenirii.

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Într-un moment de slăbiciune, am putea striga: «Nimeni nu știe cum este. Nimeni nu înțelege». Dar Fiul lui Dumnezeu știe și înțelege perfect, deoarece El a simțit și a purtat poverile noastre individuale" („Pentru ca să-și poată purta poverile cu ușurință", *Liahona*, mai 2014, p. 90).

El a fost singurul care a putut face aceasta

„Numai un membru al Dumnezeirii putea face ce a făcut El. În calitate de Singurul Fiu Născut în trup al Tatălui, Isus a moștenit calități divine. A fost singura persoană care s-a născut în viața muritoare și care a putut realiza acest act important și dumnezeiesc. Ca unicul Om fără de păcat care a trăit pe acest pământ, El nu a fost supus morții spirituale. Datorită faptului că era Dumnezeu, avea putere și asupra morții fizice. Astfel, El a făcut pentru noi ceea ce noi nu am fi putut face pentru noi înșine. El a rupt legăturile reci ale morții. De asemenea, a făcut posibil ca noi să avem mângâierea supremă și senină a darului Duhului Sfânt."

Președintele James E. Faust (1920–2007), al doilea consilier în Prima Președinție, „Ispășirea: speranța noastră cea mai mare", *Liahona*, ian. 2002, p. 20.

Punere în practică personală: Prin ispășirea Lui, Salvatorul a dezlegat legăturile morții și ne-a mântuit pe toți de păcate pentru ca fiecare persoană să poată avea viață eternă. El a fost singurul capabil să înfăptuiască o sarcină atât de dificilă și imposibilă. Când ne confruntăm cu greutăți mari, putem fi mângâiați știind că Salvatorul într-adevăr poate face imposibilul posibil.

Nu S-a întors

„Pe un deal numit Căpățâna, trupul Lui rănit a fost bătut în cuie pe cruce, în timp ce ucenicii Săi se uitau neajutorați. Fără milă, El a fost batjocorit, înjurat și luat în derâdere…

Orele de agonie treceau în timp ce viața I se scurgea. De pe buzele uscate au ieșit cuvintele: «Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul! Și când a zis aceste vorbe, Și-a dat duhul»…

În ultimul moment, Învățătorul ar fi putut să Se răzgândească. Dar nu a făcut-o. El a coborât sub toate lucrurile pentru a putea salva toate lucrurile. Trupul Lui fără viață a fost dus în grabă și pus cu grijă într-un mormânt împrumutat."

Președintele Thomas S. Monson (1927–2018), „A înviat!" *Liahona*, mai 2010, p. 89.

Punere în practică personală: El a suferit durere agonizantă, singurătate, disperare și, totuși, Salvatorul a îndurat și Și-a încheiat călătoria muritoare cu grație – cerându-I Tatălui Său chiar să îi ierte pe cei care L-au răstignit. Datorită exemplului Său perfect, putem să ne înfruntăm propriile încercări și greutăți cu grație și, cu ajutorul Său, putem să îndurăm și noi până la sfârșit.

PROCESIUNEA SPRE GOLGOTA, DE BERNARDO CAVALLINO, CHRYSLER MUSEUM OF ART

ÎNMORMÂNTAREA LUI HRISTOS, DE CARL HEINRICH BLOCH

Mulțimea de martori ai învierii Sale

„Cred mulțimea de martori ale căror experiențe și mărturii cu privire la învierea Salvatorului se găsesc în Noul Testament – Petru și colegii săi apostoli, și prețioasa și pura Maria Magdalena fiind doar câțiva dintre aceștia. Cred mărturiile care se găsesc în Cartea lui Mormon – a lui Nefi, apostolul, și a mulțimii din țara Abundența, acestea fiind doar câteva dintre ele. Și cred mărturia lui Joseph Smith și a lui Sidney Rigdon care, după multe alte mărturii, au proclamat marea mărturie a acestei dispensații: «El trăiește! Pentru că L-am văzut». Sub privirea ochiului Său pătrunzător, stau ca martor că Isus din Nazaret este Mântuitorul înviat și depun mărturie despre toate lucrurile care decurg din *faptul* că El a înviat. Mă rog ca dumneavoastră să dobândiți convingere și alinare prin aceeași mărturie."

Vârstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Învierea lui Isus Hristos", *Liahona*, mai. 2014, p. 114.

Punere în practică personală: Cu toate că nu ne-am aflat printre cei care au văzut trupul înviat și făcut perfect al Mântuitorului, putem totuși să fim martorii Lui astăzi. Ne putem concentra viața asupra Lui, indiferent de timpul sau locul în care ne aflăm. De fiecare dată când ne oferim inimile și mâinile să slujim altora, când arătăm gingășie, bunătate și respect tuturor, când apărăm adevărul și ne împărtășim mărturiile despre Evanghelie, suntem martori adevărați ai lui Isus Hristos.

Nu trebuie să mergem singuri

„Una dintre cele mai mari consolări ale acestei perioade de Paște este aceea că Isus a mers singur pe un drum așa de lung, pentru ca *noi* să nu fim nevoiți să facem la fel. Călătoria Lui solitară ne-a oferit tovărășie minunată pentru mica noastră versiune a acelui drum – grija plină de milă a Tatălui nostru din Cer, tovărășia de negreșit a acestui Fiu Preaiubit, darul desăvârșit al Duhului Sfânt, îngeri din cer, membri ai familiei de ambele părți ale vălului, profeți și apostoli, învățători, conducători, prieteni. Toate acestea, precum și altele, ne-au fost date ca tovarăși în călătoria noastră pământeană datorită ispășirii lui Isus Hristos și a restaurării Evangheliei Sale. Trâmbițând de pe vârful Golgotei, răsună adevărul că nu vom fi lăsați niciodată singuri și nici lipsiți de ajutor, chiar dacă uneori putem simți că suntem…

Haideți să stăm alături de Isus Hristos «în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile în care se întâmplă să [ne aflăm], chiar până la moarte», căci cu siguranță așa a stat El lângă noi când *era* pe moarte și când a trebuit ca El să fie de unul singur.”

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Nimeni nu a fost cu El”, *Liahona*, mai 2009, p. 88.

Punere în practică personală: De Paștele acesta, aduceți-vă aminte de ultima călătorie pe care Salvatorul a făcut-o singur. El a sacrificat tot ce avea ca dumneavoastră și fiecare persoană de pe pământ să puteți deveni curați și să aveți viață eternă. Învățați din exemplul Său perfect. Păstrați-L în gândurile și inima dumneavoastră. Amintiți-vă întotdeauna că nu sunteți niciodată singuri. Pentru că El a îndurat ultima Lui călătorie într-o singurătate completă și de neînchipuit, El nu vă va abandona. Dragostea Lui pentru dumneavoastră este infinită și constantă și El este gata să vă ofere pace, mângâiere și speranță în timp ce vă continuați propria călătorie. Darul ispășirii Sale este veșnic și v-a fost dat dumneavoastră. ■

Vezi în ce fel Paștele evreiesc ne ajută să înțelegem Paștele pe **lds.org/go/41817.**

DETALIU DIN *MERGI CU MINE*, DE GREG OLSEN, COPIEREA INTERZISĂ

DE CE PLÂNGI, FEMEIE? DE MARK R. PUGH

Vârstnicul Gary E. Stevenson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Să împărtășim

CUNOAȘTEREA NOASTRĂ DESPRE UN SALVATOR

Mesajul nostru este unul de pace și dumneavoastră sunteți mesagerii care îl propovăduiesc. Puteți să faceți aceasta prin diverse tehnologii noi și captivante.

Suntem Biserica lui Isus Hristos, întemeiată în zilele din urmă. În același mod în care Domnul i-a instruit pe ucenicii Săi din vechime, nouă ni s-a dat în zilele din urmă responsabilitatea să ne „[ducem] în toată lumea și [să propovăduim] Evanghelia la orice făptură” (Marcu 16:15).

Profetul Nefi din vechime a rezumat succint această misiune și acest mesaj și scopul acestora: „Și noi vorbim despre Hristos, ne bucurăm în Hristos, predicăm despre Hristos, profețim despre Hristos și scriem după profețiile noastre pentru ca să știe copiii noștri la ce sursă să se uite pentru iertarea păcatelor lor” (2 Nefi 25:26).

În cartea lui Mosia, citim cum profetul din vechime din Cartea lui Mormon, regele Beniamin, și-a adunat oamenii din tot ținutul la locul unde se afla templul, a făcut să fie ridicat un turn și le-a propovăduit. În timp ce le-a propovădui, el le-a profețit, de asemenea, despre zilele noastre: „Și încă mai mult vă spun, că acel timp va veni când cunoașterea despre un Salvator se va răspândi la fiecare națiune, neam, limbă și popor” (Mosia 3:20).

FOTOGRAFIE DE LA GETTY IMAGES; *ÎNVĂȚĂTURA LUI HRISTOS*, DE HEINRICH HOFMANN.

1830

5.000 *de exemplare tipărite ale Cărții lui Mormon*

1850

1870

1890

Muzică și cuvânt spiritual *a început în anul* **1929** *– acum va ajunge la a* ***5.000****-a transmisiune.*

1950

1974

2010

Astăzi: ***175 de MILIOANE*** *de exemplare tipărite ale Cărții lui Mormon*

2030

„Cunoașterea despre un Salvator”

Unul dintre cele mai prețioase daruri pe care trebuie să-l păstrăm ca pe o comoară în cadrul familiilor noastre și să-l oferim altora este „cunoașterea despre un Salvator” sau despre Isus Hristos.

Odată cu începerea dispensației plenitudinii timpurilor, omenirea a avut parte de multă cunoaștere și de o cascadă de progrese tehnologice. Aceasta a adus cu sine era industrială și instrumente de comunicare, permițând ca profeția regelui Beniamin să fie împlinită.

În calitate de membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, chemat să fiu martor special al „numelui lui Hristos în toată lumea” (D&L 107:23), cu însărcinări specifice atât în Afaceri publice, cât și în Comitetul Servicii de Informare și Comunicare, pot să mă concentrez să îndeplinesc această profeție – „cunoașterea despre un Salvator” este răspândită în întreaga lume – folosind cele mai noi tehnologii disponibile nouă.

„La fiecare națiune, neam, limbă și popor”

Din punct de vedere istoric, dezvoltarea tiparului și inventarea radioului și a televizorului au permis ca mesajul restaurării să fie răspândit în întreaga lume. Noi găsim numeroase exemple ale acestor lucruri, dintre care câteva în amintirile noastre.

„[Sateliții] sunt numai începutul a ceea ce este rezervat pentru viitor cu privire la transmisiunile în întreaga lume… Cred că Domnul este nerăbdător să ne ofere invenții pe care noi, profanii, nici nu le-am visat.”
– președintele Spencer W. Kimball

După zece ani de la Prima Viziune și cu o lună înainte ca Biserica să fie organizată, au fost publicate 5.000 de exemplare ale Cărții lui Mormon. De atunci, au fost tipărite peste 175 de milioane de exemplare.

În fiecare duminică dimineață, puteți asculta sau viziona transmisiunea programului *Muzică și cuvânt spiritual*, care, în curând, va ajunge la a 5.000-a transmisiune. În anul 1929, a avut loc prima transmisiune, în direct, la radio. În anul 1949, a avut loc prima transmisiune a conferinței generale la televiziune.

În mod interesant, în anul 1966, președintele David O. McKay (1873-1970) a început să vorbească despre lucruri care vor urma: „Descoperiri cu un potențial atât de mare, fie pentru binecuvântarea, fie pentru distrugerea ființelor omenești, care pot face ca responsabilitatea oamenilor de a le controla să fie cea mai mare responsabilitate care a fost pusă vreodată în mâinile oamenilor… Această eră este plină atât de pericole nelimitate, cât și de posibilități nemăsurabile”[1].

În anul 1974, președintele Spencer W. Kimball (1895-1985) a descris viziunea sa despre zilele care vor urma: „Domnul a binecuvântat lumea cu mulți… sateliți. Aceștia staționează sus în cer, transmițând semnale ale transmisiunilor înapoi la fiecare colț al suprafeței pământului… Cu siguranță, acești sateliți sunt numai începutul a ceea ce este rezervat pentru viitor cu privire la transmisiunile în întreaga lume… Cred că Domnul este nerăbdător să ne ofere invenții pe care noi, profanii, nici nu le-am visat”[2].

Ținând cont de progresul tehnologic în domeniul comunicațiilor și media datorat Internetului, noi suntem, în timpul vieții noastre, martorii împlinirii întocmai a profețiilor regelui Beniamin, președintelui McKay și președintelui Kimball.

Există, de asemenea, un tipar clar privind adaptarea acestor tehnologii pentru a clădi împărăția Domnului pe pământ. Aș dori să vă împărtășesc exemple despre aceste lucruri.

LDS.org și Mormon.org

În anul 1996, Biserica a început să folosească, în mod oficial, web-ul ca o metodă de a transmite mesaje și de a comunica. De atunci, se estimează că au fost lansate 260 de site-uri web sponsorizate de Biserică, în care sunt incluse site-urile disponibile în aproape fiecare țară în care trăiesc membri ai Bisericii, site-uri disponibile în limba maternă a acestora.

Vă voi împărtăși două exemple cunoscute de astfel de site-uri web. Primul este LDS.org, creat în anul 1996, care astăzi înregistrează peste 24 de milioane de vizitatori noi pe an și, de obicei, un milion de vizitatori în fiecare săptămână. Mulți membri găsesc programe pentru predare și cuvântări din cadrul conferințelor generale precedente. Al doilea este Mormon.org, un site web conceput pentru a prezenta Evanghelia vecinilor și prietenilor noștri care nu sunt membri ai Bisericii. Acest site are peste 16 milioane de vizitatori unici pe an.

Aplicații pentru telefoane mobile

Cu siguranță, tehnologiile evoluează foarte rapid, cerând efort și resurse considerabile pentru a ține pasul. Odată cu inventarea telefoanelor inteligente, am dobândit puterea de a utiliza și a accesa cantități mari de date într-un dispozitiv portabil. Cea mai mare parte a acestor date este organizată în forma aplicațiilor pentru dispozitive mobile sau „apps". În anul 2007, a fost lansată prima aplicație sponsorizată de Biserică.

Sunt multe exemple ale folosirii în mod corespunzător a aplicațiilor pentru dispozitive mobile pentru a răspândi „cunoașterea despre un Salvator". Nu voi descrie conținutul multelor aplicații care vă sunt disponibile foarte ușor, dar, iată câteva exemple de aplicații care probabil că vă sunt cunoscute.

- Biblioteca Evangheliei
- Mormon Channel (Canalul mormon)
- Instrumente SZU
- LDS Music (Muzică SZU)
- Family Tree (Arbore genealogic)

Acestea sunt folosite de milioane de ori pe săptămână de milioane de utilizatori.

Rețele de socializare

Rețelele de socializare, prin definiție, sunt tehnologii care sunt folosite pe calculator și care permit persoanelor și organizațiilor să vizioneze, să creeze și să distribuie informații, idei și alte forme de exprimare prin comunități și rețele virtuale.

Începând cu anul 2010, Biserica a început să folosească rețelele de socializare cu seriozitate pentru a realiza răspândirea „[cunoașterii] despre un Salvator". Aceasta este o formă de comunicare digitală rapidă și dinamică. Este aproape incomparabilă în ceea ce privește viteza de schimbare.

O caracteristică foarte vizibilă a rețelelor de socializare este că, îndată ce o persoană se simte familiarizată sau obișnuită cu o platformă, apare alta mai nouă, mai mare sau care pare mai utilă sau mai bună.

Vă voi descrie, pe scurt, cinci platforme de rețele de socializare pe care Biserica le folosește drept canale de comunicare.

1. Facebook are peste 2 miliarde de utilizatori în întreaga lume. În cadrul acesteia, utilizatorii își creează propria rețea de socializare cu prieteni online.

2. Instagram este un site de socializare care se concentrează pe poze și pe videoclipuri.

3. Pinterest este precum un panou informativ virtual. În cadrul acesteia, ilustrații vizuale numite „pinuri" sunt lipite pe un panou. Acestea pot fi expresii sau fotografii care să ofere inspirație.

Odată cu inventarea telefoanelor inteligente, am dobândit puterea de a utiliza și a accesa cantități mari de date într-un dispozitiv portabil.

IMAGINE DE LA GETTY IMAGES

În luna august a anului 2016, președintele Dieter F. Uchtdorf a postat un videoclip pe Instagram, în care îl învăța pe nepotul său, Erik, principii ale Evangheliei – puteți să ghiciți – în carlinga unui avion!

4. Twitter este o rețea de socializare care permite utilizatorilor să trimită și să citească mesaje scurte de până la 280 de caractere numite „tweets”.

5. Snapchat prezintă fotografii și videoclipuri scurte care dispar imediat ori nu mai târziu de 24 de ore.

Ca instituție, folosim aceste site-uri de socializare într-un mod remarcabil.

FACEBOOK

Poate că vă aduceți aminte de mesajul delicat despre depresie pe care l-a rostit vârstnicul Jeffrey R. Holland în cadrul conferinței, în urmă cu câțiva ani.[3] Având la bază această cuvântare, a fost produsă o prezentare video care a avut peste două milioane de vizualizări doar pe Facebook, cu multe mii de like-uri, distribuiri și comentarii pozitive.[4]

INSTAGRAM

În luna august a anului 2016, președintele Dieter F. Uchtdorf a postat un videoclip pe Instagram, în care îl învăța pe nepotul său, Erik, principii ale Evangheliei – puteți să ghiciți – în carlinga unui avion![5]. De postarea pe Instagram a președintelui Uchtdorf s-au bucurat mii de oameni și a fost însoțită de numeroase comentarii pozitive.

Biserica a publicat, de asemenea, pe contul său de Instagram, în luna noiembrie a anului 2017, un videoclip cu vârstnicul Dallin H. Oaks și vârstnicul M. Russell Ballard răspunzând întrebărilor unei tinere adulte despre slujirea în misiune a surorilor. Această postare a fost vizualizată de peste 112.000 de ori.

PINTEREST

Pe Pinterest, o persoană poate găsi sute de pinuri de pe LDS.org și chiar mai multe de la membri, cu scopul de a-i inspira pe alții.

De exemplu, mulți împărtășesc cuvintele profeților – din trecut și din prezent. Pe un pin despre învățăturile președintelui Monson citim: „Atât de multe lucruri în viață depind de atitudinea noastră”[6].

TWITTER

Un tweet pe care vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, l-a distribuit anul trecut în dimineața zilei de Paște, a fost vizualizat de 210.000 de ori. Vârsticul Bednar a demonstrat că mesajul scurt și simplu: „Nu este aici; a înviat” (Matei 28:6), poate avea o influență profundă și de durată.

SNAPCHAT

În sfârșit, poze și cuvinte care împărtășesc unul dintre mesajele Primei Președinții transmis de președintele Monson au apărut recent pe Snapchat.

Riscuri asociate

Acum, dat fiind că am lăudat toate virtuțile acestor noi tehnologii și am demonstrat folosirea lor corectă, cred că este util, de asemenea, să discutăm unele dintre riscurile asociate lor.

Noi, toți, trebuie să fim conștienți de timpul care poate fi consumat pe rețele de socializare sau prin folosirea aplicațiilor pentru telefoane mobile. Folosirea rețelelor de socializare, de asemenea, aduce riscul de a reduce interacțiunea față în față, ceea ce poate reprima dezvoltarea deprinderilor sociale ale multora dintre tinerii noștri.

Pericolele asociate conținutului necorespunzător nu pot fi subestimate. În societate, există o epidemie în creștere a dependenței de pornografie, care afectează în mod negativ și îi face victime chiar și pe membrii și pe familiile din Biserică.

În sfârșit, menționez alte două riscuri îmbinate, a căror influență este asupra tuturor în mod virtual, incluzându-le pe tinerele fete și mamele și soțiile milenare (cele născute între mijlocul anilor 1980 și mijlocul anilor 2000). Numesc aceste două riscuri „realități idealizate" și „comparații dăunătoare". Cred că cel mai bun mod de a descrie aceste două riscuri este să ofer câteva exemple.

Vorbind la modul general, pozele care sunt postate pe rețelele de socializare tind să descrie viața în cel mai bun mod și, adesea, chiar într-un mod nerealist. Acestea sunt deseori pline cu poze frumoase ilustrând decorurile unor case, locuri de vacanță minunate, mâncăruri elaborate. Pericolul, desigur, este acela că mulți oameni devin descurajați de faptul că, în mod aparent, nu sunt destul de buni în comparație cu această realitate virtuală idealizată.

Inspirată de un pin cu un tort de zi de naștere din „clătite", nepoata mea a postat, de curând, încercarea ei de a face același lucru. În loc să permită ca acesta să creeze presiune exagerată, ea a hotărât să-i inspire pe alții prin postarea ei numită „Pinterest fail (Eșecul Pinterest)" (vezi imaginea cu tortul).

Sperăm că putem învăța să avem un simț al umorului mai dezvoltat și să ne lăsăm mai puțin descurajați când vedem fotografii care ilustrează o realitate idealizată și care duc mult prea adesea la comparații dăunătoare.

Se pare că acesta nu este doar un semn al timpurilor noastre ci, după cum spune Pavel, a existat și în trecut: „Dar ei, prin faptul că se măsoară cu ei înșiși și se pun alături ei cu ei înșiși, sunt fără pricepere" (2 Corinteni 10:12).

Vârstnicul J. Devn Cornish, din Cei Șaptezeci, ne-a oferit recent un sfat privind, de asemenea, zilele noastre: „Ne torturăm pe noi înșine în mod inutil concurând și comparând. Apreciem în mod greșit valoarea noastră prin prisma *lucrurilor* pe care le avem sau nu le avem și a *părerilor altora*. Dacă trebuie să comparăm, haideți să ne comparăm cum eram în trecut și cum suntem astăzi – și chiar cum dorim să fim în viitor"[7].

Permiteți-mi să vă împărtășesc unul dintre secretele familiei mele, care se găsește în această fotografie de familie (vezi pagina următoare), făcută în urmă cu câțiva ani, înainte de apariția rețelelor de socializare. Dacă era făcută astăzi, probabil ar fi fost postată, prezentând o familie cu patru copii încântători, în culori asortate, comportându-se frumos, bucurându-se de ocazia de a face o fotografie armonioasă de familie împreună. Ați dori să știți ce s-a întâmplat cu adevărat?

Încă îmi aduc aminte de apelul telefonic de la soția mea. „Gary, unde ești? Noi suntem la studioul de afară al fotografului. Cu toții suntem gata să ni se facă poze. Nu a fost ușor să-i îmbrac, să-i coordonez și să-i pregătesc pe băieți. Ești aproape aici?"

Realitate idealizată

Comparații dăunătoare

Mulți oameni devin descurajați de faptul că, în mod aparent, nu sunt destul de buni în comparație cu această realitate virtuală idealizată.

Ei bine, uitasem și încă nu plecasem de la birou! Am întârziat jumătate de oră și lucrurile nu au decurs atât de bine cât timp am lipsit, era aproape haotic.

Ce se întâmplase? Ei bine, fiul meu cel mai mare a alergat prin curte și a găsit un măr, a cules câteva mere din el și a început să le arunce în ceilalți băieți. Pe al treilea fiu al nostru l-a lovit în spate cu un măr și l-a făcut să se prăbușească, astfel că el a început să plângă.

Între timp, al doilea fiu al meu s-a așezat și i s-au tras pantalonii puțin mai sus. Ceilalți copii au văzut că șosetele lui erau șosete albe de sport, nu cele pentru Biserică pe care mama sa i le pregătise să le poarte. Ea l-a întrebat: „De ce nu ți-ai pus șosetele pentru Biserică?”.

El a spus: „Ei bine, nu îmi plac. Acelea mă irită”.

Și în timp ce ea vorbea cu el, fiul nostru în vârstă de doi ani, care fugea prin curte, s-a împiedicat de ceva, a căzut și nasul i s-a umplut de sânge. Îi curgea sânge pe cămașa sa albă cu guler și s-a pătat. Acestea s-au întâmplat până când am ajuns. Singurul mod de a salva poza a fost să inversăm gulerul și să-l punem în interior, ascunzând petele de sânge de aparatul de fotografiat.

S-a întâmplat că, în timp ce fiul nostru cel mai mare alerga în jur și arunca mere, a căzut și s-a ales cu o pată mare de iarbă pe genunchi. Astfel, în poză, brațele lui sunt așezate în mod strategic, acoperind petele de iarbă.

În ceea ce îl privește pe al treilea fiu al nostru, a trebuit să așteptăm 20 de minute ca ochii lui să nu mai fie roșii de la plâns.

Și, desigur, petele de sânge sunt acum pe partea din spate a cămășii celui mai mic fiu al nostru.

Al doilea fiu al nostru are mâinile așezate în mod strategic peste partea de sus a șosetelor sport, astfel încât totul să se asorteze.

În ceea ce mă privește, eu am încurcat-o, pentru că din cauza întârzierii mele s-au întâmplat toate acestea.

Așadar, când vedeți această poză frumoasă a familiei noastre și vă plângeți: „De ce nu putem să ne adunăm și să fim o familie perfectă în poză asemenea lor?”, cu toții știți mai bine!

Rețelele de socializare și munca misionară

După cum puteți vedea, trebuie să fim conștienți de pericole și riscuri, inclusiv de realitățile idealizate și comparațiile dăunătoare. De obicei, lumea nu este atât de strălucitoare precum apare pe rețelele de socializare. Totuși, există mult bine care a venit și va veni prin aceste platforme de comunicare.

Departamentul Misionari a emis instrucțiuni noi în anul 2017 cu privire la modalitățile practice prin care rețelele de socializare pot fi folosite în munca misionară. Multele resurse digitale care ne sunt disponibile pot fi folosite în moduri impresionante, ușoare, simple și extrem de eficiente.

Există atât de multe aplicații pentru folosirea tehnologiei în moduri corecte și în moduri care să inspire. Trebuie să facem tot ce putem să învățăm generația care se ridică despre folosirea tehnologiei în mod corect și să o avertizăm despre folosirea

incorectă și pericolele asociate acesteia și să prevenim această folosire incorectă. Aceasta ar trebui să ne ofere asigurarea că beneficiile tehnologiei vor întrece riscurile asociate acesteia.

„Ce frumoși sunt mesagerii"

În timp ce cugetam și mă rugam profund în legătură cu acest mesaj, într-o dimineață, m-am trezit devreme, având în minte un cântec și versurile lui simple: „Ce frumoși sunt mesagerii care ne vestesc pacea"[8].

Mesajul nostru este unul de pace și dumneavoastră sunteți mesagerii care îl vestesc. Puteți să faceți acesta prin aceste platforme de tehnologii noi și captivante. Trăim într-o lume unică în plenitudinea timpurilor, având capacitatea să vestim Evanghelia păcii, pur și simplu, cu degetele de la mâini.

Avem cuvintele inspirate ale profeților din vechime, care descriu în mod perfect perioada noastră și ne oferă direcție pentru zilele noastre: „Și încă mai mult vă spun, că acel timp va veni când cunoașterea despre un Salvator se va răspândi la fiecare națiune, neam, limbă și popor" (Mosia 3:20).

Noi avem, de asemenea, cuvinte pe care le primim prin revelație din zilele noastre, referitoare la această perioadă și oferind îndrumare perioadei în care trăim și potrivit circumstanțelor noastre. Îl citez pe vârstnicul Bednar: „Eu cred că a sosit timpul în care noi, în calitate de ucenici ai lui Hristos, trebuie să folosim aceste instrumente inspirate în mod corespunzător și mai eficient pentru a depune mărturie despre Dumnezeu Tatăl Etern, despre planul fericirii pe care El l-a pregătit pentru copiii Săi, precum și despre Fiul Său, Isus Hristos, în calitatea Sa de Salvator al lumii; pentru a proclama realitatea restaurării Evangheliei în zilele din urmă și pentru a realiza lucrarea Sa"[9].

Vă invit pe fiecare să vă gândiți profund la rolul dumneavoastră de a vesti Evanghelia păcii ca mesageri frumoși. Haideți să ne facem partea pentru a împărtăși „cunoașterea [noastră] despre un Salvator" la fiecare națiune, neam, limbă și popor. Cel mai bun mod de a face aceasta este înaintând pas cu pas, într-un mod unic care funcționează cel mai bine pentru dumneavoastră și familia dumneavoastră. Speranța mea este ca fiecare dintre dumneavoastră să aibă curajul să folosească bloguri, pinuri, like-uri, să distribuie, să posteze, să ceară prietenii, să posteze tweet-uri și snap-uri într-un mod în care va slăvi, va onora și va respecta voia Tatălui Ceresc iubitor și va aduce cunoașterea despre un Salvator familiei, celor dragi și prietenilor, inclusiv prietenilor dumneavoastră de pe rețelele de socializare. ■

Din cuvântarea adresată în cadrul Conferinței Femeilor de la Universitatea Brigham Young, „The Knowledge of a Savior", rostită în data de 5 mai 2017.

NOTE

1. David O. McKay, în Conference Report, oct. 1966, p. 4.
2. Spencer W. Kimball, „When the World Will Be Converted," *Ensign*, oct. 1974, p. 11, 10.
3. Vezi Jeffrey R. Holland, „Ca un vas sfărâmat", *Liahona*, nov. 2013, p. 40-42.
4. Vezi Jeffrey R. Holland, „Mesaj mormon: Ca un vas sfărâmat", 29 iulie 2016, http://www.mormonii-stiri.ro/articol/mesaj-mormon-ca-un-vas-sfaramat.
5. Vezi „President Uchtdorf Relates Flying to Gospel in Post and Video with Grandson", 30 sept. 2016, LDS.org.
6. Thomas S. Monson, „Să trăim o viață îmbelșugată", *Mesajul Primei președinții*, ian. 2012, p. 1-2.
7. J. Devn Cornish, „Sunt suficient de bun? Voi reuși?" *Liahona*, nov. 2016, p. 33.
8. „How Lovely Are the Messengers (Ce frumoși sunt mesagerii)" hymnary.org.
9. David A. Bednar, „Flood the Earth through Social Media", *Liahona*, aug. 2015, p. 50; vezi, de asemenea, David A. Bednar, „Sweep the Earth as with a Flood" (prezentare video), LDS.org.

Haideți să ne facem partea pentru a împărtăși „cunoașterea [noastră] despre un Salvator" la fiecare națiune, neam, limbă și popor.

Trăim într-o lume unică în plenitudinea timpurilor, având capacitatea să vestim Evanghelia păcii, pur și simplu, cu degetele de la mâini.

IMAGINE DE LA GETTY IMAGES

CAPITOLUL 3

Plăcile de aur

Acesta este capitolul 3 al noii istorii narative în patru volume a Bisericii, intitulate Sfinții: Relatări despre Biserica lui Isus Hristos în zilele din urmă. *Această carte va fi disponibilă în 14 limbi în formă tipărită, în secțiunea Istoria Bisericii a aplicației Biblioteca Evangheliei și online pe sfinții.lds.org. Următoarele câteva capitole vor fi publicate în numerele următoare până când volumul 1 va fi publicat mai târziu anul acesta. Acele capitole vor fi disponibile în 47 de limbi în aplicația Biblioteca Evangheliei și pe saints.lds.org. Capitolul 2 descrie Prima Viziune a lui Joseph – când I-a văzut pe Tatăl și pe Fiul în primăvara anului 1820.*

Trecuseră trei ani și trei recolte. Joseph și-a petrecut majoritatea timpului curățând pământul, arând și lucrând ca angajat plătit pentru a strânge bani pentru plata anuală a proprietății familiei. Din cauza muncii, i-a fost imposibil să meargă la școală prea des și își petrecea timpului liber, în cea mai mare parte, cu familia sau cu alți muncitori.

Joseph și prietenii lui erau tineri și plini de voie bună. Uneori făceau greșeli necugetate, iar Joseph a descoperit că a fi iertat odată nu însemna că nu va mai avea nevoie vreodată să se pocăiască din nou. Nici viziunea sa glorioasă nu-i oferea răspuns la orice întrebare și nici nu punea capăt confuziei sale.[1] Așadar, el a încercat să rămână aproape de Dumnezeu. A citit Biblia, a avut credință în puterea lui Isus Hristos de a-l salva și s-a supus poruncii Domnului de a nu se alătura niciunei biserici.

La fel ca mulți oameni din zonă, inclusiv tatăl său, Joseph credea că Dumnezeu poate revela cunoaștere prin intermediul obiectelor, precum toiege și pietre, așa cum făcuse cu Moise, Aaron și alții după cum este consemnat în Biblie.[2] Într-o zi, în timp ce ajuta un vecin să sape o fântână, Joseph a dat peste o piatră mică îngropată adânc în pământ. Cunoscând faptul că oamenii foloseau uneori pietre speciale pentru a căuta obiecte pierdute sau comori ascunse, Joseph s-a întrebat dacă găsise o astfel de piatră. Privind prin ea, a văzut lucruri invizibile ochiului firesc.[3]

Darul lui Joseph privind folosirea pietrei i-a impresionat pe membrii familiei sale, care au privit acest lucru ca pe un semn al bunăvoinței divine.[4] Însă, deși avea darul unui văzător, Joseph nu era încă sigur dacă Dumnezeu era mulțumit de el. El nu mai putea simți iertarea și pacea pe care le simțise după ce a avut viziunea în care I-a văzut pe Tatăl și Fiul. Dar se simțea deseori condamnat din cauza slăbiciunilor și imperfecțiunilor sale.[5]

În data de 21 septembrie 1823, la vârsta de șaptesprezece ani, Joseph, stătea întins pe pat în dormitorul de la mansardă, pe care îl împărțea cu frații săi. În seara aceea, el stătuse până târziu ascultând discuțiile familiei sale despre diferite biserici și doctrinele pe care acestea le propovăduiau. Acum, toată lumea dormea și în casă se așternuse liniștea.[6]

În întunericul camerei sale, Joseph a început să se roage, implorând intens ca Dumnezeu să-i ierte păcatele. El tânjea să comunice cu un mesager ceresc care să-l poată asigura de starea lui înaintea Domnului și care să-i dea cunoașterea despre Evanghelie care îi fusese promisă în dumbravă. Joseph știa că Dumnezeu îi răspunsese înainte la rugăciuni și avea credință deplină că El îi va răspunde din nou.

În timp ce Joseph se ruga, o lumină a apărut lângă patul său și a continuat să crească până când a umplut toată

M-A CHEMAT PE NUME, DE MICHAEL MALM

camera. Joseph a ridicat privirea și a văzut un înger, care stătea în aer. Îngerul purta o mantie amplă albă, care cobora până la încheieturi și glezne. El radia lumină, iar înfățișarea lui strălucea ca fulgerul.

La început, Joseph s-a temut, dar, la scurt timp, a simțit pace. Îngerul l-a chemat pe nume și s-a prezentat ca fiind Moroni. El a spus că Dumnezeu l-a iertat pe Joseph de păcatele sale, iar acum avea o lucrare pentru el. El a declarat că numele lui Joseph avea să fie ținut de bine și de rău printre toate națiunile.[7]

Moroni a vorbit despre plăci de aur îngropate pe un deal din apropiere. Pe plăci era gravată cronica unui popor din vechime care trăise odinioară pe meleagurile americane. Cronica dezvăluia originile acestuia și relata despre faptul că Isus Hristos l-a vizitat și l-a învățat plenitudinea Evangheliei Sale.[8] Moroni a spus că, îngropate cu plăcile, erau două pietre montate în arcuri de argint, pe care, ulterior, Joseph le-a numit Urim și Tumim sau tălmăcitoare. Domnul pregătise aceste pietre pentru a-l ajuta pe Joseph să traducă cronica. Pietrele transparente erau fixate împreună și atașate unei platoșe.[9]

Moroni i-a spus lui Joseph că Dumnezeu îl alesese pe Joseph să reînnoiască legământul și că, dacă alegea să fie credincios poruncilor lui Dumnezeu, el avea să fie cel care va revela cronica de pe plăci.

În timpul care a rămas, Moroni a citat profeții din cărțile biblice ale lui Isaia, Ioel, Maleahi și Faptele apostolilor. El a explicat că Domnul urmează să vină în curând, iar familia umană nu-și va îndeplini scopul creației sale decât dacă legământul din vechime al lui Dumnezeu nu era mai întâi reînnoit.[10] Moroni a spus că Dumnezeu l-a ales pe Joseph să reînnoiască legământul și că, dacă el alege să fie credincios poruncilor lui Dumnezeu, el va fi cel care va revela cronica de pe plăci.[11]

Înainte de a pleca, îngerul i-a poruncit lui Joseph să aibă grijă de plăci și să nu le arate nimănui, cu excepția cazului în care va fi astfel îndrumat, avertizându-l că avea să fie distrus dacă nu se supunea acestui sfat. Lumina s-a strâns în jurul lui Moroni, iar el s-a înălțat la cer.[12]

Când Joseph stătea întins, meditând asupra viziunii, lumina a inundat din nou camera și Moroni a reapărut transmițându-i același mesaj ca înainte. Apoi, a plecat, doar pentru a apărea din nou și a transmite mesajul pentru a treia oară.

El a spus: „Acum, Joseph, ai grijă! Când vei merge să iei plăcile, mintea ta va fi acoperită de întuneric și tot felul de lucruri rele îți vor trece prin minte pentru a te împiedica să ții poruncile lui Dumnezeu". Îndrumându-l pe Joseph către cineva care să-l ajute, Moroni l-a îndemnat să-i spună tatălui său despre viziunile sale.

Îngerul i-a promis: „El va crede fiecare cuvânt pe care-l spui".[13]

În dimineața următoare, Joseph nu a spus nimic despre Moroni, deși știa că tatăl său credea în viziuni și îngeri. În schimb, și-a petrecut dimineața împreună cu Alvin, strângând recolta de pe un câmp din apropiere.

Munca a fost dificilă. Joseph a încercat să țină pasul cu fratele său, în timp ce coseau prin grânele înalte. Însă, vizitele lui Moroni îl ținuseră treaz toată noaptea, iar gândurile lui se întorceau la cronica străveche și la dealul unde era îngropată.

În scurt timp, el a încetat să mai muncească iar Alvin a observat asta. El i-a spus lui Joseph: „Trebuie să continuăm să muncim sau nu ne vom termina lucrul".[14]

Joseph a încercat să muncească mai mult și mai repede, dar indiferent de ceea ce făcea, nu putea să țină pasul cu Alvin. După un timp, Joseph sr. a observat că Joseph era palid și că se oprise, din nou, din lucru. „Du-te acasă", i-a spus el, crezând că fiul său era bolnav.

Joseph l-a ascultat pe tatăl său și s-a întors acasă. Însă, încercând să sară un gard, s-a prăbușit la pământ, epuizat.

În timp ce stătea acolo, adunându-și forțele, l-a văzut, din nou, pe Moroni stând deasupra lui, înconjurat de lumină. El l-a întrebat: „De ce nu i-ai spus tatălui tău ce ți-am spus?".

Joseph i-a spus că îi era teamă că tatăl său nu-l va crede.

„Te va crede", l-a asigurat Moroni, după care i-a repetat mesajul pe care i-l transmisese cu o noapte înainte.[15]

Joseph sr. a plâns când fiul său i-a vorbit despre înger și mesajul său. El a spus: „A fost o viziune de la Dumnezeu. Acordă-i atenție".[16]

Imediat Joseph a pornit spre deal. În timpul nopții, Moroni îi arătase o viziune a locului unde erau ascunse plăcile, așa încât el știa unde să meargă. Dealul, unul dintre cele mai înalte din zonă, se afla la aproximativ cinci

FOTOGRAFIE CU DEALUL CUMORA ȘI ÎMPREJURIMILE, DE CRAIG DIMOND

Aproape de Palmyra, New York, dealul Cumora se află la aproximativ 4,8 km sud-est de ferma familiei Smith. Joseph a știut unde să găsească plăcile îngropate care conțineau Cartea lui Mormon, deoarece Moroni îi arătase dealul într-o viziune.

kilometri de casă. Plăcile erau îngropate sub o piatră rotundă de mărime considerabilă, pe partea de vest a dealului, nu departe de vârf.

În timp ce se plimba, Joseph s-a gândit la plăci. Chiar dacă știa că erau sacre, îi era greu să nu se gândească la cât de mult valorau. Auzise povestiri despre comori ascunse, protejate de spirite păzitoare, dar Moroni și plăcile pe care le-a descris erau diferite de aceste povestiri. Moroni era un mesager ceresc, desemnat de Dumnezeu pentru a aduce cronica în siguranță la văzătorul Său ales. Iar plăcile erau valoroase, nu pentru că erau din aur, ci pentru că mărturiseau despre Isus Hristos.

Cu toate acestea, Joseph nu putea să nu se gândească la faptul că acum știa exact unde să găsească o comoară suficient de valoroasă pentru a-și elibera familia de sărăcie.[17]

Ajungând la deal, Joseph a identificat locul pe care-l văzuse în viziune și a început să sape la baza pietrei până când marginile ei au fost vizibile. Apoi, a găsit o ramură mare de copac și a folosit-o ca pârghie pentru a ridica piatra și a o îndepărta.[18]

Sub bolovan era o cutie, având pereții și baza din piatră. Privind înăuntru, Joseph a văzut plăcile de aur, pietrele văzătorului și platoșa.[19] Plăcile erau acoperite cu scrieri vechi și erau legate între ele de o singură parte cu trei inele. Fiecare placă avea cinsprezece centimetri lățime, două zeci de centimetri lungime și era subțire. De asemenea, o parte din plăci păreau a fi pecetluite, astfel încât nimeni să nu le poată citi.[20]

Uimit, Joseph s-a întrebat, din nou, cât de mult valorează plăcile. S-a apropiat de ele – și a simțit un curent care a trecut prin el. Și-a tras mâna înapoi, dar s-a apropiat încă de două ori de plăci și a simțit un curent de fiecare dată.

El a strigat: „De ce nu pot lua această carte?”.

O voce din apropiere i-a spus: „Pentru că nu ai ținut poruncile Domnului”.[21]

Joseph s-a întors și l-a văzut pe Moroni. Deodată, mesajul pe care îl primise cu o noapte înainte i-a inundat mintea și el a înțeles că uitase adevăratul scop al cronicii. El a început să se roage, iar mintea și sufletul său au început să fie sensibile la Duhul Sfânt.

Moroni i-a poruncit: „Privește!”. O altă viziune s-a derulat înaintea lui Joseph și l-a văzut pe Satana înconjurat de oștirea lui numeroasă. Îngerul a spus: „Toate acestea îți sunt arătate, binele și răul, sacrul și profanul, slava lui Dumnezeu și puterea întunericului, ca să cunoști diferența dintre cele două puteri și să nu fi niciodată influențat sau doborât de cea rea”.

El l-a instruit pe Joseph să-și purifice inima și să-și întărească mintea pentru a primi cronica. Moroni i-a explicat: „Dacă vreodată se obțin aceste lucruri sacre, ele trebuie să fie obținute prin rugăciune și supunere cu credință față de Domnul. Nu sunt depozitate aici pentru a acumula câștiguri și bogății pentru slava acestei lumi. Ele au fost pecetluite prin rugăciune făcută cu credință”.[22]

Joseph a întrebat când va putea avea plăcile.

Moroni a spus: „În ziua a douăzeci și doua din luna septembrie, anul următor, dacă aduci cu tine persoana potrivită”.

„Cine este persoana potrivită?”, a întrebat Joseph.

„Fratele tău mai mare.”[23]

Încă de când era copil, Joseph știa că se putea baza pe fratele lui mai mare. Alvin avea acum douăzeci și cinci

de ani și, dacă și-ar fi dorit, ar fi putut să-și cumpere propria lui fermă. Însă, el alesese să rămână la ferma familiei pentru a-i ajuta pe părinții săi, care înaintau în vârstă, să se stabilească în siguranță pe pământul lor. El era serios și muncitor, iar Joseph îl iubea și îl admira foarte mult.[24]

Probabil că Moroni a simțit că Joseph are nevoie de înțelepciunea și puterea fratelui său pentru a deveni genul de persoană în care Domnul să poată avea încredere să-i încredințeze plăcile.

În acea seară, Joseph s-a întors acasă obosit. Însă, imediat ce a intrat pe ușă, membrii familiei lui s-au adunat în jurul său, fiind nerăbdători să știe ce găsise pe deal. Joseph a început să le spună despre plăci, dar Alvin l-a întrerupt când a observat cât de obosit era Joseph.

El a spus: „Să mergem la culcare și ne vom trezi dis-de-dimineață și vom merge la muncă". Ei urmau să aibă timp destul a doua zi să audă restul relatării lui Joseph. El a spus: „Dacă mama ne va oferi cina devreme, vom petrece, apoi, o seară lungă împreună și toți vom sta și te vom asculta".[25]

În seara următoare, Joseph a împărtășit ce se întâmplase pe deal, iar Alvin l-a crezut. Deoarece era cel mai mare fiu al familiei, Alvin se simțea mereu responsabil pentru bunăstarea materială a părinților săi. El și frații săi au început chiar să construiască o casă mai mare pentru familie, pentru a avea mai mult confort.

Acum, se părea că Joseph se îngrijea de bunăstarea lor spirituală. Seară după seară și-a captivat familia, vorbindule despre plăcile de aur și despre oamenii care le-au scris. Legăturile de familie au devenit mai strânse și în căminul lor era liniște și fericire. Cu toții simțeau că urma să se întâmple ceva minunat.[26]

Apoi, într-o dimineață de toamnă, la mai puțin de două luni după vizita lui Moroni, Alvin s-a întors acasă cu o durere intensă de stomac. Căzut în agonie, l-a implorat pe tatăl său să cheme ajutor. Când, în cele din urmă, a sosit un medic, i-a dat lui Alvin o doză mare dintr-un medicament albicios, care a făcut ca lucrurile să se înrăutățească.

Alvin a stat în pat timp de multe zile, zvârcolindu-se de durere. Știind că probabil va muri, el l-a chemat pe Joseph. Alvin i-a spus: „Fă tot ce-ți stă în putere pentru a obține cronicile. Primește cu credință fiecare instrucțiune și ține cu credință fiecare poruncă ce îți este dată".[27]

El a murit la scurt timp după aceea, iar tristețea a cuprins casa. La înmormântare, un predicator a insinuat că Alvin se dusese în iad, folosindu-se de moartea lui pentru a-i avertiza pe alții cu privire la ce s-ar întâmpla dacă nu ar interveni Dumnezeu pentru a-i salva. Joseph sr. era furios. Fiul lui fusese un tânăr bun și nu putea să creadă că Dumnezeu l-ar condamna.[28]

Alvin i-a lipsit lui Joseph foarte mult și Joseph a trecut foarte greu peste moartea acestuia. Sperase să se bazeze pe fratele lui mai mare să-l ajute să obțină cronica. Acum se simțea părăsit.[29]

Când, în cele din urmă, a venit ziua să se întoarcă pe deal, Joseph a mers singur. Fără Alvin, nu era sigur dacă Domnul va avea încredere în el să-i încredințeze plăcile. Însă, el credea că putea să țină fiecare poruncă pe care Domnul i-o dăduse, după cum îl sfătuise fratele său. Instrucțiunile lui Moroni pentru a obține plăcile au fost

O statuie a lui Moroni se găsește în vârful dealului Cumora pentru a marca locul în care Joseph Smith a văzut, pentru prima oară, în data de 22 septembrie 1823, plăcile care conțineau Cartea lui Mormon și pe care le-a obținut exact patru ani mai târziu.

clare. Îngerul a spus: „Trebuie să le iei în mâinile tale și să mergi direct spre casă fără întârziere și să le încui”.[30]

Pe deal, Joseph a ridicat piatra, a băgat mâna în cutia de piatră și a scos plăcile. Un gând i-a trecut prin minte: celelalte obiecte din cutie erau valoroase și trebuiau să fie ascunse înainte ca el să plece spre casă. El a pus plăcile jos și s-a întors să acopere cutia. Dar când s-a întors la plăci, acestea dispăruseră. Speriat, a căzut în genunchi și s-a rugat să știe unde sunt.

Moroni a apărut și i-a spus lui Joseph că, din nou, nu reușise să urmeze instrucțiunile. Nu doar că el a pus plăcile jos înainte de a se asigura că sunt în siguranță, ci, de asemenea, le-a scăpat din vedere. Oricât de dispus era tânărul văzător să facă lucrarea Domnului, el nu era încă pregătit să protejeze cronica străveche.

Joseph era dezamăgit de el însuși, dar Moroni l-a instruit să se întoarcă după plăci în anul următor. De asemenea, el l-a învățat mai multe despre planul Domnului cu privire la împărăția lui Dumnezeu și marea lucrare care începea să înainteze.

Totuși, după ce îngerul a plecat, Joseph a coborât trist dealul, gândindu-se ce va spune familia lui când va ajunge acasă cu mâinile goale.[31] Când a intrat în casă, ei îl așteptau. De îndată, tatăl său l-a întrebat dacă avea plăcile.

„Nu”, a spus el. „Nu le-am putut lua.”

„Le-ai văzut?”

„Le-am văzut, dar nu le-am putut lua.”

Joseph sr a spus: „Eu le-aș fi luat dacă aș fi fost în locul tău”.

Joseph i-a răspuns: „Nu știi ce spui. Nu le-am putut lua, pentru că îngerul Domnului nu m-a lăsat”.[32] ■

O listă completă a lucrărilor citate este disponibilă în limba engleză pe saints.lds.org.

Cuvântul *Subiect* din note indică informații suplimentare care se găsesc online pe saints.lds.org.

NOTE

1. Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 4-5, din *JSP,* H1:220 (schița 2); Joseph Smith History, aprox. vara anului 1832, p. 1, din *JSP,* H1:11.
2. „Joseph Smith as Revelator and Translator”, din *JSP,* MRB:xxi; Turley, Jensen și Ashurst-McGee, „Joseph the Seer”, p. 49-50; vezi, de asemenea, Mosia 8:17; Alma 37:6-7, 41 și Doctrină și legăminte 10:1, p. 4 (Revelation, Spring 1829, at josephsmithpapers.org).
3. Bushman, *Rough Stone Rolling,* p. 48-49; Bushman, „Joseph Smith as Translator”, p. 242. **Subiect:** Seer Stones (Pietrele văzătorului).
4. Lucy Mack Smith, History, 1845, p. 95; vezi, de asemenea, Alma 37:23.
5. Joseph Smith History, aprox. vara anului 1832, p. 4, din *JSP,* H1:13-14; Joseph Smith – History 1:28-29; Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 5, din *JSP,* H1:218-220 (schița 2).
6. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 3-a, [10].
7. Joseph Smith History, aprox. vara anului 1832, p. 4, din *JSP,* H1:13-14; Joseph Smith – History 1:29-33; Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 5, din *JSP,* H1:218-222 (schița 2); Pratt, *Interesting Account,* p. 6, din *JSP,* H1:524; Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste,* p. 17-20. **Subiect:** Angel Moroni (Îngerul Moroni).
8. Joseph Smith, Journal, 9-11 nov. 1835, din *JSP,* J1:88.
9. Joseph Smith – History 1:35; Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 5, din *JSP,* H1:222 (schița 2); Joseph Smith History, aprox. vara anului 1832, p. 4, din *JSP,* H1:14; Oliver Cowdery, „Letter IV”, *LDS Messenger and Advocate,* febr. 1835, 1:65-67; Turley, Jensen și Ashurst-McGee, „Joseph the Seer”, p. 49-54; „Mormonism – No. II”, *Tiffany's Monthly,* iulie 1859, p. 164. **Subiect:** Seer Stones (Pietrele văzătorului).
10. Joseph Smith – History 1:36-41; Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 5-6, din *JSP,* H1:222-226 (schița 2); Joseph Smith, Journal, 9-11 nov. 1835, în *JSP,* J1:88-89.
11. Oliver Cowdery, „Letter IV”, *LDS Messenger and Advocate,* febr. 1835, 1:78-79; Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 3-a, [11].
12. Joseph Smith – History 1:42-43; Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 6, din *JSP,* H1:226 (schița 2).
13. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 3-a, [10]-[11]; Oliver Cowdery, „Letter IV”, *LDS Messenger and Advocate,* febr. 1835, 1:79-80; Oliver Cowdery, „Letter VII”, *LDS Messenger and Advocate,* iulie 1835, 1:156-157; Joseph Smith – History 1:44-46; Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 6-7, din *JSP,* H1:230-232 (schița 2); Joseph Smith, Journal, 9-11 nov. 1835, din *JSP,* J1:88-89.
14. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 3-a, [11]; vezi, de asemenea, Smith, *William Smith on Mormonism,* p. 9.
15. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 3-a, [11]; Smith, *Biographical Sketches,* p. 82; Joseph Smith – History 1:48-49; Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 7, din *JSP,* H1:230-232 (schița 2); Joseph Smith, Journal, 9-11 nov. 1835, din *JSP,* J1:89.
16. Joseph Smith, Journal, 9-11 nov. 1835, din *JSP,* J1:89.
17. Oliver Cowdery, „Letter VIII”, *LDS Messenger and Advocate,* oct. 1835, 2:195-197. **Subiect:** Treasure Seeking (Căutarea comorii).
18. Oliver Cowdery, „Letter VIII”, *LDS Messenger and Advocate,* oct. 1835, 2:195-197; Joseph Smith – History 1:51-52; Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 6-7, din *JSP,* H1:230-232 (schița 2); vezi, de asemenea, Packer, „A Study of the Hill Cumorah”, p. 7-10.
19. Joseph Smith – History 1:52; Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 7, din *JSP,* H1:232 (schița 2). **Subiect:** Gold Plates (Plăcile de aur).
20. Joseph Smith, „Church History”, *Times and Seasons*, 1 mart. 1842, 3:707, din *JSP,* H1:495.
21. Oliver Cowdery, „Letter VIII”, *LDS Messenger and Advocate,* oct. 1835, 2:197-198; vezi, de asemenea Pratt, *Interesting Account,* p. 10, din *JSP,* H1:527-529.
22. Oliver Cowdery, „Letter VIII”, *LDS Messenger and Advocate,* oct. 1835, 2:198-199.
23. Knight, Reminiscences, p. 1; Joseph Smith, Journal, 9-11 nov. 1835, din *JSP,* J1:89; Joseph Smith – History 1:53-54; Joseph Smith History, 1838-1856, volumul A-1, p. 7, din *JSP,* H1:232-234 (schița 2); vezi, de asemenea, Jessee, „Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History”, p. 31.
24. Joseph Smith, Journal, 23 aug. 1842, din *JSP,* J1:116.
25. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 3-a, [12]; cartea a 4-a, [3]; Smith, *Biographical Sketches,* p. 83.
26. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 4-a, [1]-[3]; Smith, *Biographical Sketches,* p. 86-87; vezi, de asemenea, Lucy Mack Smith, History, 1845, p. 89 și Bushman, *Refinement of America,* p. 425-427. **Subiect:** Joseph Sr. and Lucy Mack Smith Family (Familia lui Joseph Sr. și Lucy Mack Smith).
27. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 4-a, [3]-[5].
28. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 4-a, [6]-[8]; „Wm. B. Smith's Last Statement”, *Zion's Ensign,* 13 ian. 1894, p. 6.
29. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 4-a, [7]; Joseph Smith, Journal, 23 aug. 1842, din *JSP,* J2:116-117.
30. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 4-a, [2]-[3].
31. Lucy Mack Smith, History, 1844-1845, cartea a 4-a, [2]-[3]; Smith, *Biographical Sketches,* p. 85-86; Knight, Reminiscences, p. 1; Joseph Smith – History 1:54; Lucy Mack Smith, History, 1845, p. 88; vezi, de asemenea, Jessee, „Joseph Knight's Recollection of Early Mormon History”, p. 31.
32. Smith, *Biographical Sketches,* p. 86.

SĂ ÎNȚELEGEM islamul

Daniel C. Peterson
Profesor de studii islamice și limba arabă la Universitatea Brigham Young

Notă. Deoarece este important să îi înțelegem pe cei de alte religii, conducătorii Bisericii au simțit că ar fi folositor să ofere o imagine de ansamblu a istoriei și învățămintelor islamului, a doua cea mai mare religie a lumii.

Din motive bune sau mai puțin bune, practic nu trece nicio zi fără ca islamul și musulmanii să nu se afle în titlurile știrilor. Este ușor de înțeles de ce mulți non-musulmani – inclusiv sfinții din zilele din urmă – sunt curioși, chiar îngrijorați. Avem ceva în comun cu vecinii noștri musulmani? Putem trăi și lucra împreună?

În primul rând, un context istoric poate fi de ajutor:

În anul 610 d.H., un comerciant arab de vârstă mijlocie, pe nume Mahomed, a urcat pe dealurile din jurul orașului său natal Mecca pentru a reflecta și a se ruga în legătură cu confuzia religioasă ce-l înconjura. Mai târziu, el a spus că a primit o viziune în care a fost chemat să fie profet pentru poporul său. Acest eveniment marchează începutul religiei cunoscute sub numele de islam (iss-LAAM), un cuvânt care înseamnă „supunere" (față de Dumnezeu). Un credincios în islam este numit musulman (MUSS-lim), adică „supus".

Ulterior, Mahomed a spus că a primit multe revelații până la moartea sa, care a avut loc aproape 25 de ani mai târziu. El le-a propovăduit mai întâi locuitorilor din orașul său natal, avertizând asupra judecăților divine care vor veni; chemându-și

Un mozaic din secolul al XIX-lea care ilustrează Kaaba din Mecca, orașul în care s-a născut Mahomed și cel mai sfânt oraș din lumea islamică.

IMAGINI DE LA GETTY IMAGES

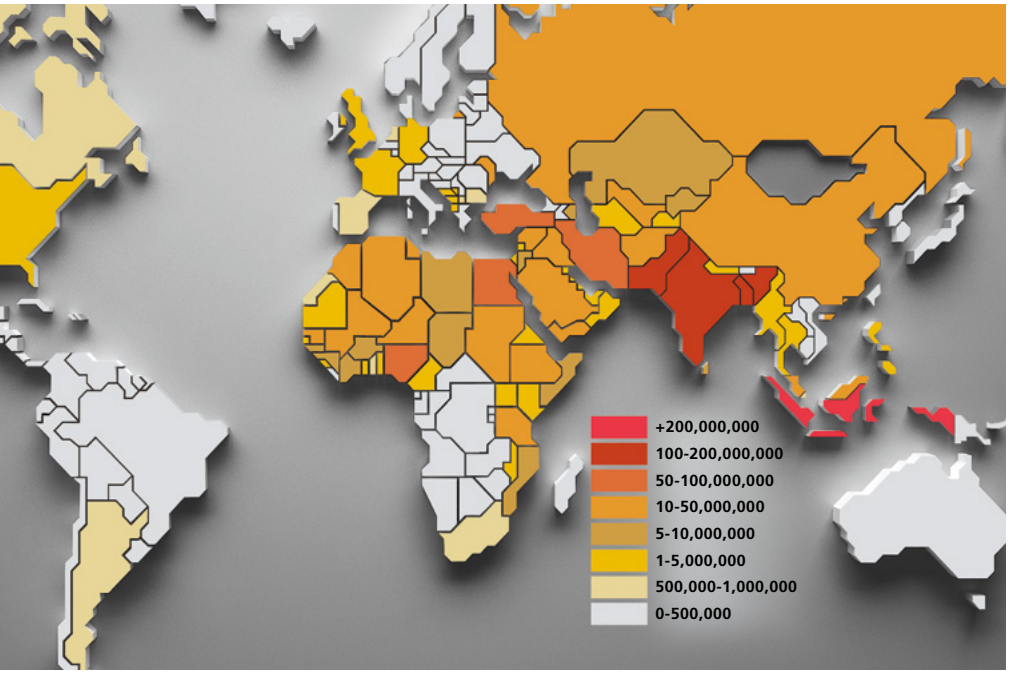

Distribuția globală a musulmanilor pe țări, în milioane (Centrul de cercetare Pew, 2009).

auditoriul la pocăință și la tratarea în mod corespunzător a văduvelor, a orfanilor și a celor săraci și predicând învierea universală a morților și judecata supremă a lui Dumnezeu.

Cu toate acestea, ridiculizarea și persecuția la care au fost supuși el și cei care îl urmau au devenit atât de intense, încât au fost obligați să fugă în orașul Medina, la aproximativ patru zile de călătorie călare pe cămilă, spre nord.

Acolo, rolul lui Mahomed s-a schimbat dramatic.[1] Din a fi doar predicator și om care avertizează, el a devenit legiuitorul, judecătorul și conducătorul politic al unui important oraș arab și, în timp, al Peninsulei Arabe. Această înființare timpurie a unei comunități de credincioși a dat islamului o identitate religioasă înrădăcinată în lege și justiție, care rămâne printre caracteristicile sale cele mai remarcabile și importante.

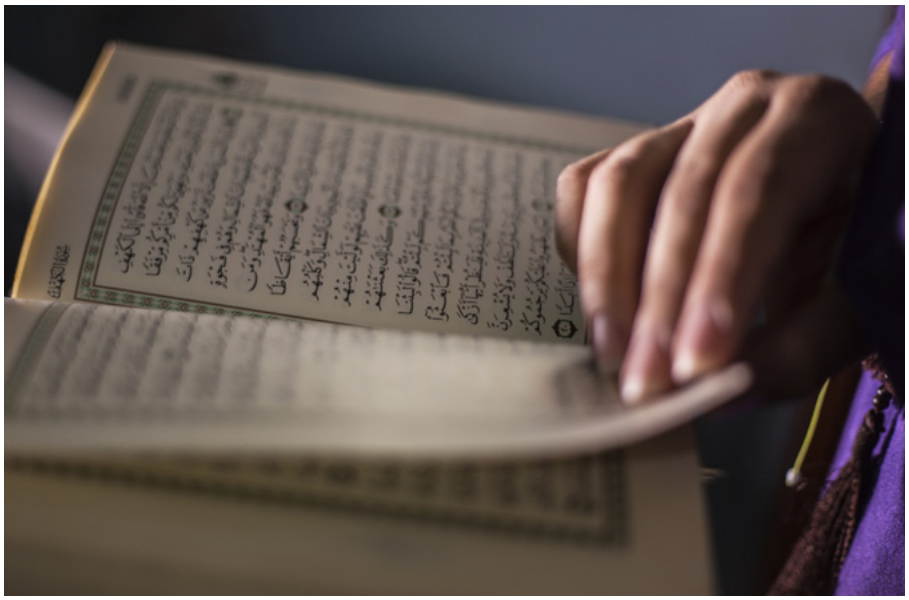

Musulmanii consideră Coranul ca fiind cuvântul lui Allah dat direct lui Mahomed.

După moartea lui Mahomed, în anul 632 d.H., cei care-i urmau învățăturile s-au separat în două grupuri principale, inițial, din cauza întrebării legate de cine trebuia să-i succeadă la conducerea comunității islamice.[2] Cel mai mare grup dintre acestea a ajuns să fie numit Sunnit (afirmă că urmează *sunna* sau practica obișnuită a lui Mahomed și este relativ flexibil în ceea ce privește succesiunea). Celălalt s-a dezvoltat în jurul ginerelui lui Mahomed, Ali, și este numit *shi'at 'Ali* (fracțiunea lui Ali) și, acum, este cunoscut, în general, ca Shi'a. Spre deosebire de sunniți, membrii grupului Shi'a (cunoscuți sub denumirea de șiiți sau de musulmani shi'i) consideră că dreptul de a-i succeda lui Mahomed în rolul de conducător al comunității aparține în mod corespunzător celei mai apropiate rude de sex masculin a profetului Mahomed, lui Ali și moștenitorilor săi.

În pofida unor astfel de contradicții, religia islamică a fost mai unită, vorbind din punct de vedere religios, decât creștinătatea. Mai mult, timp de câteva secole după anul 800 d.H., civilizația islamică a fost, probabil, cea mai avansată din lume în ceea ce privește știința, medicina, matematica și filozofia.

Sursele de doctrină și practică musulmane

Revelațiile revendicate de Mahomed au fost adunate într-o carte

numită Coran (din verbul din limba araba *qara'a*, „a citi" sau „a recita"), nu mai târziu de un deceniu sau două după moartea sa. Compus din 114 capitole, Coranul nu este o povestire despre Mahomed. La fel ca Doctrină și legăminte, nu este deloc o narațiune; musulmanii îl consideră drept cuvântul (și cuvintele) lui Dumnezeu dat direct lui Mahomed.[3]

Creștinii care îl citesc vor găsi teme familiare. El vorbește, de exemplu, despre cum a creat Dumnezeu universul în șapte zile, plasarea lui Adam și a Evei în Grădina Edenului, ispitirea lor de către diavol, căderea lor și chemarea unei descendențe de profeți ulteriori (majoritatea dintre ei apar și în Biblie). Acești profeți sunt descriși în Coran ca fiind *musulmani*, care s-au supus voinței lui Dumnezeu.

Se vorbește mult despre Avraam, descris ca prieten al lui Dumnezeu.[4] (Printre altele, se crede că el a primit revelații pe care le-a scris, dar care au fost pierdute de atunci.[5]) Moise, Faraon și exodul copiilor lui Israel sunt, de asemenea, menționate.

În mod surprinzător, Maria, mama lui Isus, este menționată de 34 de ori în Coran, comparativ cu de 19 ori, cât este menționată în Noul Testament. (Ea este, de fapt, singura femeie menționată în Coran.)

O învățătură menționată frecvent în Coran este doctrina *tawhid* (taw-HEED), un cuvânt care poate fi tradus ca „monoteism" sau, literalmente, „a face una". Aceasta reprezintă unul dintre principiile fundamentale ale islamului: că există doar o ființă divină cu totul unică. „El nu naște, nici nu este născut", declară Coranul, „și nu este nimeni ca el".[6] Ceea ce rezultă din aceasta este, cu siguranță, cea mai importantă diferență dintre islam și creștinism: musulmanii nu cred în divinitatea lui Isus Hristos sau a Duhului Sfânt. De asemenea, acest lucru indică faptul că, în timp ce toți oamenii sunt, în mod egal, creații ale lui Dumnezeu, conform doctrinei islamice, noi nu suntem copiii Săi.

Aproximativ două milioane de musulmani efectuează un pelerinaj la Mecca în fiecare an.

Musulmanii îngenunchează în rugăciune de cinci ori pe zi.

Cu toate acestea, musulmanii cred că Isus a fost un profet fără păcat al lui Dumnezeu, născut dintr-o fecioară și destinat să aibă un rol important în evenimentele din ultimele zile. El este menționat frecvent și cu pioșenie în Coran.

Învățăturile și practicile fundamentale musulmane

Așa-numiții „Cinci piloni ai islamului" – rezumați nu în Coran, ci într-o declarație atribuită în mod tradițional lui Mahomed – proclamă o anumită doctrină islamică de bază:

1. Mărturia

Dacă islamul are un crez universal, este vorba de *shahada* (sha-HAD-ah), „declarație de credință" sau „mărturie". Termenul se referă la o frază în limba arabă care, tradusă, sună după cum urmează: „Mărturisesc că nu există altă divinitate decât Dumnezeu [Allah] și că Mahomed este trimisul lui Dumnezeu". Shahada este modul de a te alătura islamului. A o recita cu credință sinceră înseamnă să devii musulman.

Echivalentul arab al cuvântului *Dumnezeu* este *Allah*. O prescurtare a cuvintelor *al-* („-ul") și *ilah* („dumnezeu") nu este un nume propriu, ci un titlu și este strâns legat de cuvântul ebraic *Elohim*.

Deoarece nu există preoție islamică, nu există rânduieli ale preoției. Nici nu există o singură „biserică" islamică. Astfel, mărturisirea shahadei este, într-un sens, echivalentul islamic al botezului. Lipsa actuală a unei structuri de conducere formale, unificate, la nivel mondial, are și alte implicații. De exemplu, nu există un conducător general al musulmanilor din întreaga lume, nimeni care să vorbească pentru întreaga comunitate. (Mahomed este aproape universal considerat ultimul profet.) Aceasta înseamnă, de asemenea, că nu există nicio biserică din care să fie excomunicați teroriștii sau „ereticii".

2. Rugăciunea

Mulți non-musulmani cunosc rugăciunea rituală musulmană numită *salat* (sa-LAAT), care implică un număr de prosternări fizice de cinci ori pe zi. Recitarea unor versete stabilite dinainte din Coran și atingerea solului cu fruntea demonstrează supunerea umilă față de Dumnezeu. O rugăciune mai spontană, numită *du'a*, poate fi oferită în orice moment și nu necesită prosternare.

Pentru rugăciunile de vineri de la amiază, bărbații musulmani sunt obligați, iar femeile musulmane încurajate să se roage într-o moschee (din cuvântul arab *masjid* sau „loc de prosternare"). Acolo, în grupuri separate după sex, formează linii, rugându-se fiind conduși de imamul (ee-MAAM,

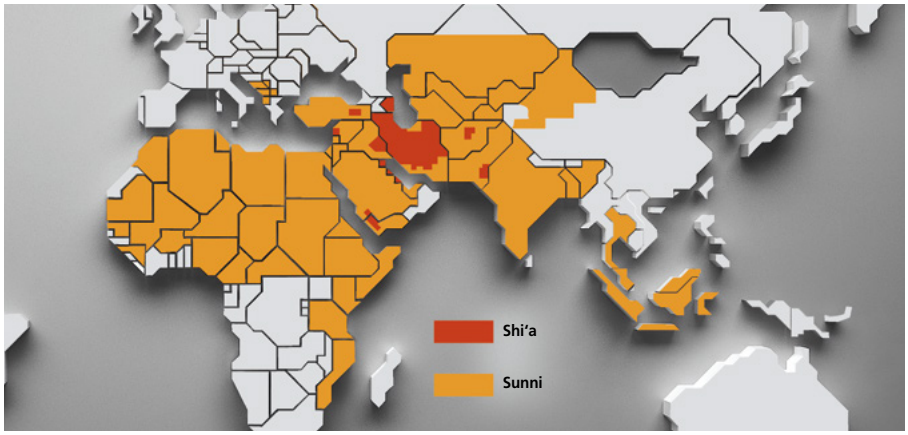

Mai mult de 85% dintre musulmanii lumii sunt sunniți (vezi Centrul de cercetare Pew). Șiiții sunt o minoritate practic peste tot, cu excepția Azerbaidjanului, Bahrainului, Iranului și Irakului.

din cuvântul arab *amama*, însemnând „în fața”) moscheii și ascultă o predică scurtă. Vinerea, totuși, nu este chiar echivalentă cu sabatul; deși „weekend-ul” în majoritatea țărilor musulmane se centrează pe *yawm al-jum'a* („ziua de adunare”) sau vinerea, a lucra în acea zi nu este considerat un păcat.

3. Pomana

Zakat (za-KAAT, însemnând „ceea ce purifică”) denotă donații caritabile pentru susținerea celor săraci, precum și pentru moschei și alte întreprinderi islamice. Se socotește, în general, să fie 2,5% din averea totală peste o anumită sumă minimă a unui musulman. În unele țări musulmane, aceasta este adunată de instituțiile guvernamentale. În altele, este voluntară.

4. Postul

În fiecare an, musulmanii devotați se abțin de la mâncare, băutură și relații sexuale de la răsăritul până la apusul soarelui în toată luna Ramadanului. De asemenea, ei se dedică, în mod obișnuit, carității deosebite față de săraci și citirii Coranului în timpul lunii.[7]

5. Pelerinajul

Musulmanii sănătoși, care au resursele pentru a face acest lucru, ar trebui să facă un pelerinaj la Mecca, cel puțin o dată în viața lor. (O vizită la Medina, al doilea oraș sfânt în islam, este, de obicei, inclusă, dar nu este necesară.) Pentru musulmanii credincioși, acest lucru este un eveniment profund spiritual și puternic, ceva asemănător participării în persoană la o conferință generală sau intrării în templu pentru prima dată.

Câteva probleme actuale

Trei lucruri îi îngrijorează pe non-musulmani cu privire la islam în ziua de azi: violența religioasă, legea islamică sau *shari'a* și modul în care sunt tratate femeile în islam.

Unii extremiști au folosit termenul *jihad* pentru a se referi exclusiv la „războiul sfânt”, dar cuvântul înseamnă, de fapt, „lucrare practică”, spre deosebire de „simpla” rugăciune și studiul din scripturi.

Juriștii și gânditorii musulmani au înțeles diferit jihadul. Sursele standard legale susțin, de exemplu, că jihadul militar acceptabil trebuie să fie defensiv și că dușmanii trebuie să fie avertizați și să li se permită să înceteze acțiunile provocatoare. Unii juriști și alți gânditori musulmani susțin astăzi că jihadul poate desemna orice acțiune practică destinată beneficiului comunității islamice sau îmbunătățirii lumii în general. Se spune că Mahomed a făcut o distincție între „jihadul mai mare” și „jihadul mai mic”. Acesta din urmă, a spus el, este război. Dar jihadul mai mare este acela de a combate nedreptatea, precum și devotamentul personal de a trăi în mod drept.

Astăzi, terorismul islamist revendică rădăcinile religioase, dar reflectă, cu

Un grup de femei musulmane se alătură pentru iftar, masa de seară, când musulmanii își termină postul zilnic al Ramadanului la apus.

Unele femei musulmane poartă îmbrăcămintea capului, hijab, ca semn de modestie sau devotament față de Allah sau pentru a-și exprima vizibil identitatea musulmană.

siguranță, nemulțumiri sociale, politice și economice care au, în realitate, o mică legătură sau nu au deloc legătură cu religia.[8] Pe lângă aceasta, este important de reținut că marea majoritate a musulmanilor din lume nu s-au alăturat violenței teroriștilor.[9]

Shari'a este un alt motiv de îngrijorare pentru unii non-musulmani. Shari'a vine din Coran și din *hadith* – scurte rapoarte despre ceea ce a spus și a făcut Mahomed și cei mai apropiați asociați ai săi, care oferă modele de comportament musulman și completează și explică fragmente din Coran – și este un cod al comportamentului musulman.[10] Regulile care reglementează, atât îmbrăcămintea pentru bărbați, cât și cea pentru femei (cum ar fi *hijabul* sau vălul) se găsesc în shari'a; în timp ce acestea sunt impuse de unele țări musulmane, ele sunt lăsate la alegerea individuală în altele. Shari'a acoperă și aspecte precum igiena personală; timpul și conținutul rugăciunii; și regulile care reglementează căsătoria, divorțul și moștenirea. Astfel, atunci când musulmanii indică în sondaje că doresc să fie guvernați de shari'a, ei fac sau nu o declarație politică. Ei pot, pur și simplu, să spună că aspiră să trăiască, într-adevăr, vieți musulmane.

Mulți non-musulmani, atunci când se gândesc la modul în care islamul le tratează pe femei, se gândesc imediat la poligamie și văluri. Însă, realitatea culturală este mult mai complexă. Multe fragmente din Coran declară că femeile sunt egale cu bărbații, în timp ce alții par să le atribuie roluri subordonate. Desigur, există practici în multe țări islamice – adesea cu rădăcini în cultura tribală pre-islamică sau în alte obiceiuri preexistente – care consideră femeile ca fiind subordonate. Cu toate acestea, modul în care musulmanii văd rolurile femeilor diferă considerabil de la țară la țară și chiar și în interiorul țărilor.

Viziunea sfinților din zilele din urmă despre islam

Cum pot sfinții din zilele din urmă să stabilească relații cu musulmanii?

În primul rând, ar trebui să recunoaștem dreptul musulmanilor de a „preaslăvi cum doresc, unde doresc sau ceea ce doresc" [Articolele de credință 1:11]. În anul 1841, sfinții din zilele din urmă din consiliul municipal din Nauvoo au adoptat o lege privind libertatea religioasă, garantând „tolerarea liberă și privilegii egale" față de „catolici, presbiterieni, metodiști, baptiști, sfinți din zilele din urmă, quakeri, membrii Bisericii Episcopale, unitarieni, mahomedani [musulmani] și toate celelalte secte și confesiuni religioase".[11]

De asemenea, trebuie să ne amintim că ai noștri conducători ai Bisericii au fost, în general, extrem de pozitivi în aprecierea pe care au acordat-o fondatorului islamului. În anul 1855, de exemplu, într-o perioadă în care mulți creștini l-au condamnat pe Mahomed ca fiind un antihrist, vârstnicii George A. Smith (1817-1875) și Parley P. Pratt (1807-1557), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, au rostit predici ample nu numai manifestând o înțelegere impresionantă și corectă a istoriei islamice, dar și lăudând-l pe Mahomed. Vârstnicul Smith a spus că Mahomed „a fost fără îndoială înălțat de Dumnezeu în mod intenționat" pentru a predica împotriva idolatriei și și-a exprimat simpatia față de musulmanii care, asemenea sfinților din zilele din urmă, găsesc cu greu o „istorie sinceră" scrisă despre ei. Vorbind imediat după aceea, vârstnicul Pratt și-a exprimat admirația față de învățăturile lui Mahomed și față de moralitatea și instituțiile societății musulmane.[12]

O declarație oficială mai recentă a venit în anul 1978 din partea Primei Președinții. Îl menționează pe Mahomed în mod specific ca fiind printre „marii conducători religioși ai lumii", spunând că, la fel ca aceștia, „el

a primit o parte din lumina lui Dumnezeu. Adevăruri morale au fost date de Dumnezeu acestor [conducători]", au scris președinții Spencer W. Kimball, N. Eldon Tanner și Marion G. Romney, „pentru a lumina națiunile întregi și a aduce un nivel mai înalt de înțelegere persoanelor".[13]

Să clădim pe ceea ce avem în comun

Deși sfinții din zilele din urmă și musulmanii se diferențiază în mod evident în ceea ce privește probleme importante – în special divinitatea lui Isus Hristos, rolul Său ca Salvator și chemarea profeților moderni – avem multe lucruri în comun. Ambele credințe cred, de exemplu, că suntem răspunzători din punct de vedere moral înaintea lui Dumnezeu, că trebuie să urmărim atât neprihănirea personală, cât și o societate bună și dreaptă și că vom fi înviați și aduși înaintea lui Dumnezeu pentru judecată.

Atât musulmanii, cât și sfinții din zilele din urmă cred în importanța vitală a familiilor puternice și în porunca divină de a ajuta pe cei săraci și nevoiași și că ne demonstrăm credința prin acte de ucenicie. Nu există niciun motiv pentru care sfinții din zilele din urmă și musulmanii să nu-și poată urma credința unii alături de ceilalți și chiar, când se ivesc ocazii, să coopereze în comunități în care, din ce în ce mai mult, descoperim că suntem vecini într-o lume din ce în ce mai seculară. Împreună, putem demonstra că religia poate fi o forță puternică pentru bine și nu doar o sursă de dezbinare și chiar violență, așa cum susțin unii critici.

Coranul însuși sugerează un mod de a convieți în pace, în pofida diferențelor noastre: „Dacă Dumnezeu ar fi vrut, El ar fi putut să vă facă o singură comunitate. Dar El a vrut să vă testeze în privința lucrurilor pe care vi le-a dat. Așadar concurați unii cu alții în a face fapte bune. Veți reveni cu toții la Dumnezeu și El vă va informa cu privire la lucrurile cu care nu ați fost de acord".[14] ■

NOTE

1. De fapt, anul 622 d.H. – anul în care a avut loc *Hijra* lui Mahomed sau imigrarea la Medina – este anul de bază al calendarului musulman (*Hijri*), iar revelațiile adunate în Coran sunt clasificate, fie cele de la Mecca, fie de la Medina.
2. De-a lungul secolelor, cele două grupuri s-au despărțit și din pricina altor probleme secundare.
3. În mod semnificativ, în timp ce traducerea Coranului în alte limbi este permisă, numai limba arabă originală este privită ca fiind cu adevărat Coran și cu adevărat scriptură.
4. Vezi Coran 4:125.
5. Vezi Coran 53:36-62; 87:9-19; vezi, de asemenea, Daniel C. Peterson, „News from Antiquity", *Ensign*, ian. 1994, p. 16-21.
6. Coran 112:3-4. Traducerile din Coran sunt făcute de Daniel C. Peterson.
7. Edițiile standard ale Coranului sunt împărțite în 30 de porțiuni egale pentru acest scop.
8. Vezi, de exemplu, Robert A. Pape, *Dying to Win: The Strategic Logic of Suicide Terrorism* (2005); Graham E. Fuller, *A World without Islam* (2010); Robert A. Pape and James K. Feldman, *Cutting the Fuse: The Explosion of Global Suicide Terrorism and How to Stop It* (2010).
9. Vezi Charles Kurzman, *The Missing Martyrs: Why There Are So Few Muslim Terrorists* (2011); vezi, de asemenea, John L. Esposito și Dalia Mogahed, *Who Speaks for Islam? What a Billion Muslims Really Think* (2008); James Zogby, *Arab Voices: What They Are Saying to Us, and Why It Matters* (2010).
10. Este destul de similară, de fapt, cu legea rabinică din iudaism.
11. Legea privind societățile religioase, orașul Nauvoo, sediul [Illinois] al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, 1 martie 1841.
12. Vezi *Journal of Discourses*, 3:28-42.
13. Declarație a Primei Președinții, 15 febr. 1978; în ediția revizuită a *Introduction to the Qur'an* (1970) de Richard Bell, W. Montgomery Watt, erudit eminent al islamului și preot anglican, a oferit un mod posibil în care un creștin credincios ar putea vedea Coranul ca fiind inspirat.
14. Coran 5:48; compară cu 2:48.

ACESTA ESTE LOCUL

Tatăl meu, un creștin devotat, m-a învățat să am credință în Isus Hristos. Acea credință m-a ajutat să supraviețuiesc în timpul celor trei ani de război civil din Nigeria, la sfârșitul anilor 1960, când eram în armată. Totuși, mai târziu, am devenit confuz și am încetat să merg la biserică.

Când m-am dus să studiez în Statele Unite, în anul 1981, am simțit că aveam nevoie de Dumnezeu în viața mea. Timp de doi ani, am mers la diferite biserici din Boston, Massachusetts, însă nu m-a atras niciuna dintre acestea. Nu am simțit Spiritul, așadar am încetat să mai caut.

La scurt timp după ce soția mea, Mabel, mi s-a alăturat din Nigeria, în anul 1984, am început, din nou, să am o dorință arzătoare de a mă apropia de Dumnezeu și de a aparține unei biserici. Un prieten care mă vizita din Nigeria nu știa că eu căutasem o biserică, totuși, el mi-a vorbit despre o biserică despre care a auzit că are o carte numită Cartea lui Mormon.

În templu, cuvintele pe care le-am auzit în prima mea zi la Biserică mi-au fost confirmate de multe ori.

După aceea, am continuat să caut biserici. Am găsit o biserică numită Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Cuvântul *sfânt* mi-a atras atenția. N-am știut că exista o biserică a cărei membri sunt numiți sfinți. În acea duminică, am hotărât să investighez.

În cadrul adunării de împărtășanie la care am participat, congregația a cântat imnurile cu pioșenie, preoții au binecuvântat pâinea și apa și adunarea a fost condusă în ordine și cu umilință. După aceea, când m-am dus în hol și mă gândeam la adunare, mi-am auzit numele.

„Simeon”, a spus glasul Spiritului, „acesta este locul”.

În clipa aceea, au venit la mine doi misionari. S-au prezentat și mi-au prezentat Cartea lui Mormon. M-am uitat la ei și am spus: „Nu știu nimic despre Cartea lui Mormon, dar cunosc Biblia. Sunt pregătit”.

Au început să-mi propovăduiască planul salvării. După mai puțin de o lună, am fost botezat. Soția mea s-a alăturat Bisericii puțin mai târziu. După câțiva ani, am fost pecetluiți în Templul Washington, D.C. și cei cinci copii ai noștri au fost pecetluiți cu noi.

În templu, mi-au fost revelate multe lucruri, însă cuvintele pe care le-am auzit în prima mea zi la Biserică mi-au fost confirmate de multe ori prin revelație primită în templu: „Acesta este locul”. Influența acelei declarații primite de la Duhul Sfânt mi-a schimbat viața pentru totdeauna și a schimbat viața soției mele și a copiilor mei. ■

Simeon Nnah, Aba, Nigeria

ILUSTRAȚIE DE ALLEN GARNS

Cu fiecare scuză, cititul meu din scripturi devenea mai scurt până când abia dacă mai citeam ceva.

CUM POT SĂ FAC CA STUDIUL DIN SCRIPTURI SĂ REDEVINĂ INTERESANT?

Mă întorsesem acasă din misiune de doar trei luni când am început să întâmpin greutăți cu citirea scripturilor.

În misiune, am citit din scripturi în fiecare zi și am promis că voi continua după ce mă întorc acasă. Dar, cu trecerea timpului, părea că alte lucruri împiedicau ca aceasta să se întâmple. Fie că aveam prea multe teme, fie că eram prea ocupată cu munca sau doar eram prea obosită. Cu fiecare scuză, cititul meu din scripturi devenea mai scurt până când abia dacă mai citeam ceva.

Într-o seară, am deschis Cartea lui Mormon și am planificat să citesc doar un verset. Versetul pe care l-am citit mi-a adus aminte de faptul că scripturile conțin „cuvântul plăcut al lui Dumnezeu, da, cuvântul care vindecă sufletul rănit” (Iacov 2:8).

Am cugetat asupra acestui verset și mi-am dat seama de influența negativă pe care neglijarea studiului scripturilor o avea asupra mea. M-am simțit mai stresată la școală, mai nepăsătoare la Biserică și mai îndepărtată de Dumnezeu. Sufletul meu avea nevoie de cuvântul vindecător al lui Dumnezeu care se găsește în scripturi. Știam că trebuia să-mi reorganizez prioritățile.

Am cerut ajutorul prietenilor mei, membrilor familiei și conducătorilor Bisericii să-mi ofere sugestii pentru a face ca studiul scripturilor să redevină interesant. Am găsit trei lucruri care sunt de ajutor.

Primul, mi-am dat seama că studiul scripturilor seara nu era eficient pentru mine. Studiul dimineața mi-a permis să cuget, pe parcursul zilei, asupra doctrinei și principiilor despre care am citit în acea dimineață.

Al doilea, suntem învățați să citim din scripturi împreună cu familia noastră, dar pentru că am fost la facultate și departe de familia mea, am început să citesc din scripturi alături de colegele mele de cameră și prietenii mei. Aceasta m-a ajutat să rămân răspunzătoare și a inspirat discuții minunate despre Evanghelie.

Al treilea, am început să-mi notez îndemnurile și gândurile primite în timpul studiului scripturilor. Aceasta m-a ajutat să mă concentrez asupra lucrurilor pe care le citeam și m-a ajutat să recunosc mai bine glasul Spiritului.

Odată ce studiul scripturilor a devenit, din nou, o prioritate în viața mea, mi-am dat seama că aveam mai mult timp și mai multă energie să realizez tot ceea ce aveam nevoie. Cel mai important a fost că m-am simțit, din nou, mai aproape de Dumnezeu în timp ce citeam din scripturi și cugetam asupra lor. Acum, când îmi folosesc timpul pentru a citi din scripturi, simt pace și găsesc vindecare pentru sufletul meu. ■

Sarah Keenan, Utah, S.U.A.

ILUSTRAȚII DE BRADLEY CLARK

I-am găsit pe mătușa mea și pe bebelușul ei de cinci luni stând într-un hamac care era legat de doi copaci de mango tineri.

„SARI ÎN RÂU!”

Într-o zi, bunica mea m-a rugat să duc mătușii mele niște mâncare pe care ea o gătise. Era o după-amiază călduroasă de sâmbătă și erau multe alte lucruri pe care voiam să le fac în loc de ceea ce bunica mea mă rugase. I-am spus să îl roage pe unul dintre verișorii mei să se ducă în locul meu, dar ea a insistat să merg eu.

Trecuse o oră și am început să simt că ar trebui să fac ceea ce bunica mea mă rugase. Am luat mâncarea și am plecat spre casa mătușii mele. Locuia departe, iar când am ajuns mi-am spus că nu o să stau mult.

I-am găsit pe mătușa mea și pe bebelușul ei de cinci luni stând într-un hamac care era legat de doi copaci de mango tineri. Copacii se aflau lângă un râu care trecea prin spatele casei. Am mers către ei pentru a le lăsa mâncarea. Dintr-o dată, funiile hamacului s-au rupt. Mătușa mea și bebelușul ei au căzut în râu. M-a cuprins frica. Nu știam să înot și nu era nimeni în preajmă să mă ajute. Nu știam ce să fac.

Imediat, am auzit glasul Spiritului: „Sari în râu!”.

Fără să mă mai gândesc, am sărit. Din fericire, am găsit bebelușul după doar câteva secunde, iar mătușa mea a reușit să iasă din apă. În timp ce ieșeam din apă cu bebelușul, nu îmi venea să cred ceea ce tocmai se întâmplase. Am sărit în apă, deși nu știam să înot, dar pentru că ascultasem de glasul Spiritului, verișorul meu și cu mine am fost salvați de la înec.

Mi-am dat seama cât de important este să recunoaștem și să ascultăm îndemnul și inspirația pe care Dumnezeu ni le oferă prin Duhul Sfânt. Sunt recunoscător că, în cele din urmă, am făcut ceea ce m-a rugat bunica mea și am dus mâncarea la casa mătușii mele. Știu că trebuie să depunem eforturi pentru a fi sensibili la îndemnurile spirituale, astfel încât să putem fi mâinile lui Dumnezeu pentru a-i ajuta pe copiii Săi. ■

Elvin Jerome Laceda, Pampanga, Filipine

ILUSTRAȚIE DE GARY ALFONSO

M-AM SIMȚIT CA ACASĂ DIN NOU

Nu eram pregătită pentru telefonul fratelui meu. „A murit mama”, a spus el. „A căzut și s-a lovit la cap.”

Am fost șocată. Mama mea nu mai era, iar eu vorbisem cu ea cu o seară înainte. Mă tot întrebam de ce s-a întâmplat acest lucru. Nu înțelegeam de ce a trebuit ca ea să mă părăsească. Eram furioasă. M-am gândit mult la supărarea mea timp de câteva săptămâni.

În cele din urmă, am decis cine trebuia învinuit. Era vina lui Dumnezeu. El a luat-o de la mine prea repede. Mama mea a ratat multe evenimente importante din viața mea și am crezut că a fost din cauza Lui. Nu eram membră a Bisericii în acel moment, dar eram o creștină devotată. În loc să mă bazez pe Dumnezeu pentru putere, m-am întors de la El și L-am scos din viața mea.

Îmi era dor de mama foarte mult. În timp ce creșteam, casa mea cu părinții mei era un loc sigur. Indiferent unde eram sau ce făceam, de fiecare dată când vorbeam cu mama sau petreceam timp cu ea, mă simțeam ca acasă. Acum, sentimentul de „acasă” pe care îl iubeam dispăruse.

Anii au trecut și mi-am pierdut credința aproape în întregime. Am încercat să înțeleg de ce mama mea a trebuit să moară, dar nimic nu mi-a adus pacea. Apoi, timp de aproximativ o săptămână, mi-a venit în minte, în mod repetat, următorul gând: trebuia să privesc spre cer pentru a dobândi înțelegere. I-am spus asta dragei mele prietene, care era membră a Bisericii. Ea a întrebat dacă aș dori să aflu mai multe despre credința ei.

Nu mi-am dat seama imediat, dar Spiritul mi-a trezit sufletul dintr-un somn adânc. Cu cât învățam mai mult despre Evanghelie, cu atât mai mult simțeam că găsisem din nou un loc sigur. Sentimentul de a fi „acasă” a revenit.

Am fost botezată în luna mai a anului 2013. Sunt recunoscătoare pentru că am, din nou, credință. Nu-L mai resping pe Dumnezeu. De fapt, Îl accept. Sunt încă întristată de moartea neașteptată a mamei mele, dar, datorită credinței mele în Dumnezeu, știu că, într-o zi, voi fi „acasă” cu mama și familia mea pentru totdeauna. ■

Judy Rascher, Colorado, S.U.A.

Când Rakotomalala a devenit interesat de Evanghelie, cea mai apropiată Biserică era în Antsirabe, un oraș la 50 de kilometri depărtare de satul său din Sarodroa. Rakotomalala și o prietenă au găsit o cale prin care să facă acea călătorie în fiecare duminică.

Astăzi, Sarodroa are o casă de întruniri mică, în care participă peste 100 de membrii în fiecare duminică. Rakotomalala a văzut cum sătenii au acceptat Evanghelia. Patru misionari cu timp deplin au slujit din Sarodroa și Biserica se mărește în continuare.

CODY BELL, FOTOGRAF

Rakotomalala Alphonse

Sarodroa, Madagascar

Doream să merg la Biserică, dar nu aveam bani pentru autobuz. Am vorbit cu prietena mea Razafindravaonasolo și ea mi-a spus că putem merge cu bicicleta mea. Am călătorit două ore, doar într-o singură direcție, de la Sarodroa la Antisirabe, în fiecare duminică. Când deveneam prea obosit de la pedalat, călătoream în spate și ea începea să pedaleze. Apoi, când ea devenea obosită, schimbam locurile din nou.

În cele din urmă, familia lui Razafindravaonasolo și cu mine ne-am alăturat Bisericii. Mergeam la Biserică în Antsirabe până când a fost deschisă o ramură în Sarodroa. Eram atât de fericiți că vom merge la Biserică în satul nostru!

Pentru mai multe poze cu Rakotomalala și Razafindravaonasolo accesați **lds.org/go/41845.**

Tristan
alpas

Vârstnicul Ulisses Soares
din Preşedinţia celor Şaptezeci

Căile spre adevărata fericire

Mai mult decât orice altceva, Tatăl Ceresc dorește ca noi să avem parte de fericire adevărată și de durată.

„Fericirea noastră este scopul tuturor binecuvântărilor pe care El ni le oferă – învățăturile Evangheliei, poruncile, rânduielile preoției, relațiile de familie, profeții, templele, frumusețile creației și chiar posibilitatea de a avea parte de adversitate… El L-a trimis pe Fiul Său Preaiubit să împlinească ispășirea, pentru ca noi să fim fericiți în această viață și să primim o plenitudine a bucuriei în eternități”.[1]

Oamenii de pretutindeni caută ceva. În felul lor, ceea ce caută cu adevărat este fericirea. Ca și în cazul adevărului, totuși, mulți nu găsesc fericirea pentru că ei „nu știu unde [să o] găsească” (D&L 123:12).

Pentru că nu știu unde să găsească fericirea adevărată și de durată, ei o caută în lucruri care, de fapt, aduc doar plăcere temporară – cumpără lucruri, caută onoarea și lauda lumii prin comportament inadecvat sau concentrându-se pe frumusețea și atractivitatea fizică.

Plăcerea este deseori confundată cu fericirea. Se pare că oamenii, cu cât caută mai mult plăcerea temporară, cu atât devin mai puțin fericiți. De obicei, plăcerea durează doar o perioadă scurtă.

Președintele David O. McKay (1873-1970) a spus: „Poți obține acea plăcere trecătoare, da, dar nu găsești bucurie, nu găsești fericire. Fericirea se găsește numai pe acea cale des umblată, așa îngustă cum este, deși dreaptă, care duce la viața eternă”.[2]

Din păcate, pentru mulți, fericirea este un lucru greu de realizat. Oamenii de știință știu că, „mai mult decât a fi o stare de spirit pozitivă, fericirea este o stare de bunăstare care cuprinde trăirea unei vieți bune – adică având o înțelegere a ceea ce este important și o satisfacție profundă”[3].

Cercetările arată că fericirea nu este rezultatul unei treceri de la o experiență la alta. În schimb, obținerea fericirii implică de obicei un efort susținut pe termen lung pentru ceva mai important în viață. Fericirea este determinată de obiceiuri, comportamente și modele de gândire pe care le putem controla în mod direct prin acțiuni intenționate. O mare parte din fericirea noastră este, de fapt, „sub control personal”.[4]

Mă rog ca fiecare dintre noi să aleagă să-L iubească pe Domnul și să-I urmeze căile spre fericire.

CUPLU ÎN FAȚA TEMPLULUI OAKLAND, CALIFORNIA

Să luăm în considerare importanța unora dintre căile fericirii găsite în scripturi și propovăduite de profeții și apostolii din zilele noastre. Luarea deciziilor corecte cu fermitate și credință ne va ajuta să ne bucurăm de fericire în călătoria ce va urma.

Virtutea

Prima dintre aceste căi este virtutea, care este un model de gândire și comportament bazat pe standarde morale înalte. Aceasta cuprinde castitatea și puritatea morală, care te califică să intri în templele sfinte ale Domnului. Oamenii virtuoși posedă o demnitate liniștită și o forță interioară. Ei sunt încrezători pentru că sunt vrednici să-L primească pe Duhul Sfânt și să fie îndrumați de El. Virtutea începe în inimă și minte și reprezintă adunarea a mii de decizii și acțiuni mici în fiecare zi.

„Virtutea să înfrumusețeze, fără încetare, gândurile tale; atunci încrederea ta va crește puternic în prezența lui Dumnezeu; și doctrina preoției va cădea deasupra sufletului tău ca roua din cer.

Duhul Sfânt va fi tovarășul tău permanent și sceptrul tău un sceptru neschimbat al dreptății și al adevărului; și stăpânirea ta va fi o stăpânire nepieritoare și, fără mijloace de constrângere, va curge spre tine în vecii vecilor” (D&L 121:45-46).

Președintele Thomas S. Monson (1927–2018) ne-a învățat: „Nu există o prietenie mai valoroasă decât propria dumneavoastră conștiință curată, decât propria curățenie morală – și ce sentiment glorios este să știi că stai în locul desemnat pentru tine, curat și cu convingerea că ești demn să faci aceasta”.[5]

Integritatea

O a doua cale a fericirii este integritatea. Vârstnicul Richard G. Scott (1928-2015), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat:

„Recunoașteți că fericirea de durată vine din ceea ce sunteți, nu din ceea ce aveți.

Adevărata bucurie vine din caracterul neprihănit, care este construit dintr-un model de decizii corecte luate în mod constant… Deciziile dumneavoastră drepte hotărăsc cine sunteți și ce este important pentru dumneavoastră. Ele fac ca lucrurile corecte să fie mai ușor de realizat. Pentru fericirea de acum și de pe parcursul vieții dumneavoastră, ascultați cu stăruință de Domnul”.[6]

În timp ce studiem scripturile, aflăm că promisiunile făcute de Domnul pentru noi încurajează viața neprihănită. Aceste promisiuni ne hrănesc sufletele, aducându-ne speranță, încurajându-ne să nu renunțăm chiar și în fața provocărilor noastre zilnice de a trăi într-o lume a valorilor etice și morale tot mai scăzute. De aceea, trebuie să ne asigurăm că gândurile, cuvintele și acțiunile noastre ne conduc pe drumul spre Tatăl nostru Ceresc.

Credința

O a treia cale către fericire este credința. Este fundamental să înțelegem că Dumnezeu ne binecuvântează în acord cu credința noastră, care este sursa trăirii cu un scop divin și perspectivă eternă. Credința este un principiu practic care inspiră sârguință. Ea este manifestată în atitudinea noastră pozitivă și în dorința de a face, de bunăvoie, tot ceea ce ne cer Tatăl Ceresc și Isus Hristos. Este ceea ce ne face să îngenunchem și să-I cerem Domnului, cu ardoare, să ne îndrume și ne încurajează să ne ridicăm și să acționăm cu încredere pentru a îndeplini lucruri care sunt în armonie cu voința Sa.

Pe măsură ce mergeți înainte în călătoria dumneavoastră, veți fi încercați pentru a vedea dacă veți face tot ce vă poruncește Domnul Dumnezeul vostru (vezi Avraam 3:25). Acest lucru face parte din experiența din viața muritoare. Va fi nevoie să înaintați cu o credință fermă în Hristos, fiind conduși de Spirit și având încredere că Dumnezeu vă va asigura cele necesare.

Amintiți-vă că nu trebuie să vă clătinați în credința dumneavoastră – chiar și în momente foarte dificile. Dacă sunteți neclintiți, Domnul vă va spori capacitatea de a vă ridica deasupra încercărilor vieții. Veți putea reprima impulsurile negative și veți dezvolta capacitatea de a birui chiar și ceea ce pare a fi copleșitor.

Sfințenia

Sfințenia, o altă cale spre fericire, are legătură cu perfecțiunea spirituală și morală. Sfințenia indică puritatea inimii și a intenției. Cum putem lucra în fiecare zi pentru a ne hrăni spiritual, astfel încât să putem dezvolta un astfel de caracter evlavios?

Președintele Harold B. Lee (1899-1973) a răspuns: „Ne dezvoltăm din punct de vedere spiritual prin practică… Trebuie să ne antrenăm spiritul zilnic prin rugăciune, făcând fapte bune zi de zi și împărtășind altora. Trebuie să ne hrănim zilnic spiritul prin studierea scripturilor în fiecare zi, prin [seara în familie], prin participarea la adunări, prin luarea din împărtășanie…

Cel neprihănit se străduiește să se îmbunătățească pe sine, știind că are nevoie zilnic de pocăință”.[7]

Un alt element important al sfințeniei este legat de a face și de a ține legămintele din templu. Dacă suntem credincioși, aceste legăminte ne pot ridica dincolo de limitele propriei puteri și perspective. Toate binecuvântările promise ale Evangheliei lui Isus Hristos pot fi ale noastre prin credința noastră față de rânduielile și legămintele pe care le facem înaintea Tatălui Ceresc și a lui Isus Hristos în templu. O parte a modului de a trăi „în fericire” include construirea unui templu în care să preaslăvim și să facem legăminte cu Domnul (vezi 2 Nefi 5:16, 27).

Punctul cheie al acestei căi este că trebuie să fim foarte atenți să ne

TEMPLUL CITY CENTER, PROVO

dezvoltăm spiritualitatea și să fim puri din punct de vedere moral.

Supunerea

Ținerea tuturor poruncilor lui Dumnezeu este legată de celelalte căi spre fericire. După ce nefiții s-au despărțit de lamaniți, ei au prosperat foarte mult pe măsură ce au respectat și ținut judecățile, legile și poruncile „Domnului în toate lucrurile, după legea lui Moise" (2 Nefi 5:10). Acest model este un alt element important al faptului de a trăi „în fericire".

Președintele Monson ne-a învățat: „Când ținem poruncile, viețile noastre vor fi mai fericite, mai împlinite și mai puțin complicate. Provocările și problemele noastre vor fi mai ușor de suportat și noi vom primi binecuvântările pe care ni le-a promis [Dumnezeu]"[8]. Dânsul a spus, de asemenea: „Cunoașterea pe care o căutăm, răspunsurile la care tânjim și tăria pe care o dorim astăzi pentru a face față provocărilor unei lumi complexe și schimbătoare pot fi ale noastre când ne supunem de bunăvoie poruncilor Domnului"[9].

Salvatorul ne spune:

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele…

Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui" (Ioan 14:15, 21).

Altruismul și dragostea

Cea mai bună cale spre fericire este una a altruismului și dragostei – dragostea, care are îngrijorare, interes și o anumită măsură de caritate pentru fiecare suflet viu. Dragostea este calea directă către fericirea care ne va îmbogăți și va binecuvânta viața noastră și a altora. Aceasta înseamnă, așa cum spunea Salvatorul, să arătați iubire chiar și vrăjmașilor dumneavoastră (vezi Matei 5:44).

În acest fel, veți împlini porunca cea mai mare, aceea de a-L iubi pe Dumnezeu. Veți putea ignora lucrurile rele și josnice care au loc și care, în cele din urmă, sunt sortite eșecului. Fericirea adevărată și de durată vine numai atunci când alegem să „[iubim] pe Domnul, Dumnezeul [nostru] cu toată inima [noastră], cu tot sufletul [nostru] și cu tot cugetul [nostru]" (Matei 22:37; vezi, de asemenea, Deuteronom 6:5; Marcu 12:30; Luca 10:27).

Mă rog ca fiecare dintre noi să aleagă să-L iubească pe Domnul și să-I urmeze căile spre fericire, care este „scopul și menirea existenței noastre".[10] ■

Cuvântare din cadrul unei festivități de deschidere, intitulată „Căi pentru fericire", rostită în data de 8 iunie 2017 la Universitatea Brigham Young, Hawaii.

NOTE

1. „Happiness (Fericire)", Gospel Topics (Subiecte din Evanghelie) topics.lds.org.
2. David O. McKay, în Conference Report, oct. 1919, p. 180.
3. „Happiness", *Psychology Today*, psychologytoday.com/basics/happiness.
4. „Happiness", *Psychology Today*.
5. Thomas S. Monson, „Exemple de neprihănire", *Liahona*, mai 2008, p. 65.
6. Richard G. Scott, „Making the Right Choices", *Ensign*, mai. 1991, p. 34.
7. *Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* (2000), p. 178.
8. Thomas S. Monson, „Țineți poruncile", *Liahona*, nov. 2015, p. 83.
9. Thomas S. Monson, „Supunerea aduce binecuvântări", *Liahona*, mai 2013, p. 92.
10. Joseph Smith, în *History of the Church*, 5:134.

Aflați ce înseamnă fericirea adevărată pe **lds.org/go/41849.**

Căsătorie, bani și credință

Sunday Chibuike Obasi

Am participat la conferința tinerilor adulți necăsătoriți din Kumasi, Ghana, nu pentru că aveam nevoie de o prietenă – deja eram logodit – ci, pentru că am simțit că aveam nevoie de mai multă motivație și că această conferință va fi locul potrivit pentru a o găsi. Într-adevăr, la conferință am primit răspunsuri la rugăciunile mele după ce sora Call, o misionară în vârstă, desemnată să lucreze cu tinerii adulți necăsătoriți, a vorbit despre importanța căsătoriei în templu.

La sfârșitul discuției, dintr-o dată, i s-a schimbat înfățișarea când a spus: „Nu aveți nevoie de bani pentru a vă căsători – tot ce aveți nevoie este credință". Am simțit că îmi vorbea personal, dar nu credeam cu adevărat că mi se aplică mie, deoarece trebuia să cumpărăm mai multe lucruri pentru a ne pregăti pentru nuntă. Mi-am spus: „Cum se poate să nu am nevoie de bani, ci doar de credință?

M-am gândit la aceasta din nou și din nou pe tot parcursul săptămânii. În timp ce mă gândeam, mi-am adresat întrebarea: „Are Dumnezeu limite în ceea ce poate înfăptui?". La început, m-am gândit că nu, dar gândindumă din nou, răspunsul a fost da. Dar, apoi, mi-a venit o altă întrebare: „Cum poate El să fie limitat dacă este atotputernic?". Spiritul m-a învățat care era răspunsul: Binecuvântările lui Dumnezeu depind de supunerea noastră față de El. El nu este limitat în capacitatea Lui de a ne binecuvânta, însă noi trebuie să invităm acele binecuvântări exercitând credința de a face ceea ce El dorește să facem.

Mai târziu, am sunat-o pe logodnica mea, Priscilla, pentru a discuta planurile noastre de nuntă propuse. În pofida banilor puțini pe care îi aveam, am hotărât să alegem o dată pentru nunta noastră, însă nu ne-am putut hotărî asupra unei date concrete. Ne-am înțeles ca ea să-și întrebe episcopul care date erau libere în calendarele episcopiei și ale țărușului. Dintre cele două date pe care dânsul ni le-a oferit, am ales 27 septembrie 2014 – care însemna că de-abia aveam șapte săptămâni până la ziua nunții!

Priscilla m-a întrebat: „*Obim* [însemnând „inima mea" în limba igbo], ai ceva bani? Avem puțin timp la dispoziție".

I-am răspuns: Nu, dar am ceva credință".

Ea a zâmbit și a spus: „Este în regulă. Hai să postim și să ne rugăm". Ea a continuat parafrazând 1 Nefi 3:7: „Domnul va deschide o cale pentru noi, deoarece ne-a poruncit să ne căsătorim".

În acea săptămână, am fost plătit pentru o lucrare pe care o făcusem în urmă cu multe luni. Apoi, Priscilla mi-a spus că dorea să înceapă o afacere

Înainte de nunta noastră, logodnica mea și cu mine am avut puțin timp la dispoziție și chiar mai puțini bani, însă am avut ceva mult mai important: credință.

pentru a câștiga mai mulți bani. Cu banii pe care i-am câștigat, ea a cumpărat poșete folosite pentru femei și le-a vândut din nou. După ce am cumpărat o parte dintre lucrurile de pe lista ei cu lucruri necesare, ea încă mai avea mai mult decât dublu față de banii pe care îi dădusem.

În acest timp, eu nu aveam de lucru. Fiecare loc de muncă promis a eșuat să se concretizeze. Ne-au mai rămas două săptămâni și mai erau lucruri pe care trebuia să le cumpărăm. Logodnica mea a sugerat să mutăm data pe mai târziu. Tot ce am spus a fost: „Un miracol este pe cale să se întâmple”.

Miracolul a avut loc, doar cu două zile înainte de ziua nunții noastre: am fost plătit pentru o muncă pe care o făcusem cu mai mult de două săptămâni în urmă. Am învățat, de asemenea, că prin credință și muncă asiduă, Domnul ne va binecuvânta să realizăm obiectivele noastre drepte.

Ne-am dus la bancă să încasăm cecul și, de acolo, la piață pentru a cumpăra restul lucrurilor, mergând prin ploaie torențială, pe care am considerat-o ca aprobarea cerului pentru faptul că am acționat cu credință.

După mai puțin de 24 de ore, am fost căsătoriți. Când am fost rugați să ne spunem promisiunile, sentimentul pe care l-am avut era mai presus de orice simțisem vreodată în viața mea. Am simțit că am realizat atât de mult, încât am crezut că din acel moment voi putea să fac toate lucrurile prin credință. Mai târziu, am fost pecetluiți în Templul Accra, Ghana.

Chiar dacă aveți nevoie de *ceva* bani pentru a vă pregăti pentru căsătorie, cel mai important lucru de care aveți nevoie este credința. ■

Autorul locuiește în Regiunea Ashanti, Ghana.

Dacă simt că îmi pierd credința, ce pot face pentru a o redobândi?

„Unul dintre scopurile Bisericii este acela de a hrăni spiritual și de a cultiva sămânța credinței – uneori chiar în solul nisipos al îndoielii și incertitudinii...

Dragii mei prieteni, vă rog, îndoiți-vă de îndoielile dumneavoastră, înainte de a vă îndoi de credința dumneavoastră."

Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Veniți, alăturați-vă nouă", Conferința Generală din octombrie 2013.

Fă apel la scripturi

Dacă mi-e greu să simt Spiritul, fac apel la scripturi și acest lucru mă ajută să văd credința pe care o avea toată lumea. Îmi dă credință. Poate rugăciunile tale au fost foarte scurte. Încearcă să le faci mai sincere și Tatăl Ceresc te va ajuta să-ți redobândești credința.

Chris B., 14 ani, Oregon, S.U.A.

Hrănește sămânța credinței

Știu că pot să mă rog Tatălui și să-I cer să mă ajute să-mi păstrez planta credinței pe care o cresc. Trebuie să fac tot ce trebuie să o hrănesc, cum ar fi să citesc scripturile, să caut experiențe spirituale, să-mi număr binecuvântările și să cer ajutorul familiei. În acest fel, credința mea poate să crească din nou. Nu se va întâmpla de pe o zi pe alta – este un proces care necesită timp. Trebuie să am răbdare și încredere în Domnul.

Elías B., 18 ani, Mendoza, Argentina

Rezolvaţi împreună

Când simt că îmi pierd credința, vorbesc cu mama și tata și rezolvăm împreună. Uneori, cântăm un cântec înălțător după aceea ca să simțim Spiritul.

Emmalie C., 15 ani, Colorado, S.U.A.

Întreabă-i pe părinți

Pe lângă faptul de a ne ruga direct Tatălui Ceresc, îi putem întreba pe părinți cum ne putem întoarce la El și cum ne putem recupera credința.

Elías S., 12 ani, Paysandú, Uruguay

Roagă-te, slujește și citește

Când mi-a slăbit credința, am făcut trei lucruri pentru a o recăpăta. În primul rând, m-am rugat. Faptul că m-am rugat pentru tărie și pentru a ști ce trebuia să fac a funcționat bine. În al doilea rând, le-am spus prietenilor apropiați, iar ei m-au ajutat enorm când am avut nevoie. În al treilea rând, am citit din scripturi. În multe locuri se vorbește despre credință și scripturile ne pot ajuta să o redobândim.

Jack J., 14 ani, Florida, S.U.A.

Răspunsurile sunt menite să ajute și să ofere perspectivă, nefiind declarații oficiale privind doctrina Bisericii.

De ce permite Dumnezeu să aibă loc războaie?

Războaiele au făcut parte din povestea omenirii aproape de la început. Însă Domnul, Prințul Păcii, nu dorește să ne războim unii cu alții. El plânge atunci când oamenii nu se iubesc și „sunt fără afecțiune și... își urăsc propriul lor sânge” (Moise 7:33), corupând pământul prin violență (vezi Genesa 6:11-13). Cei a căror ticăloșie aduce război pe pământ vor fi judecați pentru faptele lor.

Domnul i-a poruncit poporului Său să „[renunţe] la război şi [să proclame] pace” (D&L 98:16). Totuși, atunci când națiunile pun mâinile pe arme unele împotriva altora, Domnul a spus, de asemenea, că uneori suntem justificați să ne apărăm familiile, națiunile și libertățile împotriva distrugerii, tiraniei și prigonirii (vezi Alma 43:47; Alma 46:12-13; D&L 134:11). Iar sfinții din zilele din urmă care slujesc în armatele națiunilor lor sprijină principiul de a „[se supune] regilor, președinților, conducătorilor și magistraților” (Articolele de credință 1:12).

Pentru mai multe informații, vezi Gordon B. Hinckley, „Război și pace”, Conferința Generală din aprilie 2003; „War (Război)”, Gospel Topics, topics.lds.org.

FOTOGRAFII DE LA GETTY IMAGES

Întrebarea viitoare

„Cum mă poate ajuta binecuvântarea mea patriarhală să iau hotărâri?”

Trimiteți răspunsurile voastre și, dacă doriți, o poză cu rezoluție mare până în data de 15 mai 2018 la liahona.lds.org (apăsați pe „Submit an Article or Feedback”).

Răspunsurile pot fi redactate pentru a fi mai clare sau a se încadra în spațiul rubricii.

RUGĂ

Urmați exemplul lui Joseph Smith și modelul restaurării.

CIUNEA

CHEIA MĂRTURIEI ȘI A RESTAURĂRII

Vârstnicul Robert D. Hales (1932-2017)
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Întoarceți-vă către scripturi. Îngenuncheați în rugăciune. Întrebați cu credinţă. Ascultați de Duhul Sfânt.

În calitate de conducători ai Bisericii, suntem întrebați deseori: „Cum pot primi o mărturie despre Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos?”.

Faptul de a dobândi o mărturie și a deveni convertit începe cu studiu și rugăciune, apoi cu trăirea potrivit Evangheliei având răbdare și perseverență și invitând și așteptând îndrumarea Spiritului. Viața lui Joseph Smith și modelul restaurării sunt exemple excelente ale acestui proces. Pe măsură ce [vă împărtășesc]... evenimentele restaurării, fiți atenți la pașii care duc la mărturie...

DETALIU DIN *DORINȚELE INIMII MELE II*, DE WALTER RANE · IMAGINE DE LA GETTY IMAGES

Marea confuzie

Joseph Smith s-a născut în 23 decembrie 1805 în Sharon, Vermont, S.U.A. A venit în lume într-o familie care se ruga și studia Biblia. În tinerețea sa, el a devenit interesat de religie și a descoperit o „mare confuzie” cu privire la doctrinele lui Hristos, cu „preot luptând contra preot și convertit contra convertit” (Joseph Smith – Istorie 1:6).

Această confuzie… a început cu secole înainte, cu ceea ce s-a numit Marea apostazie. Ziua lui Hristos „nu va veni”, a spus apostolul Pavel, „înainte ca să fi venit lepădarea de credință” (2 Tesaloniceni 2:3).

La câteva decenii după învierea lui Hristos, apostolii Săi au fost uciși, învățăturile Sale au fost schimbate și preoția a fost luată de pe pământ. Dar Pavel, văzând zilele noastre, a profețit că „la plinirea vremurilor [Dumnezeu va] uni iarăşi într-unul în Hristos, toate lucrurile” (Efeseni 1:10). El va restaura Biserica adevărată a lui Hristos încă o dată pe pământ…

Joseph găsește un răspuns

Joseph… la vârsta de 14 ani, s-a trezit prins într-un „[tumult] de opinii [religioase]”. El s-a întrebat adesea: „Dacă una dintre [aceste biserici] are dreptate, care este aceasta şi cum pot s-o recunosc?” (Joseph Smith – Istorie 1:10).

Joseph a apelat la Biblie pentru a găsi răspunsuri. „Dacă vreunuia dintre voi îi lipseşte înţelepciunea”, a citit el în epistola lui Iacov, „s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă şi fără mustrare, şi ea îi va fi dată” (Iacov 1:5).

Urmând îndrumarea lui Iacov, Joseph s-a dus într-o dumbravă din apropierea casei sale şi s-a rugat. În timp ce Îl chema pe Dumnezeu, „un stâlp de lumină… a coborât”, mai strălucitor decât soarele în amiaza mare și „două Personaje” au apărut. „Unul dintre Ele mi-a vorbit, chemându-mă pe nume, și a spus, arătând către celălalt – *Acesta este Fiul Meu Iubit. Ascultă-L!”* (Joseph Smith – Istorie 1:16-17).

Dumnezeu Tatăl, şi Fiul Său, Isus Hristos, au vorbit cu Joseph. Ei au răspuns la întrebarea lui. Ei l-au învățat că adevărata Biserică a lui Hristos fusese pierdută pe pământ. Joseph a aflat că acești membri ai Dumnezeirii erau Ființe separate și distincte, Ei îl cunoșteau pe nume și erau dispuși să răspundă la rugăciunile lui. Cerurile s-au deschis, noaptea apostaziei s-a terminat și lumina Evangheliei a început să strălucească.

La fel ca Joseph, mulți dintre noi ne aflăm în situația de a căuta lumina adevărului… Asemenea lui, noi trebuie să cercetăm scripturile, să ne rugăm… [să fim] umili și [să învățăm] să ne exercităm credința.

Moroni și plăcile de aur

Timp de trei ani după Prima sa Viziune, Joseph a spus că s-a simțit deseori descurajat din cauza slăbiciunilor și imperfecțiunilor sale. Însă nu și-a pierdut credința, nici nu a uitat de puterea rugăciunii.

În data de 21 septembrie 1823, la vârsta de 17 ani, Joseph a îngenuncheat pentru a cere „[iertare pentru] toate păcatele [lui]”… și pentru a ști „situația [lui] în fața [lui Dumnezeu]” (vezi Joseph Smith – Istorie 1:29). În timp ce se ruga, a apărut… o lumină din ce în ce mai puternică „până când camera a fost mai luminoasă decât ziua în amiaza-mare” (versetul 30). În lumina aceea stătea un personaj îmbrăcat într-o mantie de „un alb minunat” (versetul 31). El l-a chemat pe Joseph pe nume și s-a prezentat ca fiind Moroni. A spus „că Dumnezeu avea o lucrare pe care să o [facă Joseph]” și i-a spus despre o cronică străveche „scrisă pe plăci de aur”, care, după ce a fost tradusă, a devenit Cartea lui Mormon. Cartea conținea o cronică a plenitudinii Evangheliei. (Vezi versetele 33-34)… Joseph a fost îndrumat spre… acea cronică, îngropată… [pe] dealul Cumora din apropiere.

În ziua următoare, Joseph a găsit plăcile, dar încă nu sosise timpul să le scoată de acolo. Moroni l-a instruit pe Joseph să se întâlnească cu el acolo în aceeași zi în fiecare an, în următorii

patru ani (vezi versetele 52-53). Joseph s-a supus. În fiecare an, el a mers pe dealul unde Moroni i-a dat „instrucțiuni" (versetul 54) cu privire la restaurarea Bisericii lui Hristos…

Joseph a primit plăcile în data de 22 septembrie 1827, la vârsta de 21 de ani. A primit, de asemenea, o unealtă veche pentru a le traduce, numită Urimul și Tumimul. Folosind acest traducător sacru și cu ajutorul Duhului Sfânt, Joseph a început lucrarea de traducere…

Are loc restaurarea

La vârsta de 23 de ani, Joseph traducea plăcile când, împreună cu [scribul său], Oliver [Cowdery], au dat peste un fragment despre botezul pentru iertarea păcatelor… Ei au dorit să afle mai multe. Joseph știa ce trebuia să facă.

În data de 15 mai 1829, [Joseph și Oliver] au mers în pădure să-L întrebe pe Domnul. În timp ce se rugau, li s-a arătat Ioan Botezătorul, „într-un nor de lumină" (Joseph Smith – Istorie 1:68). El… Îl botezase pe Salvator [și] deținea cheile preoției necesare pentru a înfăptui acea rânduială prin autoritate de la Dumnezeu…

Ioan… și-a pus mâinile pe capul lui Joseph și, apoi, al lui Oliver și le-a conferit Preoția aaronică fiecăruia dintre ei (vezi D&L 13; Joseph Smith – Istorie 1:68-69)… La sfârșit de mai – început de iunie 1829, Preoția lui Melhisedec, sau preoția mai înaltă, le-a fost conferită lui Joseph și Oliver de către apostolii Petru, Iacov și Ioan.

Traducerea Cărții lui Mormon a fost, de asemenea, finalizată în iunie și cartea a fost publicată în data de 26 martie 1830… Câteva zile mai târziu, în data de 6 aprilie, Biserica a fost organizată în mod oficial… După cum a profețit Pavel, vechea Biserică a lui Hristos a fost din nou întemeiată pe pământ.

Dar lucrarea restaurării nu se terminase… [Templul Kirtland, primul templu construit în această dispensaţie], a fost dedicat… în data de 27 martie 1836. O săptămână mai târziu, în data de 3 aprilie, acolo a avut loc o adunare. După o rugăciune solemnă, spusă în liniște, Domnul Isus Hristos [li S-a arătat lui Joseph și lui Oliver]… Moise, Elias şi Ilie au apărut, de asemenea, [în Templul Kirtland] și le-au încredințat lui Joseph Smith și Oliver Cowdery chei ale preoției (vezi D&L 110).

Un exemplu de urmat

Frați și surori, putem noi vedea modelul de urmat? Fiecare eveniment important al restaurării – Prima Viziune, apariția lui Moroni și a Cărții lui Mormon, restaurarea preoției și apariția lui Isus Hristos în templul Său sfânt – a fost precedat de rugăciune…

De multe ori, am simțit mărturia incontestabilă a Spiritului lui Dumnezeu, arzând ca focul în inima mea, că Evanghelia este adevărată… Dacă nu știți aceste lucruri, permiteți-mi să vă sugerez să acceptați invitația făcută de Moroni în Cartea lui Mormon: „Iar atunci când voi veți primi aceste lucruri, eu vă îndemn pe voi să-L întrebați pe Dumnezeu, Tatăl Veșnic, în numele lui Hristos, dacă aceste lucruri sunt adevărate, și dacă voi veți întreba cu inima sinceră, cu intenție adevărată, având credință în Hristos, El vă va arăta adevărul prin puterea Duhului Sfânt. Și prin puterea Duhului Sfânt veți putea voi cunoaște adevărul tuturor lucrurilor" (Moroni 10:4-5)…

Urmați exemplul lui Joseph Smith şi modelul restaurării. Întoarceți-vă către scripturi. Îngenuncheați în rugăciune. Întrebați cu credinţă. Ascultați de Duhul Sfânt… Și, în numele lui Isus Hristos, vă promit că, dacă Îl veți întreba pe Tatăl Ceresc cu credință, crezând că veți primi, ținând poruncile Domnului cu sârguință, cu adevărat, „aceste lucruri vă vor fi făcute cunoscute" (1 Nefi 15:11). ■

Dintr-o cuvântare de la Conferința Generală din octombrie 2003.

DETALIU DIN *ISUS HRISTOS LE APARE LUI JOSEPH SMITH ȘI OLIVER COWDERY*, DE WALTER RANE *RESTAURAREA PREOȚIEI LUI MELHISEDEC*, DE WALTER RANE

CE, DE CE și CUM

O DESCRIERE DETALIATĂ A RESTAURĂRII

Faith Sutherlin Blackhurst
Revistele Bisericii

Să zicem că vă aflați într-o călătorie de o săptămână la mare cu familia prietenului dumneavoastră. V-ați distrat de minune, dar începe să vă fie dor de familia dumneavoastră. Apoi, tatăl dumneavoastră vă trimite un SMS să vadă ce mai faceți – este tot ce aveați nevoie pentru a vă simți iubit și apreciat.

Viaţa pe pământ este puțin cam așa. Dumnezeu nu ne trimite SMS-uri, dar suntem departe de căminul nostru ceresc, deci unul dintre modurile prin care Tatăl Ceresc ne comunică dragostea Sa este prin faptul de a trimite profeți.

DISPENSAȚIE

Profeții conduc ceea ce numim *dispensații*, perioade de timp în care (1) Dumnezeu are cel puțin un conducător al preoției autorizat pe pământ și (2) acest conducător, profet, învață despre planul salvării direct de la Dumnezeu. Apoi, profetul propovăduiește sau *distribuie* Evanghelia oamenilor.

Datorită scripturilor, noi știm despre multe dispensații. Unele dintre cele mai importante sunt cele ale lui Adam, Enoh, Noe, Avraam, Moise, Isus Hristos și Joseph Smith. Domnul a început o dispensație prin fiecare dintre acești profeți.

ILUSTRAȚII DE BEN SIMONSEN

Pentru a preda Evanghelia, va trebui să reușiți să explicați ce înseamnă apostazia, dispensațiile și restaurarea. Această diagramă vă poate ajuta.

APOSTAZIE

Apostazie=ticăloșie. Când o persoană sau un grup se îndepărtează de la adevărurile Evangheliei lui Isus Hristos, îi respinge pe profeți și cade în păcat, persoana sau grupul se află în apostazie.

RESTAURARE

Restaurarea este faptul de a readuce ceva la starea sa originală. Nu este o reformare, care alterează ceva existent creând ceva nou. De exemplu, dacă vrei să restaurezi o casă veche, o reconstruiești folosind același proiect pe care l-a avut la început. Ai putea dori să adaugi un nou șemineu, dar atunci ai schimba casa, nu ai restaura-o.

Evanghelia lui Isus Hristos trebuia restaurată pentru că s-a pierdut în timpul marii apostazii. Oamenii au trăit fără adevărata Biserică secole întregi. Așadar, Domnul *a restaurat* Biserica și Evanghelia Sa prin Joseph Smith, după cum au profețit profeții din vechime (vezi Isaia 2:1-3; 29:13-14; Faptele apostolilor 3:19-21; Apocalipsa 14:6-7; 2 Nefi 3:3-15).

Adevărata Evanghelie a lui Isus Hristos este aici și va rămâne aici – veți rămâne și dumneavoastră alături de ea? Deși lumea este din ce în ce mai rea, Biserica lui Isus Hristos va rămâne până la sfârșit.

Trebuie să faceți o alegere – aceeași alegere pe care au trebuit să o facă toți muritorii de la începutul timpului: îl veți urma pe profet? Dacă da, veți fi binecuvântat să aveți Spiritul cu dumneavoastră să vă îndrume.

CONDUCĂTORII DISPENSAȚIILOR

Acești profeți au fost chemați de Dumnezeu „potrivit cu marea lor credință și cu faptele lor bune” (Alma 13:3; vezi, de asemenea, Avraam 3:22-23). Cheile preoției pe care le-au deținut au fost restaurate profetului Joseph Smith.
Iată câteva lucruri interesante despre acești profeți. Vedeți ce altceva puteți învăța despre ei pe măsură ce studiați scripturile.

ADAM

Adam a fost un pionier adevărat: a fost primul om de pe pământ și primul profet! El i-a învățat pe cei din familia sa Evanghelia, dar chiar și la început, mulți au căutat propriile sfaturi în întuneric și au respins adevărul (Moise 6:28).

ENOH

Ați auzit vreodată ca un oraș întreg să fie luat sus la cer? Ei bine, orașul Sion – întemeiat de Enoh – a fost atât de neprihănit, încât oamenii s-au dus să locuiască alături de Dumnezeu (vezi Moise 7:23).

NOE

Știți despre arca lui Noe. Doar opt oameni – familia lui Noe – au supraviețuit potopului, deoarece au ascultat avertizările lui Noe (vezi Genesa 7; Moise 8). Dar știați că a primit preoția când avea 10 ani (vezi D&L 107:52) și că „uriași... l-au căutat pe Noe pentru a-i lua viața”? (Moise 8:18).

AVRAAM

Avraam a fost aproape să fie sacrificat de preoții ticăloși, dar un înger l-a salvat (vezi Avraam 1). A avut câteva revelații uimitoare, inclusiv o viziune a vieții premuritoare. Membrii Bisericii sunt urmașii lui, iar legământul avraamic este numit după el. (Vezi Avraam 2-5.)

MOISE

Moise i-a condus pe israeliți afară din Egipt și i-a ajutat să devină liberi. El „a căutat cu sârguință să sfințească poporul său pentru ca ei să vadă fața lui Dumnezeu; dar ei și-au împietrit inimile și n-au putut să îndure prezența Lui” (D&L 84:23-24). De fapt, din pricina apostaziei lor, au rătăcit în pustiu timp de 40 de ani!

ISUS HRISTOS

Isus Hristos nu numai că a propovăduit Evanghelia și a înfăptuit multe miracole, a și întemeiat Biserica Sa pe pământ. A ispășit pentru păcatele noastre și a fost răstignit și a înviat pentru a ne ajuta să învingem moartea spirituală și moartea fizică. El este capul Bisericii Sale astăzi și, împreună cu Tatăl Ceresc, sursa autorității preoției.

MAREA APOSTAZIE

După învierea Salvatorului, apostolii Săi și alți conducători ai Bisericii au încercat să răspândească Evanghelia, dar oamenii le-au respins învățăturile și chiar i-au omorât pe cei mai mulți dintre apostoli. Din cauza acestei ticăloșii a oamenilor, plenitudinea Evangheliei a fost pierdută de pe pământ. Lumea a căzut în întuneric spiritual (vezi Isaia 60:2).

- Mai mult de 1000 de ani, oamenii nu au avut acces la rânduielile necesare salvării, binecuvântările templului sau îndrumarea unui profet.
- Au fost pierdute adevăruri prețioase din Biblie.
- Au fost propovăduite idei false despre caracterul adevărat al lui Dumnezeu.
- Unele dintre rânduielile necesare salvării au fost schimbate sau predate incorect (vezi Isaia 24:5).
- Această apostazie a dus, în cele din urmă, la apariția multor biserici.

REFORMA

În timpul marii apostazii, unii oameni religioși din Europa și-au dat seama că Evanghelia lui Isus Hristos nu era predată corect. Acești reformatori nu erau profeți, dar au făcut tot ce au putut pentru a preda adevărul așa cum îl înțelegeau ei. Au ajutat ca Biblia să fie disponibilă mai multor oameni. Mulți au luptat pentru liberate religioasă și au deschis calea pentru restaurarea Evangheliei.

JOSEPH SMITH

Așadar, a fost Evanghelia în plenitudinea sa pierdută pentru totdeauna? Nu! Dumnezeu a revelat, din nou, adevăruri importante, de data aceasta lui Joseph Smith. Mesageri cerești i-au restaurat toate cheile preoției necesare (vezi D&L 27:8-13; 110; 128:18-21), făcând din această dispensație, „dispensația plenitudinii timpurilor” (D&L 138:48). Mai este numită zilele din urmă, deoarece este ultima dispensație dinainte de a Doua Venire a lui Isus Hristos.

RESTAURAREA

Ghiciți ce? DUMNEAVOASTRĂ aveți binecuvântările restaurării. Da, dumneavoastră!

- Biserica lui Isus Hristos a fost restaurată și este condusă de un profet și apostoli.
- Cartea lui Mormon, Doctrină și legăminte, Perla de mare preț și alte revelații moderne au restaurat adevăruri prețioase care fuseseră pierdute (vezi 2 Nefi 27).
- Joseph Smith a primit Preoția aaronică de la Ioan Botezătorul (vezi D&L 13) și Preoția lui Melhisedec de la apostolii Petru, Iacov și Ioan (vezi D&L 128:20).
- Există deținători ai preoției autorizați care înfăptuiesc în mod corespunzător rânduielile necesare salvării.
- Și știm că adevărul nu se va pierde niciodată, că nu va mai fi încă o apostazie (vezi Daniel 2:44). ■

În timp ce învățați despre Isus Hristos, invitați pacea și prezența Sa în viața voastră.

Sarah Hanson

Imaginați-vă că citiți *tot* despre Salvator din scripturi – Biblia, Cartea lui Mormon, Doctrină și legăminte, Perla de mare preț. Acest lucru necesită mult timp și multă muncă. Dar, în luna ianuarie a anului 2017, președintele Russell M. Nelson, ne-a îndemnat să facem acest lucru – să studiem din lucrările canonice tot ceea ce a spus și a făcut Isus. Președintele Nelson a spus că, ducând la bun sfârșit acest proiect, a devenit o altă persoană. Dânsul nu numai că a învățat mai multe despre Isus Hristos dar, de asemenea, a simțit un devotament reînnoit față de El.[1]

Și voi vă puteți apropia de Hristos în timp ce învățați despre El. Studierea vieții și scopului Său invită pacea Sa în viața voastră și vă ajută să Îl cunoașteți pe El și pe Tatăl Ceresc. Iată cum au răspuns acești tineri la două întrebări: (1) Care este povestirea ta preferată din scripturi despre Salvator și de ce? (2) Și în ce mod ți-a adus studiul scripturilor pace?

DETALIU DIN *UNDE SUNT CEI NOUĂ*, DE LIZ LEMON SWINDLE

SĂ AJUNGEM SĂ ÎL CUNOAȘTEM PE SALVATOR

Îmi place povestirea cu cei zece leproși, deoarece Hristos a dat dovadă de multă dragoste față de leprosul care i-a mulțumit. El a spus: „Credința ta te-a mântuit” (Luca 17:19; vezi versetele 11-19). Îmi place bunătatea adevărată pe care El o arată tuturor.

Din cauza unor tragedii recent petrecute în școala mea, toată lumea are nevoie de multă pace și alinare. Am găsit putere și pace prin studiile de la seminar. Învățătorii de la seminar fac în așa fel încât scripturile și Evanghelia să ofere răspunsuri personale tuturor. Este foarte interesant să observi contrastul dintre clasa de seminar și celelalte clase. Este un sentiment diferit acolo care aduce pace.

Gabriel S., 16 ani, Colorado, S.U.A.

Povestirea lui Alma despre credință și cuvântul lui Dumnezeu (vezi Alma 32:18-43) m-a învățat că, atunci când arătăm dragoste, primim dragoste. Așa cum profetul Alma a explicat zoramiților, credința este asemenea unei semințe. Înseamnă să crezi că ceva este adevărat fără să fi fost acolo pentru a vedea acel lucru. Credința crește atunci când o persoană are dorința de a crede și de a auzi cuvântul lui Dumnezeu. Toate acestea m-au ajutat să fiu liniștit, să-mi întăresc inima și să obțin o mărturie despre faptul că Tatăl Ceresc mă vede cu ochi plini de dragoste și milă.

În timp ce studiez scripturile în fiecare zi, înțeleg mai bine dragostea pe care Salvatorul nostru o are pentru fiecare dintre noi. Această cunoaștere mă ajută să explic prietenilor mei de la școală că ei nu sunt singuri atunci când au probleme, deoarece există un Dumnezeu care ne iubește.

Maria D., 17 ani, Guadalajara, Spania

Îmi place, în 3 Nefi 17, când Salvatorul vizitează meleagurile americane și îi invită pe copii să vină la El. El stă cu ei și petrece timp cu fiecare dintre ei, pe rând. Pentru mine, aceasta este o povestire minunată care arată cine este Isus Hristos și cât de multă dragoste are pentru fiecare dintre noi. Eu cred că va sta, de asemenea, cu fiecare dintre noi atunci

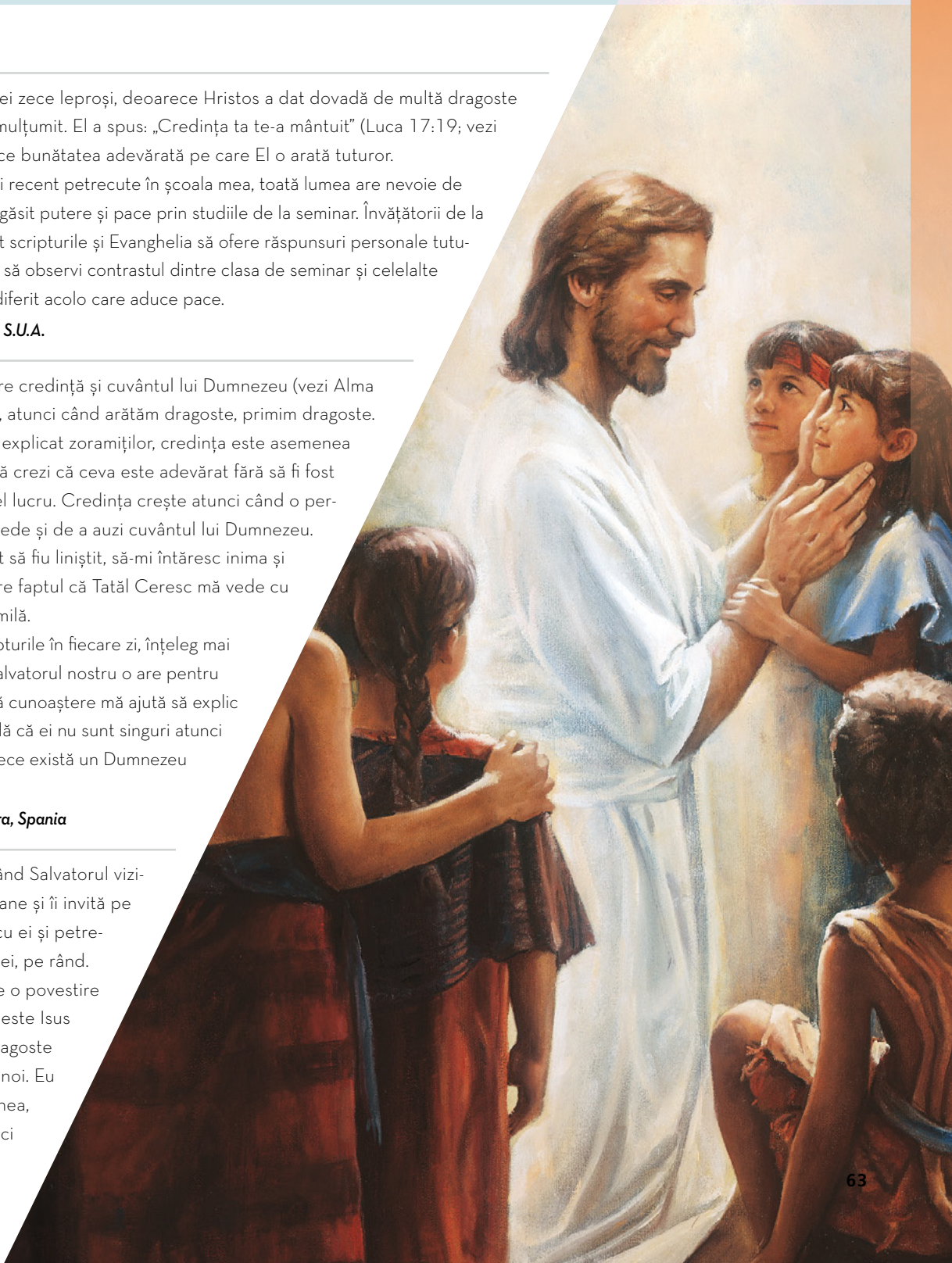

DETALIU DIN *HRISTOS ȘI COPIII ÎN CARTEA LUI MORMON*, DE DEL PARSON

când vom avea nevoie de ajutorul Său. Anul acesta mi-am stabilit un țel de a citi o pagină din scripturi în fiecare zi. În timp ce am făcut acest lucru, am ajuns să aștept cu nerăbdare ca în fiecare zi să citesc din scripturi. Am învățat atât de multe din cuvintele și povestirile din scripturi în timp ce am încercat să le înțeleg și, de asemenea, m-am apropiat de Tatăl Ceresc și de Salvator în timp ce am învățat despre Ei. Acest lucru mi-a adus multă pace în viață.

Anna C., 17 ani, Montana, S.U.A.

Îmi place atunci când Hristos vizitează meleagurile americane și întreabă dacă sunt printre ei oameni bolnavi și infirmi și, apoi, îi vindecă. Apoi, El binecuvântează copiii. (Vezi 3 Nefi 17.) Cred că este o povestire frumoasă și puternică. Îmi plac copilașii și îmi place când oamenii le arată multă dragoste, deoarece copiii sunt atât de puri. Această povestire îmi arată cât de puternică este dragostea Salvatorului pentru noi. Din moment ce îi iubea pe oamenii de atunci atât de mult pentru a face tot ce a făcut, El ne poate iubi și pe noi astăzi.

În Isaia 53:3, se spune că Salvatorul este un „om al durerii și obișnuit cu suferința". Când mă gândesc la ispășirea lui Hristos, prin ce a trecut pentru noi și la cum pot fi iertată când mă pocăiesc pentru păcatele mele, mă simt foarte liniștită. Mulți oameni din Cartea lui Mormon – fiii lui Mosia, Amon și Alma cel Tânăr – au făcut greșeli în trecut, dar au fost iertați. Ei s-au întors spre Hristos, s-au pocăit și au devenit exemple minunate de la care putem învăța astăzi. Mă alină faptul de a ști că și eu pot fi iertată.

Alina T., 18 ani, Oregon, S.U.A.

Scriptura mea preferată este povestirea despre modul în care Isus a transformat apa în vin în timpul unei nunți, la îndemnul mamei Sale (vezi Ioan 2:1-11.) Este preferata mea, deoarece povestirea ne arată despre respectul lui Isus față de femei și în special față de mama Sa. Această povestire îi încurajează pe copii să asculte de părinți, nu de frică, ci datorită dragostei imense. A urma exemplul lui Isus Hristos este un lucru pe care toată lumea ar trebui să se străduiască să îl facă. Dragostea Sa pentru mama Lui nu a încetat niciodată și nici dragostea noastră pentru părinții noștri nu ar trebui să înceteze. Este, de asemenea, fragmentul meu preferat, deoarece miracolul făcut de El este un act de slujire, iar noi putem, de asemenea, să facem miracole slujindu-le altora.

Această povestire și alte povestiri din scripturi mi-au adus pace. Este foarte liniștitor să știu că, dacă încerc mereu să învăț despre Hristos și să urmez învățăturile Sale, mă pot întoarce, într-o zi, la Tatăl nostru Ceresc iubitor.

Anne R., 17 ani, Victoria, Australia

DETALIU DIN *HRISTOS ȘI TÂNĂRUL BOGAT*, DE HEINRICH HOFMANN

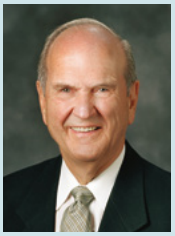

CONCENTRAȚI-VĂ ASUPRA LUI

„Concentrarea noastră trebuie să fie ferm bazată pe Salvator și pe Evanghelia Sa. Faptul de a ne strădui să privim către El în *fiecare* gând necesită mult efort mental. Dar, când facem aceasta, îndoielile și temerile noastre dispar."

Președintele Russell M. Nelson, „Să atragem puterea lui Isus Hristos în viața noastră", apr. 2017, conferința generală.

Îmi place povestirea despre Hristos și tânărul bogat (vezi Marcu 10:17-22). Îmi oferă multă înțelegere și o perspectivă a faptului de a-L pune pe Dumnezeu mai presus de toate. A fi rugați să vindem fiecare posesie lumească ar fi o cerere foarte dificilă pentru aproape oricine. Dar cred că a fi dispus să-L punem pe Dumnezeu deasupra posesiilor este unul din lucrurile pe care fiecare dintre noi trebuie să îl învețe în viață. Iubirea nemărginită a lui Isus Hristos pentru noi este minunată. Este, cu siguranță, mai bună decât orice sumă de bani sau avuții pe care le putem dobândi în această viață.

Citirea scripturilor îmi aduce pace și alinare și, de asemenea, mai multă înțelepciune și înțelegere. Deși, poate nu simt întotdeauna imediat puterea ce vine din studiul scripturilor, știu că citirea scripturilor influențează în mod pozitiv viața mea și mă ajută să simt Spiritul și să-I recunosc îndemnurile.

Yuzhen C., 19 ani, Taichung, Taiwan

În timp ce Hristos merge să viziteze o fată tânără care era pe moarte, o femeie care avea o scurgere de sânge se atinge de haina Lui și este vindecată. Hristos Se întoarce și vorbește cu ea după ce Își dă seama că ea L-a atins (vezi Luca 8:43-48). Deși mergea să ajute pe altcineva, Hristos Și-a făcut timp și pentru ea. Hristos Își face timp, de asemenea, pentru noi toți.

Am o viață foarte aglomerată, alerg la școală sau la orele de balet sau să fac alte treburi. În tot acest timp, nu am timp pentru mine și nu simt pace. Când citesc din scripturi sau spun o rugăciune, simt pace. Este bine să te simți așa și să iei o pauză de la toată nebunia. În acele momente de pace mă apropii de Salvator și cresc în Evanghelie. ■

Zoe B., 17 ani, Utah, S.U.A.

Autoarea articolului locuiește în Utah, S.U.A.

NOTE

1. Vezi Russell M. Nelson, „Profeții, conducerea și legea divină" (Adunare de devoțiune pentru tineri adulți din întreaga lume, 8 ian. 2017), broadcasts.lds.org; „Să atragem puterea lui Isus Hristos în viața noastră", apr. 2017, conferința generală; „Studiați cuvintele Salvatorului", *Liahona*, ian. 2018, p. 56-59.

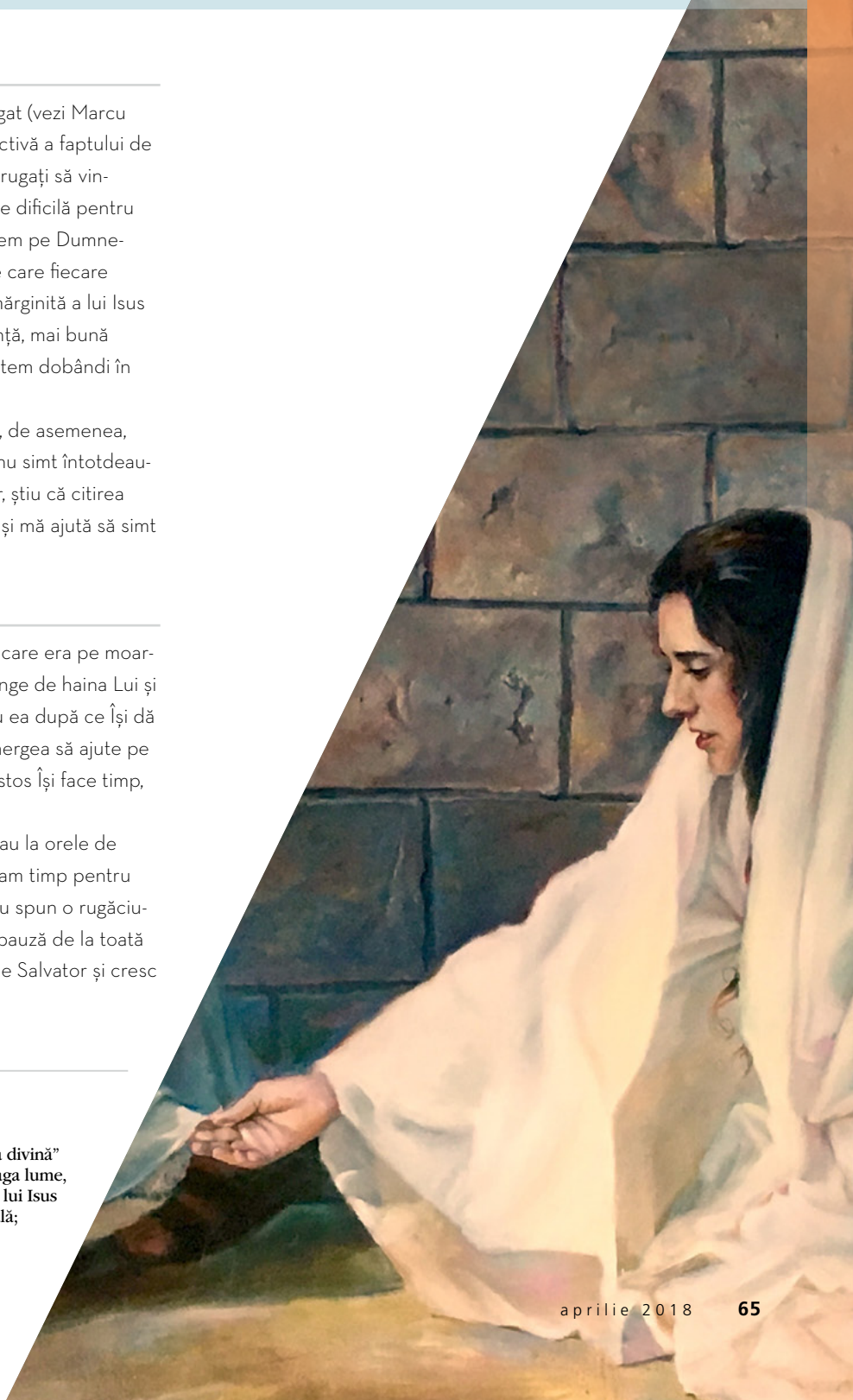

DETALIU DIN *O FEMEIE ATINGE POALA HAINEI LUI HRISTOS*, DE HEIDI DAYNES DARLEY

Ce înseamnă restaurarea pentru mine

Restaurarea Bisericii a început când Tatăl Ceresc și Isus Hristos l-au vizitat pe Joseph Smith, în anul 1820. După aceea, s-au întâmplat alte lucruri importante care au adus Biserica lui Hristos înapoi pe pământ. Citiți aceste cartonașe, decupați-le, lipiți-le pe hârtie și jucați un joc de potrivire.

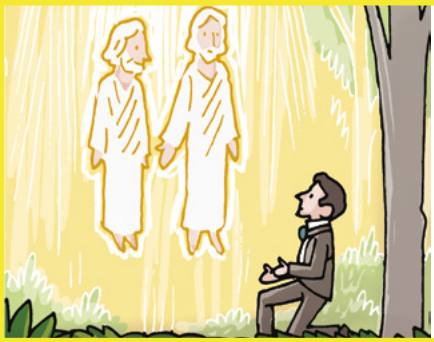

Tatăl Ceresc și Isus Hristos i-au apărut lui Joseph Smith...

deci știu că amândoi au trupuri ca mine!

Joseph Smith a tradus plăcile de aur...

ca eu să pot citi Cartea lui Mormon!

Ioan Botezătorul le-a conferit Preoția aaronică lui Joseph Smith și Oliver Cowdery...

ca eu să pot fi botezat în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă!

Petru, Iacov și Ioan au restaurat Preoția lui Melhisedec...

ca eu să pot avea darul Duhului Sfânt!

ILUSTRAȚII DE ADAM KOFFORD

Biserica a fost organizată în 6 aprilie 1830...

ca eu să pot merge la Biserică!

Emma Smith a adunat cântece pentru prima carte de imnuri a Bisericii...

ca eu să pot cânta imnuri!

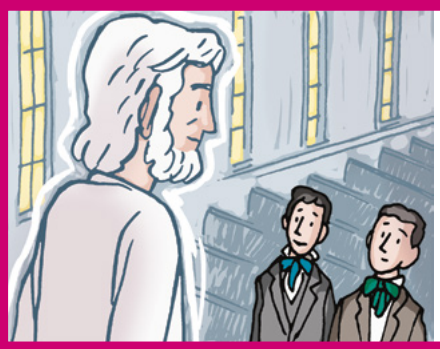

În Templul Kirtland, Ilie i-a conferit lui Joseph Smith cheile pentru pecetluirea familiilor...

ca eu să pot face istoria familiei și să pot merge la templu!

Domnul le-a poruncit sfinților de la începuturile Bisericii să plătească zeciuială...

ca eu să pot plăti zeciuială și donații de post!

Aurelia Rogers a început Asociația Primară pentru a-i învăța pe copiii din cartierul ei...

ca eu să pot merge la Societatea Primară!

„În calitate de unul dintre slujitorii Săi, depun mărturie că Isus este Hristosul, Mântuitorul și Salvatorul nostru. Știu că El trăiește și că îndurarea Sa blândă este disponibilă pentru fiecare dintre noi.''

Vârstnicul David A. Bednar
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli
Din „Îndurarea blândă a Domnului”, Liahona, *mai 2005, p. 99.*

ILUSTRAȚIE DE TAIA MORLEY

Vârstnicul Valeri V. Cordón
din Cei Șaptezeci

O lecție minunată

„Vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și… voi turna peste voi belșug de binecuvântare” (Maleahi 3:10).

În adolescența mea, în Guatemala, familia mea deținea o fabrică ce producea echipamente pentru echipe sportive.

Tatăl meu dorea ca, în familia noastră, copiii să învețe să muncească din greu. Noi l-am ajutat la fabrică. În copilărie, am dat de necaz de multe ori. Mai tot timpul stricam lucruri! Dar, când am fost mai mare, tatăl meu m-a lăsat să am grijă de mașinile de tricotat.

Tatăl meu ne-a plătit pentru munca depusă. Apoi, ne întreba: „Ce veți face cu banii voștri?”. Știam că răspunsul corect era: „O să-mi plătesc zeciuiala și o să economisesc pentru misiune”.

Când aveam în jur de 13 ani, afacerea noastră a pierdut o mulțime de bani. A trebuit să vindem foarte multe dintre mașinile noastre de tricotat. În loc de 200 de angajați, am avut mai puțin de 5. Ei au lucrat în garajul casei noastre.

Întotdeauna mi-am plătit zeciuiala, însă nu am înțeles niciodată cu adevărat cât de importantă era. Apoi, am învățat o lecție minunată. Într-o dimineață de sâmbătă, i-am auzit pe părinții mei vorbind în șoaptă. Tatăl meu a spus mamei mele că avem suficienți bani, fie să ne plătim zeciuiala, fie să ne cumpărăm mâncare. Nu era suficient pentru amândouă. Eram îngrijorat. Ce va face tatăl meu?

Duminică, l-am văzut pe tatăl meu înmânând un plic președintelui de ramură. El a ales să plătească zeciuială! Am fost foarte bucuros că a făcut-o, însă eram și îngrijorat. Ce vom mânca?

A doua zi dimineața, câțiva oameni au bătut la ușa noastră. Au spus tatălui meu că aveau nevoie de echipamente chiar atunci. De obicei, oamenii ne plăteau după terminarea comenzii. Însă, acești oameni l-au plătit pe tatăl meu în acea zi, chiar înainte să fi făcut echipamentele!

Într-un sfârșit de săptămână, am învățat o lecție minunată de care mi-am adus aminte toată viața. Legea zeciuielii ne ajută să ne clădim credința și să ne arătăm recunoștința față de Tatăl Ceresc. Să plătim zeciuială este o binecuvântare! ■

ILUSTRAȚIE DE BRANDON DORMAN

Magazinul de pantofi al lui abuelo

Ray Goldrup
Bazat pe o întâmplare adevărată

„«Îmi pare rău», nu este ușor de spus mereu.” (Children's Songbook, *nr. 98).*

Miguel a deschis ușa magazinului de pantofi al lui abuelo (al bunicului său). A simțit mirosul de piele pe care o folosea abuelo. Era unul dintre mirosurile sale preferate.

„Bună, abuelo!”

Abuelo stătea pe genunchi și lua măsura piciorului unui client pe o coală de hârtie. Nu s-a uitat la mine. Abuelo nu auzea prea bine.

Miguel s-a așezat la o masă de lucru. S-a uitat la grămada de piele tăiată. Și-a imaginat ce avea să facă abuelo cu fiecare, folosindu-și ciocanul și cleștele.

Uneltele i-au adus aminte lui Miguel de altceva ce iubea. Abuelo îi dădea mereu o bomboană de fiecare dată când Miguel îl ajuta la curățenie.

Dar lui Miguel îi era foame acum! Știa că nu avea voie să ia bomboane fără să ceară, dar părea că abuelo avea să fie ocupat un timp. „Poate că nu trebuie să aștept”, s-a gândit Miguel.

Miguel s-a întins sub tejghea să ia borcanul cu bomboane. Era plin cu bomboanele lui preferate – dulci-picante cu pudră de chili! În timp ce îl deschidea, Miguel s-a simțit un pic stânjenit. Dar bomboana arăta atât de gustoasă. S-a grăbit și a băgat-o în gură.

Curând după aceea, clientul a plecat. Abuelo a luat o bucată de piele și a înmuiat-o în apă. Acest lucru o păstra moale și ușor de folosit.

„Știi, trebuie să fim mai mult ca acest pantof”, a spus abuelo.

Miguel a înfulecat restul bomboanei cât de repede a putut. Apoi, a mers spre abuelo.

„Bună!”, i-a spus abuelo zâmbind. „Mă bucur că ai venit să mă vezi.”

Miguel l-a îmbrățișat pe abuelo. Spera ca el să nu-și dea seama că mâncase o bomboană. Miguel a încercat să se comporte de parcă nu avea nicio problemă.

„Se pare că ești ocupat azi”, a spus Miguel arătând spre grămada de piele. „Ai nevoie de ajutor?”

„Desigur. Îmi dai ața aceea?”

Miguel s-a întins după o bucată mare de ață. A strâns-o între mâini. Era mai tare decât părea.

„Uau, ce tare e!”

Abuelo a râs. „Trebuie să fie, ca să facă față uzurii vieții.” Abuelo a tras ața prin piele. Apoi, a avut acea privire pe care mama o numește uneori privirea de „abuelo înțelept”.

„Știi, trebuie să fim mai mult ca acest pantof”, a spus abuelo dând din cap.

Miguel s-a uitat cruciș la piele. „Ăăă. Da?”

„Chiar așa. Trebuie să rămânem puternici. Astfel, ispitele lui Satana nu ne vor face să ne destrămăm.”

Miguel s-a gândit la bomboana roșie. Știa că trebuia să-i spună lui abuelo despre ea.

Abuelo a luat un pantof vechi de pe raft. „Vezi gaura asta mare?”

Lui Miguel i-ar fi încăput mâna prin gaură. „Da.”

„Cândva, a fost o gaură mică care ar fi putut fi reparată cu ușurință. Dar ei au așteptat, iar acum va fi mult mai greu de reparat. Obiceiurile și alegerile greșite sunt ca acea gaură. Mai bine le repari devreme.”

Abuelo a dat din cap din nou și acea privire de abuelo înțelept a redevenit un zâmbet. În timp ce abuelo a lucrat, ei au continuat să povestească. În tot acest timp, Miguel s-a gândit la bomboana roșie.

Când abuelo a terminat, Miguel l-a ajutat la curățenie. Apoi, abuelo s-a întins să ia borcanul cu bomboane. În cele din urmă, Miguel nu a mai rezistat. „Am luat o bomboană!”, a exclamat.

Bunicul a pus borcanul jos. „Poftim?”

Miguel i-a spus că luase bomboana fără să-i ceară voie. „Îmi pare foarte rău, abuelo! N-am să mai fac niciodată, promit!”

Abuelo i-a dat lui Miguel o îmbrățișare mare. Miguel s-a simțit *mult* mai bine.

„Îţi mulţumesc pentru că ai fost cinstit. Acest lucru este mai important pentru mine decât absolut orice altceva.”

Pe drum spre casă, Miguel s-a simțit ca o pereche nouă de pantofi a lui abuelo. Puternic și pregătit pentru viață! ■

Autorul articolului locuiește în Utah, S.U.A.

UN SENTIMENT BUN

Într-o zi, eu și mama mea am mers să plătim factura de apă și bărbatul din fața noastră și-a scăpat mulți bani fără să-și dea seama. M-am grăbit și i-am dat înapoi. A spus „Multumesc foarte mult” și a spus că nu credea că un alt copil ar fi făcut acest lucru. M-am simțit atât de bine după aceea. Îmi voi aduce mereu aminte de acel sentiment bun.

Brianna C., 9 ani, Idaho, S.U.A.

ILUSTRAȚII DE DONALD WU

Îndrăzniți să fiți BUNI!

Am lăsat ca lumina mea să strălucească fiind un exemplu bun.

Bună!
Sunt Claudia și locuiesc în Australia.

Fratele Claudiei, Tyler

Eu îi susțin pe alții

Unui băiat din clasa mea îi este greu să învețe. Eu îl apăr când oamenii îl tachinează și îl ajut în clasă când are nevoie de ajutor. Învățătoarea mea a spus că acesta este singurul an în care el simte că face parte din clasă.

Micuțul meu ursuleț

Când a decedat unchiul învățătoarei mele, ea a fost foarte tristă. Ea nu știa nimic despre Biserică, așadar i-am spus că Tatăl Ceresc o iubește. I-am făcut un bilețel și i-am spus că își va vedea unchiul din nou. I-am dat micuțul meu ursuleț special pentru a o ajuta să treacă peste momentele triste.

Prieteni norocoși

Vecina mea, Olivia, întâmpină dificultăți în a merge, a vorbi și a auzi. Mama Oliviei spune că Olivia este norocoasă pentru că are o prietenă ca mine. Și eu sunt norocoasă!

Cântatul și Duhul Sfânt

Îmi place să cânt din *Cântece pentru copii*. Familia mea îmi spune că îi ajută să-L simtă pe Duhul Sfânt. Duhul Sfânt îmi oferă un sentiment de căldură înăuntrul meu.

VOI CUM PUTEȚI SĂ STRĂLUCIȚI?

ÎNDRĂZNIȚI să vă împrieteniți cu cineva care nu are mulți prieteni.

ÎNDRĂZNIȚI să vă ajutați vecinul.

ÎNDRĂZNIȚI să invitați un prieten la Biserică.

ÎNDRĂZNIȚI să cântați!

SĂ NE TRIMIȚI O STEA!

În ce fel lăsați lumina voastră să strălucească, așa cum ne-a rugat Isus să facem? Trimiteți-ne o stea cu povestea, fotografia voastră și permisiunea părinților voștri la liahona@ldschurch.org.

FOTOGRAFIE CU UN KOALA, DE LA GETTY IMAGES

Cael S., 8 ani, Virginia, S.U.A.

Știu că Tatăl Ceresc ne răspunde la rugăciuni. Când familia mea trăia în Germania, ne-am dus la un *Volksmarch* în satul nostru. *Volksmarch* este o activitate în care prietenii și vecinii se bucură să petreacă timp unul cu celălalt făcând o plimbare în natură. Părinții mi-au spus că pot merge înaintea grupului cu una dintre prietenele mele și am început să înaintăm pe cărarea lungă.

După câteva minute nu mai puteam vedea pe nimeni din membrii familiei. I-am spus prietenei mele că voi rămâne pe cărare și îi voi aștepta. În curând, nu mai puteam să-mi văd prietena sau pe familia ei și părinții mei încă nu au venit. Eram singur în pădure și mi-a fost teamă. Am hotărât să spun o rugăciune ca cineva să mă găsească.

Într-o altă parte a pădurii, tatăl meu L-a simțit pe Duhul Sfânt spunându-i: „Du-te și caută-l pe fiul tău”. El a simțit cât de mult aveam nevoie de el, așadar s-a întors și a spus mamei mele că mă va căuta. Câteva minute mai târziu, tatăl meu a venit fugind pe cărarea unde așteptam și m-a găsit. Am fost atât de bucuros să-mi văd tatăl! Când mi-a spus că a avut un sentiment puternic că aveam nevoie de ajutor, am știut că Tatăl Ceresc a răspuns la rugăciunea mea.

Sunt atât de fericit să știu că oriunde aș fi, pot vorbi cu Tatăl Ceresc. El mă va ajuta să-mi găsesc calea. ■

Pierdut și regăsit

ILUSTRAȚIE DE SHEYDA ABVABI

PAGINA NOASTRĂ

Am fost neliniștit la botezul meu, dar când am intrat în apă, am simțit că sunt plin de bucurie și fericire.

Thomas B., 8 ani, Uruguay

Am călătorit din Cambodgia la Templul Hong Kong, China, pentru ca surioara mea, Laura, să poată fi pecetluită cu familia noastră. Am simțit Spiritul în acel loc special.

Rosa P., 9 ani, Cambodgia

Într-o zi, în clasă, citeam, în liniște, în timp ce toți ceilalți se jucau. Când a sunat soneria, au înghesuit jocurile pe raft și au lăsat dezordine. Am început să fac ordine și, în curând, toată lumea a început să ajute. Am lăsat ca lumina mea să strălucească fiind un exemplu bun.

Winnie W., 10 ani, Canada

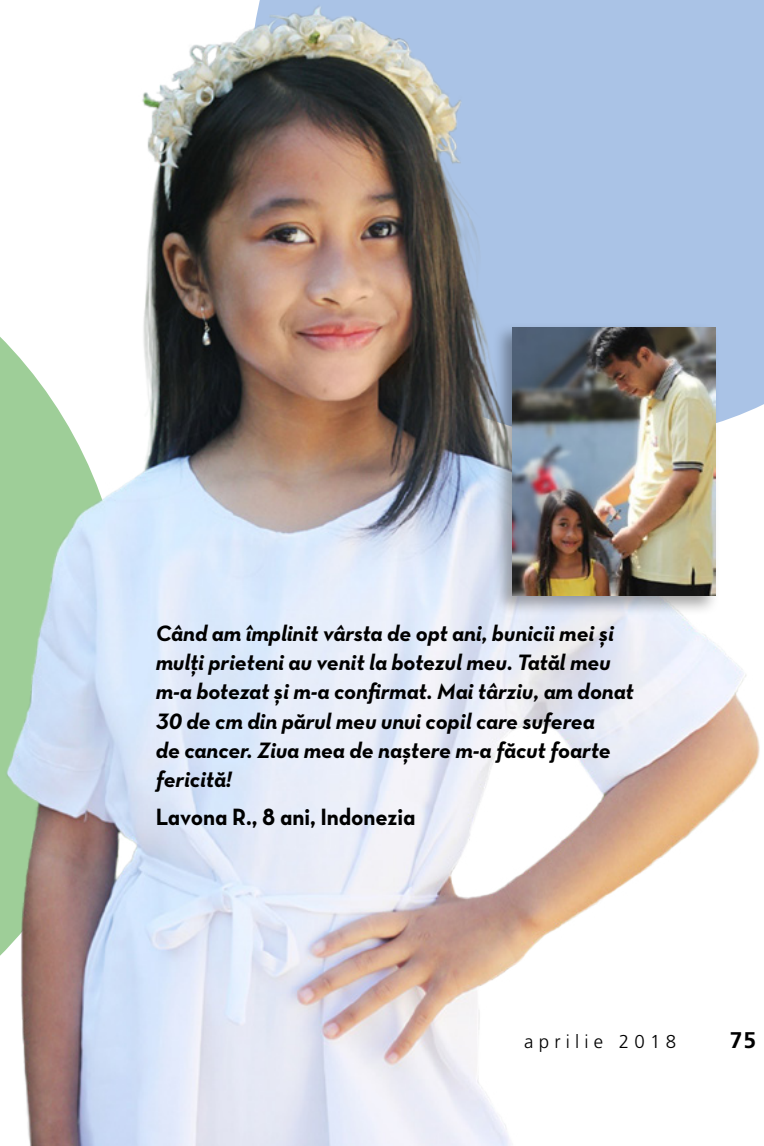

Când am împlinit vârsta de opt ani, bunicii mei și mulți prieteni au venit la botezul meu. Tatăl meu m-a botezat și m-a confirmat. Mai târziu, am donat 30 de cm din părul meu unui copil care suferea de cancer. Ziua mea de naștere m-a făcut foarte fericită!

Lavona R., 8 ani, Indonezia

Iosif este vândut în Egipt

Kim Webb Reid

Iosif a avut 11 frați. Tatăl său i-a dat o haină frumoasă și colorată. Dumnezeu a spus lui Iosif că el îi va conduce pe frații lui.

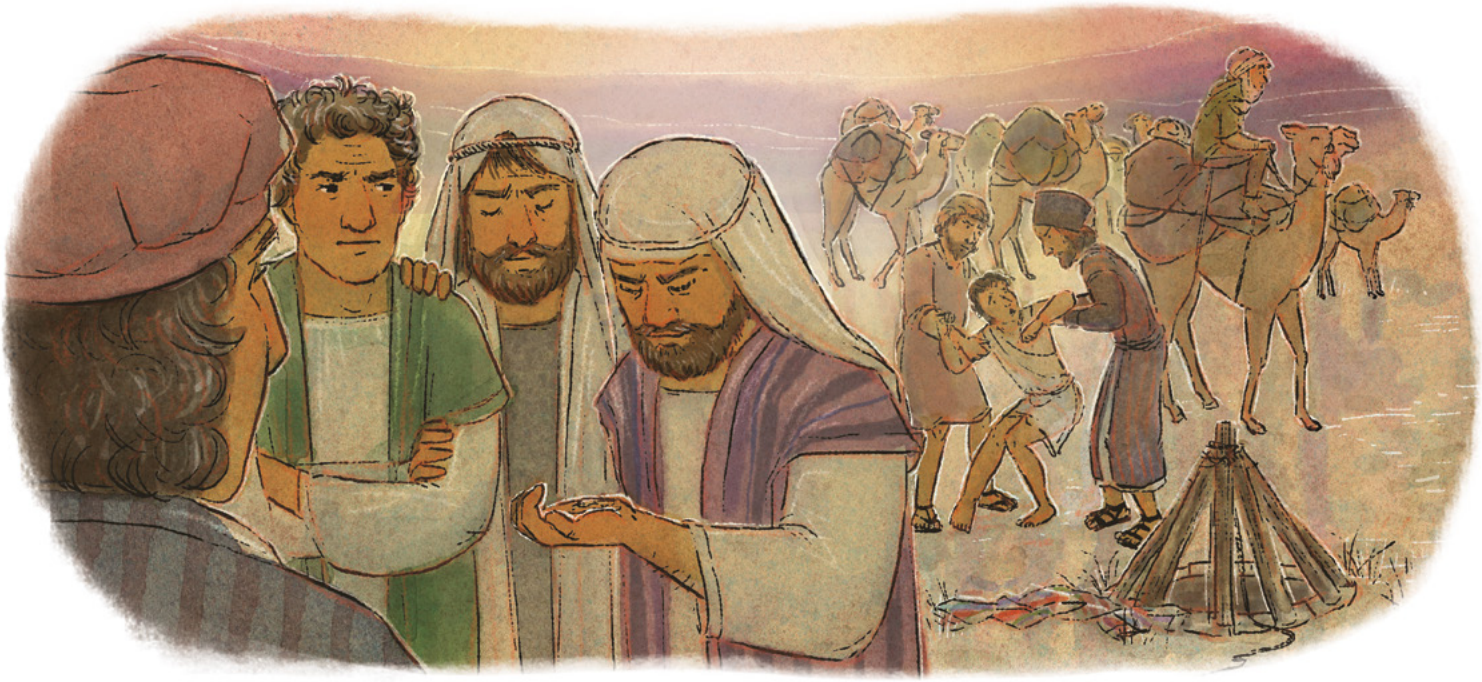

Frații mai mari ai lui Iosif au fost mânioși. Nu doreau ca Iosif să le fie conducător! L-au vândut oamenilor care mergeau către Egipt și a devenit sclav.

ILUSTRAȚII DE APRYL STOTT

Iosif a muncit din greu. El a făcut alegeri bune, chiar și când oamenii au spus minciuni despre el și l-au dus la închisoare.

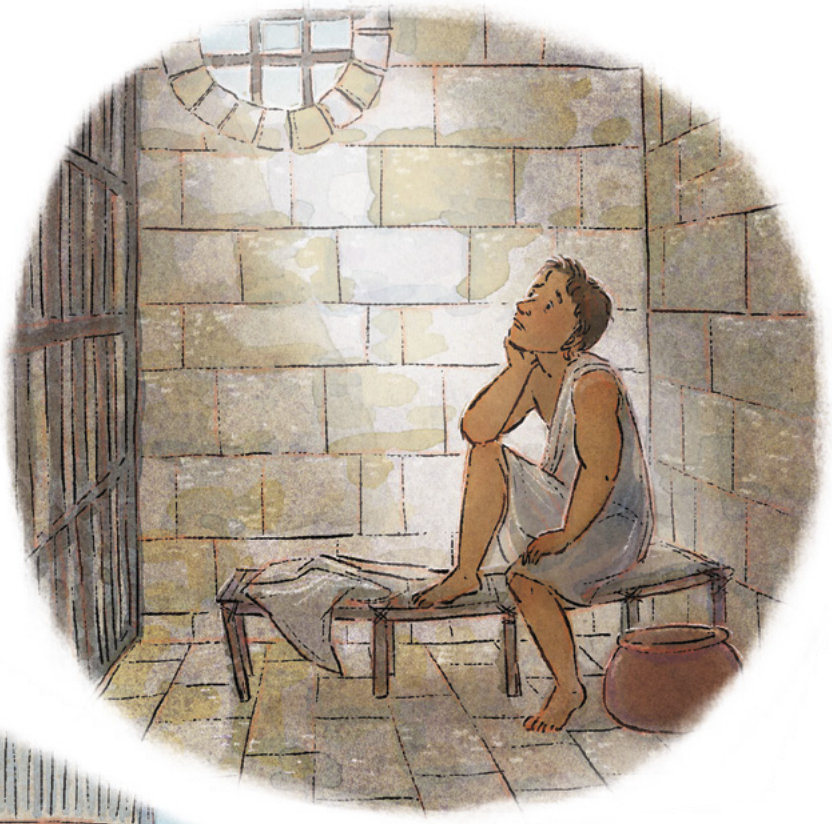

Chiar și în timpul greutăților, Iosif a avut încredere în Dumnezeu. Și Dumnezeu a fost cu Iosif. Iosif a devenit un conducător în Egipt! Când a fost mai în vârstă, și-a oferit ajutorul în conducerea familiei sale, așa cum Dumnezeu a spus că va face.

Pot să am încredere în Dumnezeu așa cum a avut Iosif.
Pot să aleg ce este drept. Dumnezeu va fi cu mine
indiferent de situație. ■

Din Genesa 37-41.

Isus spune: ,,Vino și urmează-Mă''

ILUSTRAȚIE DE APRYL STOTT

Vârstnicul D. Todd Christofferson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

REALITATEA ÎNVIERII LUI HRISTOS

Isus Hristos este, de fapt, singurul nume sau singura cale prin care omenirea poate fi salvată.

Gândiți-vă un moment la importanța învierii în clarificarea, odată pentru totdeauna, a identității lui Isus din Nazaret, a disputelor filosofice și a întrebărilor cu privire la viață. Dacă Isus într-adevăr a înviat, acest lucru înseamnă că El este o ființă divină. Nicio ființă umană nu deține puterea de a reveni la viață după moarte. Deoarece El a înviat, Isus nu a putut fi doar tâmplar, învățător, rabin sau profet. Deoarece El a înviat, Isus trebuie să fi fost un Dumnezeu, chiar Singurul Fiu Născut al Tatălui.

Așadar, ceea ce El ne-a învățat este adevărat; Dumnezeu nu poate minți.

Așadar, El este Creatorul pământului, precum a spus.

Așadar, cerul și iadul există, precum ne-a învățat.

Așadar, există o lume a spiritelor pe care a vizitat-o după moartea Sa.

Așadar, El va veni din nou, așa cum îngerii au vestit, și va domni, în persoană, pe pământ. [Articolele de credință 1:10].

Așadar, există o înviere și o judecată finală pentru toți.

Având în vedere realitatea învierii lui Hristos, îndoielile cu privire la atotputerea, atotștiința și bunătatea lui Dumnezeu, Tatăl – care L-a dat pe Singurul Său Fiu Născut pentru mântuirea lumii – sunt nefondate. Îndoielile cu privire la semnificația și scopul vieții sunt nefondate. Isus Hristos este, de fapt, singurul nume sau singura cale prin care omenirea poate fi salvată. Harul lui Hristos este real și oferă atât iertare, cât și curățarea persoanei care se pocăiește. Credința este, într-adevăr, mai mult decât imaginație sau o invenție a minții. Există adevăr suprem și universal și există scopuri și standarde morale neschimbătoare precum ne-a învățat El.

Având în vedere realitatea învierii lui Isus Hristos, putem și trebuie să ne pocăim urgent de orice încălcare a legii sau a poruncilor Sale. Miracolele înfăptuite de Salvator și promisiunile făcute ucenicilor Săi potrivit cărora ei pot, de asemenea, înfăptui miracole chiar mai mari, sunt reale. Preoția Sa este o putere reală care „administrează Evanghelia și deține cheia tainelor împărăției, chiar cheia cunoașterii lui Dumnezeu. De aceea, puterea divinității se manifestă în rânduielile ei” [D&L 84:19-20]. Având în vedere realitatea învierii lui Hristos, moartea nu reprezintă sfârșitul pentru noi și chiar dacă viermii distrug trupurile noastre, totuși în trupurile noastre Îl vom vedea pe Dumnezeu [Iov 19:26]. ■

Dintr-o cuvântare rostită în cadrul Conferinței Generale din luna aprilie a anului 2014.

ILUSTRAȚIE DE YAJAIRA RAMOS

HRISTOS ÎI VIZITEAZĂ PE NEFIȚI,
MINERVA TEICHERT

„Aveți pe vreunii dintre voi care sunt bolnavi?… Aduceți-i pe ei aici şi Eu îi voi vindeca pe ei… Și s-a întâmplat că atunci când El a vorbit astfel, toată mulțimea, în acord, s-a dus cu bolnavii săi și cu cei în suferință și cu cei infirmi și cu cei orbi și cu cei muți și cu toți cei care erau în suferință de orice fel; iar El i-a vindecat pe aceștia" (3 Nefi 17:7, 9).

ÎNVĂȚĂTORII TINERILOR

CE, DE CE ȘI CUM: O DESCRIERE DETALIATĂ A RESTAURĂRII

Faceți apostazia și restaurarea ușor de înțeles în această duminică.

p. 58

TINERI ADULȚI

ȘASE CĂI SPRE ADEVĂRATA FERICIRE

p. 46

PĂRINȚI ȘI CONDUCĂTORI AI SOCIETĂȚII PRIMARE

UN JOC DE POTRIVIRE, DESPRE RESTAURARE, PENTRU SEARA ÎN FAMILIE SAU TIMPUL PETRECUT ÎMPREUNĂ

p. 66

ROMANIAN
4 021475017114

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ